

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Fiskerilovsforslaget er udviklet i en lang proces. Den seneste større ændring af loven trådte i kraft i 1996, og siden har den været genstand for stor debat. I 2009 afleverede en kommission betænkning, i 2017 blev der fremlagt et lovforslag for Inatsisartut, hvilket dog blev trukket tilbage, og i februar 2019 blev der nedsat en ny kommission, som i september 2021 fremlagde sin betænkning.

Fiskerilovsforslaget er udarbejdet på baggrund af kommissionens betænkning og af drøftelser mellem Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst, partierne i Inatsisartut, interesseorganisationer og borgerne.

Forslaget bygger indholdsmæssigt på følgende principper:

- Fiskeressourcerne er samfundets ejendom
- Biologisk bæredygtighed
- Økonomisk bæredygtighed
- Social bæredygtighed
- Armslængde i forvaltningen
- Dataindsamling og gennemsigtighed i forvaltningen

Det grønlandske samfund er afhængigt af fiskeriet, såvel økonomisk som beskæftigelsesmæssigt og kulturelt. Således udgjorde afgifterne fra fiskeriet i 2022 i størrelsesordenen 480 mio. kr., og da lønsummen fra de mellem 2.500 og 3.000 beskæftigede i de senere år har udgjort i størrelsesordenen 1,6 mia. kr., har indtægterne haft stor betydning for den generelle omsætning, ligesom kommunernes og landskassens skatteindtægter fra fiskeriet har ydet et meget betydeligt bidrag til velfærden i landet.

Fiskeriets betydning giver sig på flere måder udslag i lovforslaget.

Det er således Naalakkersuisuts opfattelse, at ressourcer, som har så vital betydning for befolkningen, ikke bør overdrages permanent til privatpersoner eller selskaber. Ressourcerne er, som det fremgår af forslagets formålsbestemmelse, samfundets ejendom, som stilles til rådighed for udnyttelse af aktører i fiskeriet for en periode.

Dernæst har det været afgørende for Naalakkersuisut, at loven skal bidrage til det størst mulige langsigtede samfundsøkonomiske udbytte af fiskeriet.

Den første forudsætning for opnåelse af dette mål er, at ressourcerne udnyttes biologisk bæredygtigt, sådan at fiskeriet på en bestand ikke overstiger bestandens evne til at reproducere sig. I modsat fald vil muligheden for at udnytte ressourcen aftage i takt med

overfiskningen. Der skal derfor etableres forvaltningsplaner for alle væsentlige bestande, og i disse planer skal den biologiske bæredygtighed udgøre et væsentligt fundament.

Den anden forudsætning er, at udnyttelsen sker med størst muligt økonomisk udbytte. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at fiskeri med individuelle og omsættelige kvoter (IOK) bedst lever op til denne forudsætning. "Olympisk fiskeri" bør på sigt, det vil sige, når fiskeriet på de enkelte bestande er tilstrækkeligt stabilt, afløses af IOK. Dette vil med indførelsen af loven være tilfældet for reje-, hellefiske- og krabbefiskeriet, men det skal være muligt for Naalakkersuisut at indføre ordningen på andre bestande også, når betingelserne herfor er opfyldt. Umiddelbart vil visse fiskerier også i den umiddelbare fremtid være undtaget fra ordningen. Det bemærkes i denne forbindelse, at IOK-ordningen for så vidt angår fiskeri efter hellefisk med joller, foreslås indført ved frivillighed.

Forvaltningen af fiskeriet har hidtil indebåret, at der er anvendt forskellige regimer indenfor forvaltningen af samme bestand. Således har der i rejefiskeriet ved Vestgrønland været et forvaltningsregime for det kystnære fiskeri, som er forskelligt fra det, der gælder for det havgående. Denne situation har først og fremmest et historisk grundlag. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at historiske forhold ikke skal lægge hindringer i vejen for i det fremtidige regime at have de bedst mulige forudsætninger for at nå de grundlæggende mål om størst muligt langsigtet samfundsmæssigt udbytte på bæredygtigt grundlag.

På den baggrund indgår det i lovforslaget, at opdelingen i flere forvaltningsregimer på samme bestand som princip ophæves, sådan at hele TAC'en kan udnyttes optimalt. Det bemærkes dog i den forbindelse, at opdelingen bevares i den forstand, at det skal sikres, at den nuværende havgående flåde ikke koncentrerer yderligere. Der vil også blive indarbejdet begrænsninger i de største fartøjers adgang til at fiske kystnært.

Samtidigt er det Naalakkersuisuts ønske, at koncentrationen i ejerskabet i fiskeriet skal begrænses. Koncentrationen har ført til, at ressourcerenten, som er stor i dele af den privatejede del af fiskeriet, i betydeligt omfang i sidste ende tilgår en relativt lille gruppe personer. (Ved ressourcerente forstås det overskud, som fiskeriet giver, efter at omkostninger er betalt, og aktøren har modtaget et sædvanligt udbytte.) Dette har bidraget til ulighed i det grønlandske samfund, og det har været vigtigt for Naalakkersuisut at iværksætte tiltag, som imødegår denne ulighed. I den forbindelse har Naalakkersuisut dog skullet holde sig for øje, at sådanne tiltag ikke påvirker ressourcerenten negativt, idet den som anført udgør et uundværligt bidrag til velfærden i landet.

Meget taler for, at fordelingen af ressourcerenten i de mest lukrative fiskerier kan ændres, sådan at en større del tilgår samfundet – uden at vilkårene i øvrigt og dermed den samlede ressourcerente derved forringes. Med andre ord: det er Naalakkersuisuts vurdering, at

afgiftsniveauet, under de forudsætninger som gælder for disse fiskerier i øjeblikket, vil kunne forøges.

Det har været en væsentlig målsætning, at administrationen af vort vigtigste erhverv skal være gennemsigtig og baseret på et solidt vidensgrundlag. Der skal derfor indsamles de nødvendige data til brug for forvaltnings-, kontrol-, analyse- og forskningsformål, og indsamlede data skal offentliggøres i det omfang, det ikke strider mod forretningsmæssige eller andre beskyttelsesværdige hensyn.

I forhold til den hidtidige lov er lovforslaget bygget lidt anderledes op. I den gældende lov tages i forhold til licenser udgangspunkt i fartøjet, og licensen tildeles fartøjet. Der stilles herefter krav til ejeren af dette fartøj i forhold til tilknytning til Grønland med videre.

Ifølge den nye lov tages udgangspunkt i aktøren. Det er således aktøren, som får tildelt licensen, og det er til aktøren, der stilles krav om tilknytningsforhold mv.

2. Hovedpunkter og -principper i forslaget

2.1. Fiskeressourcen som samfundets ejendom

Udover at princippet slås fast i lovudkastets formålsbestemmelse, giver det sig udslag i, at der indføres udnyttelsespligt for den ressource, man som aktør har fået tildelt. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at der med rettigheden til udnyttelse af ressourcen følger en pligt til faktisk at udnytte den. Samfundet har behov for det bidrag til velfærden, som ressourcen kan give, og det er derfor vigtigt, at den, der har rådigheden over den, faktisk bruger denne adgang – for sin egen skyld, men i høj grad også for fællesskabets.

Herudover følger det som nævnt ovenfor af princippet, at ingen aktør kan forvente at have en tidsubegrænset adgang til at udnytte ressourcen. Den adgang man opnår, gives således for en periode, som kan forlænges, men uanset udstrækningen af adgangen, vil den kunne tilbagekaldes med et passende varsel.

2.2. Armslængde

Det foreslås, at armslængdeprincippet indarbejdes i fiskeriloven som et fast grundlag for forvaltningen af den.

Baggrunden for dette princip er, at der særligt inden for fiskeri- og fangstområdet i offentligheden er stor fokus på den politiske håndtering af enkeltsager og overholdelse af retsgrundsætninger i det politisk/administrative system, så som magtfordrejlslæren og lighedsprincippet.

Lovforslaget er en rammelov, og der er behov for en betydelig mængde bemyndigelsesbestemmelser i loven – også flere bemyndigelsesbestemmelser end i Landstingslov om fiskeri af 1996. Ganske vidst er der flere bemyndigelsesbestemmelser, men bemyndigelserne er samtidig mere specifikke, hvilket iagttager armslængeprincippet.

2.3. Dataindsamling og gennemsigtighed

Dataindsamling sker af to overordnede hensyn. For det første udgør gode data fundamentet for forvaltningen af fiskerierne, og de er nødvendige for at skabe overblik over omfanget af fiskerierne og den værdi, de tilfører samfundet. For det andet skaber indsamlingen og offentliggørelsen af data åbenhed om fakta i fiskerierne og dermed grundlag for en større grad af legitimitet for fiskerierne og i forvaltningen af dem.

Indsamlingen bør i størst muligt omfang ske automatisk og elektronisk, sådan at risikoen for indtastningsfejl minimeres, og sådan at der kan frigøres administrative ressourcer i den offentlige administration.

Naalakkersuisut ønsker med lovforslaget at skabe klare principper og metoder for dataindsamling og for offentliggørelse af det indsamlede materiale, sådan at de overordnede hensyn kan tilgodeses.

2.4. Biologisk bæredygtighed

Fiskerikommissionen anførte i forordet til betænkningen blandt andet: ”Vigtigst blandt disse hensyn” (som kommissionen skulle sikre var taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelse af anbefalinger) ”er kravet om, at anbefalingerne skal sikre det størst mulige langsigtede samfundsmæssige udbytte af fiskeriet på bæredygtigt grundlag.”

Grundlaget for lovforslaget er på den baggrund,

- at TAC’erne ikke må overstige de mængder, der kan sikre en langsigtet reproduktion af bestanden;
- at kvotefri områder ikke anvendes i forvaltningen af kvoterede bestande;
- den videnskabelige rådgivning skal være på højst mulige niveau;
- at rådgivningen skal tage udgangspunkt i bestande;
- at det af loven skal fremgå, at der skal udvikles forvaltningsplaner for alle væsentlige bestande i overensstemmelse med internationale standarder;
- at denne udvikling af forvaltningsplaner sker i samarbejde mellem forskere, brugere og forvaltere, og
- at forvaltningsplanerne ligger til grund for forvaltningen af de pågældende fiskerier.

2.5. Økonomisk bæredygtighed

Af det ovennævnte citat fra Fiskerikommissionens betænkning kan helt umiddelbart udledes, at der sammen med princippet om biologisk bæredygtighed skal gælde et andet, nemlig at

fiskeressourcen skal udnyttes, sådan at den bliver til økonomisk gavn for samfundet, eller mere konkret: for velfærden i landet.

Økonomiske analyser, herunder anvendelsen af den såkaldte ”fiskeripolitiske diamant”, viser, at den forvaltningsmodel, som fører til størst mulig ressourcerente, er individuelle omsættelige kvoter (IOK). Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at denne model skal udgøre det principielle udgangspunkt ved forvaltningen af fiskebestandene. I visse fiskerier vil IOK dog endnu ikke give mening, fordi der ikke er tale om et stabilt fiskeri. Dette gælder f.eks. i torskefiskeriet.

I det kystnære hellefiskefiskeri i området nord for 68°30N og syd for 75°00N, Vestgrønland (område 47) indføres IOK-forvaltningen, og samtidigt indføres en bemyndigelsesbestemmelse, som giver Naalakkersuisut mulighed for at indføre IOK på andre fiskerier, når det viser sig relevant, og på andre områder, eller i tilfælde af at afgrænsningen af et område ændres.

I forvaltningsområde 47 foreslås jolle- og fartøjssegmentet lagt sammen til ét segment, idet det for jollernes vedkommende dog alene gælder de aktører, der er omfattet af IOK-ordningen.

Naalakkersuisut har et ønske om at mindske koncentrationen i ejerskabet til fiskerirettighederne. Økonomiske analyser har imidlertid endvidere dokumenteret, at fiskeriet, som bidrager i størst grad til velfærden, er det fiskeri, i hvilket der er sket den største koncentration af fartøjer, og at en spredning af fiskeriet på flere fartøjer vil medføre en forringelse af dette bidrag. Dette forhold gælder særligt i rejefiskeriet, men kan overføres på andre fiskerier også.

På baggrund af analyserne har Naalakkersuisut valgt at finde andre muligheder for at sikre spredning i ejerskabet.

I rejefiskeriet – men igen kan det i en vis udstrækning overføres på andre fiskerier – har løsningen været en kombination af en række tiltag, herunder særligt

- sænkning af kvoteløftet, som begrænser aktørernes mulighed for at få adgang til kvoteandele i forhold til det nuværende niveau;
- indførelse af en regel om at indirekte ejerskab skal indgå i beregningen af kvoteandele, uanset omfanget af dette ejerskab;
- indførelse af en regel om at begrebet ”person” i forbindelse med ejerskab skal forstås som personen selv og hans/hendes nærtstående;
- tidsbegrænsning i adgangen til fiskerirettigheder;

- mulighed for Naalakkersuisut med passende varsel at hjemtage kvoteandele med henblik på genfordeling;
- åbning af mulighed for at pensionskasser kan blive medejere i fiskeriet, og
- indførelse af fælles rammer for fiskeri efter rejer på den vestgrønlandske bestand.

De foreslåede kvotelofter giver således sikkerhed mod koncentration af kvoteandele på for få hænder, men de vil med stor sandsynlighed ikke i sig selv medføre en omfordeling af kvoteandele i forhold til den nuværende fordeling i det private fiskeri. En del af Royal Greenland A/S' kvoter vil derimod skulle overdrages til anden aktør. Det bemærkes, at der i perioden efter Fiskerikommissionens betænkning er sket overdragelse af kvoteandele, sådan at samtlige private selskaber nu opfylder kvoteloftbestemmelserne i forhold til direkte ejerskab.

Kvoteloftet for enkeltpersoner er fastsat til 12,5%. Det betyder, at ingen enkeltperson må være i besiddelse af en kvoteandel, som overstiger 12,5%, når man beregner den ud fra personens direkte og indirekte ejerskab til kvoteandele. I den forbindelse er det vigtigt at holde sig for øje, at nærtstående ved beregningen udgør én person.

Nogle rederier og enkeltpersoner ejer imidlertid mere end 20%, henholdsvis 10% af de samlede kvoteandele, når indirekte ejerskab medregnes. Det betyder, at disse rederier og personer vil være nødt til at overdrage kvoteandele eller ejerskabsandele (aktier) i selskaber, som de er medejere af. På grund af dette tiltags indgribende karakter, vil det blive iværksat i henhold til en overgangsordning, se afsnittet herom.

Som følge af princippet om, at ressourcerne er samfundets ejendom, og at adgang til udnyttelse af ressourcen kan hjemtages af samfundet, vil Naalakkersuisut også kunne hjemtage dele af aktørernes adgang til fiskeri, sådan at omfordeling og spredning af ejerskabet kan ske ad denne vej. Som nævnt ovenfor må det dog forventes, at en sådan omfordeling vil kunne have ikke ubetydelige konsekvenser for rederiernes økonomi og ressourcerenten, hvilket igen vil reducere samfundets udbytte af fiskeriet. Forudsætningen for hjemtagning af kvoteandele er under alle omstændigheder, at det sker under iagttagelse af almindelige forvaltningsretlige principper, herunder reglen om at lige skal behandles lige, og med et passende varsel, sådan at aktøren har mulighed for at indrette sig herefter.

Ved lovforslaget gives mulighed for pensionskasser at investere i fiskeriet. Sker dette, vil det med stor sandsynlighed føre til en faktisk spredning af ejerskabet. Med bestemmelsen om, at der ved beregning af, hvorvidt et rederi eller en enkeltperson opfylder kvoteloftkravene, indgår indirekte ejerskab, (hvilket vil sige, at det pågældende selskab/rederi ejer en del af et andet rederi, som er i besiddelse af kvoteandele), vil der ske overdragelse af aktier. Disse aktier vil kunne omsættes på det åbne marked, som efter de nye bestemmelser altså også omfatter pensionskasser.

I rejefiskeriet er det desuden lovforslagets hensigt at give de nuværende kystnære fartøjer adgang til de vilkår, som i øjeblikket gælder for de havgående fartøjer. På den baggrund foreslås indført regler, hvorefter hele fiskeriet efter rejer ved Vestgrønland forvaltes ud fra samme rammebetingelser. Det betyder dog ikke, at der ikke kan være forskellige, konkrete regler i forhold til fartøjsstørrelser mv. Således indføres samtidigt via reglerne om geografisk adgang til fiskeri og tekniske bevaringsforanstaltninger begrænsninger i de store fartøjers fiskeri i bestemte, kystnære områder med henblik på beskyttelse af segmentet af mindre fartøjer og udsatte fiskesteder, ligesom adgangen til overdragelse af kvoteandele begrænses, sådan at den ikke gælder overdragelse fra de nuværende kystnære rederier til de nuværende havgående rederier.

2.6 Social bæredygtighed

Andre hensyn vil ofte have betydning for den politiske tilrettelæggelse af rammerne for fiskeriet. Der kan for eksempel være tale om beskæftigelsesmæssige og regionalpolitiske hensyn og om et hensyn til spredning af ejerskab til fiskeriadgangen.

Disse hensyn udmønter sig i lovforslaget blandt andet ved kvoteløfter, ved at indirekte ejerskab skal indgå ved beregning af omfanget af ejerskab til kvoteandele, ved spredning af adgangen til at investere i selskaber, som driver fiskeri samt ved forpligtelsen til indhandling af fangst til landanlæg.

2.7 Andre hovedpunkter

2.7.1 Fiskeribiologiske undersøgelser samt erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri

Formålet med det erhvervsmæssige forsøgsfiskeri præciseres ved lovforslaget. Samtidigt bliver der åbnet for forskellige incitamenter for forsøgsfiskeri.

2.7.2 Effektiv fiskerikontrol

Hensigten med forslaget er, for så vidt angår fiskerikontrollen, at udstyre myndigheden med de bedst mulige værktøjer for at kontrollere, om der foregår ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri, herunder vedrørende adgang uden retskendelse til virksomheder og fartøjer, installering af fartøjsovervågningsenhed samt mulighed for udstedelse af administrative bødeforlæg og udenretlig konfiskation.

2.7.3 Udstedelse af administrative bødeforlæg

Der indføres en mulighed for administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Med forslaget indføres muligheden på hele lovens område, således at også bøder eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af lovens regler om rapportering og indhandling kan vedtages administrativt.

2.7.4 Overgangsordning

De foreslåede ændringer i fiskeriloven vil have betydning for de involverede aktører, og der vil være behov for en overgangsperiode i forhold til iværksættelse af de strammede regler for ejerskab.

2.7.5. Offentligt ejede selskaber

Der indføres et særskilt kvoteloft for offentligt ejet selskaber. I modsætning til de private selskaber har Royal Greenland særlige samfunds-, beskæftigelses- og sociale forpligtelser som ikke kan pålægges private selskaber.

Det indebærer, at Royal Greenland reelt set skal foretage dispositioner, der ikke nødvendigvis er økonomisk rentable, men har stor betydning for det grønlandske samfund og særligt bygdesamfundene.

For at undgå imødegå eventuelle bekymringer om usaglig forskelsbehandling og krydssubsidiering er gældende konkurrenceretlige betragtninger iagttaget i forarbejdet til loven. Dette udmønter sig også ved at der i forslaget ikke er indsat usaglige konkurrenceforvridende vilkår mellem de offentligt ejede selskabers og de private virksomheders erhvervsudøvelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Royal Greenland A/S er underlagt fuldstændigt samme vilkår for udøvelse af sin virksomhed som de privatejede selskaber.

Hensigten med forslaget er dels sikre rammerne og fiskeriets udøvelse, og dels at sikre det grønlandske samfund det størst økonomiske udbytte og samtidig sikre spredning af fiskeriet. Selvom Royal Greenland varetager en lang række samfundshensyn, bidrager overskuddet fra selskabet til det grønlandske samfund idet udlodningen går direkte til selskabets ejere som udgøres af borgere i hele Grønland. Et lavere kvoteloft, der indebærer at Royal Greenland skal afstå kvoteandele vil, alt andet lige, betyde at der sker en mindre spredning af fiskeriet, hvilket er i strid med hensigten med forslaget.

2.8 Andre relaterede tiltag

2.8.1 Uddannelses- og beskæftigelsestiltag

I 2023 blev en rapport om beskæftigelse og uddannelse i fiskerisektoren udarbejdet i et samarbejde mellem relevante departementer, uddannelsesinstitutioner og fiskerierhvervet. Rapporten fremkom med en række anbefalinger om at forbedre rammerne for fiskerirelaterede uddannelser i Grønland, forbedre tiltrækning af studerende samt behovsbaseret uddannelsesplanlægning, så den baseres på behovet i fiskeriet. En af anbefalingerne var blandt andet etablering af et rådgivende organ bestående af fiskerierhvervet og uddannelsesinstitutionerne. Der er stort behov for uddannet og kvalificeret arbejdskraft i

fiskeriet og dette behov bliver kun større i de kommende år, det er derfor håbet at nogle af de fiskere som kunne ønske at overgå til andet erhverv kunne tiltrækkes til uddannelse og beskæftigelse andre steder i fiskeriet. Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke påbegynder implementeringen af anbefalingerne primo 2024

2.8.2 Fiskeriøkonomisk Institut

Grønland er nok et lille land, men en stor fiskerination. Fiskeriet er vores vigtigste erhverv. På trods af dette har Grønland ikke mange fiskerirelevante institutioner eller forskningsmiljøer ift. andre sammenlignelige lande. Fiskerikommissionen konkluderede i deres betænkning, at der i Grønland ikke findes forskningsmæssig kompetence inden for fiskeriøkonomi og dermed heller ikke et fiskeriøkonomisk fagmiljø. Det var ikke muligt for Fiskerikommissionen at finde nogen udenfor Centraladministrationen som arbejder med eller forsker i fiskeriøkonomi, hverken på Ilisimatusarfik eller Naturinstituttet. Dette er paradoksalt når størstedelen af vores indtægter, udover bloktilskuddet, kommer fra fiskeriet. Hvis fiskeriet og dets samfundsøkonomiske betydning skal videreudvikles, så skal vi satse på at etablere et stærkere fagmiljø i Grønland, både på forskningsområdet og uddannelsesmæssigt som kan bidrage både til erhvervet og det politiske system.

Derfor har Naalakkersuisut besluttet at nedsætte en tværgående arbejdsgruppe som skal udarbejde et forslag til etablering af et fiskeriøkonomisk institut i Grønland. Arbejdsgruppen vil bestå af relevante departementer og uddannelsesinstitutioner samt fiskerierhvervet. Forslaget skal fremlægges til Inatsisartut på Efterårssamlingen 2025.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige og for erhvervslivet

Forslaget indeholder både ændringer, der forventes at have positive økonomiske konsekvenser for fiskeriet, og ændringer der forventes at have negative økonomiske konsekvenser for fiskeriet. Samtidig kan flere af de negative tiltag have konsekvenser for muligheden for at udnytte de positive muligheder der følger af forslaget. Konsekvenserne vurderes både særskilt for hvert af forslagets delelementer og for det samlede forslag.

3.1 75% produktionstilladelse i rejefiskeriet

Der indføres en generel produktionstilladelse på 75 % for alle fartøjer i rejefiskeriet. Ændringen kan have betydning for indkomsterne i rejefiskeriet og på rejefabrikkerne. Derudover kan ændringen tillige have betydning for skatter og afgifter fra rejefiskeriet.

Det er ikke muligt at forudsige, hvor stor en andel af rejekvoten, der fremover vil blive produceret på fartøjerne, og hvor stor en andel der fortsat vil blive landet. Hvis produktionsfartøjer ikke må fiske i de områder, hvor de mindre fartøjer fisker i dag, kan det reducere incitamentet for selskaberne til at overgå helt til produktionsfartøjer.

På sigt kan ændringen medføre en udskiftning af flere mindre og ineffektive fartøjer, med færre, større produktionstrawlere. Dette vil som beskrevet nedenfor resultere i en stigning i indkomsterne i fiskeriet samt en stigning i skatter og afgifter fra fiskeriet.

Forudsætninger

Nedenfor oplistes en lang række forudsætninger og antagelser, der samlet gør det muligt at analysere de økonomiske konsekvenser ved indsættelse af yderligere produktionskapacitet i rejefiskeriet. Det er usikkert i hvor høj grad muligheden for produktion vil blive udnyttet og i så fald hvor hurtigt overgangen til produktionsfartøjer går.

De helt afgørende faktorer for overskuddet fra rejefiskeriet, er størrelsen på kvoterne og priserne. Det antages ikke, at det er muligt at påvirke kvoterne, mens priserne i begrænset grad antages at være påvirkelige af det grønlandske udbud af henholdsvis skalrejer og kogte og pillede rejer.

Optag af rejer

Over det seneste 20 år er der i gennemsnit fisket 103 tusinde tons (afrundet fra 102,978 t. tons) rejer i Vestgrønland på grønlandske licenser. Denne mængde er udgangspunktet for analysen. I 2024 er TAC til grønlandske fartøjer 99.114 tons, hvilket er lidt lavere end udgangspunktet for analysen.

Nuværende rejeflåde

I 2023 fiskede i alt 27 fartøjer rejer på grønlandske licenser. Såfremt muligheden for at producere en større del af kvoten skal udnyttes, skal der indsættes færre større fartøjer i stedet for den nuværende flåde af mindre fartøjer. Det er uklart hvor mange af de nuværende fiskere der ønsker at overgå til fiskeri med produktionsfartøjer.

Priser

Der anvendes i basisscenariet følgende gennemsnitspriser:

- Eksportpriser på 33 kr/kg for skalrejer
- Indhandlingspriser for produktionsfartøjer 9,5 kr/kg.
- Indhandlingspriser for fartøjer uden produktion 8 kr/kg
- Eksportpris på kogte og pillede rejer 54 kr/kg.

Den gennemsnitlige eksportpris i 2023 for skalrejer var 35,2 kr/kg. For alle fire prisantagelser gælder det, at priserne antages at være marginalt lavere end gennemsnittet for 2022-2023. Om end priserne er sat konservativt, vurderes de at være retvisende for det nuværende marked.

Det er klart at Grønland, der en stor spiller på markedet for koldtvandsrejer, og som den største (eneste) aktør på markedet for kogte og pillede rejer, at en ændring i de mængder der udbydes til markedet af henholdsvis skalrejer og kogte og pillede rejer, kan få konsekvenser for priserne.

Det er ikke muligt at forudsige elasticiteten af priserne, men det antages i nedenstående, at når udbuddet af grønlandske skalrejer forøges med 6.750 tons, at de nominelle priser på skalrejer falder med 3%, mens det omvendt antages at indhandlings- og eksportpriserne fra fabrikkerne samtidig stiger med 3 %.

Indhandling af rejer

Der sker i dag indhandling af rejer til 4 landanlæg i Vestgrønland; Nuuk, Aasiaat, Ilulissat og Sisimiut. Over de seneste fem år er der i gennemsnit landet 43,4% til Polar Raajat og 56,6 % er landet til Royal Greenland.

Det antages at alle rejer, der indhandles, koges og pilles, og at der i gennemsnit opnås et produktionsudbytte på 34%. Derudover antages det, at overskudsgraden fra produktionen er på 7 %, og at der ikke er nogen afskrivninger. Endelig antages det, at der i gennemsnit bruges 30 løntimer på landanlæggene pr. tons kogte og pillede rejer der eksporteres.

Over de seneste 5 år er i gennemsnit 51,3% af fangsten på grønlandske licenser indhandlet i Grønland, mens 48,7 % i gennemsnit er produceret til eksport. Det betyder at der i basisscenariet indhandles 52.769 tons og produceres 50.231 tons til direkte eksport. Der skelnes ikke imellem indhandling af ferske og frosne rejer i forhold til produktionen.

Offentlige indtægter

De offentlige indtægter forventes at være sammensat af skatter, afgifter og udbyttet fra Royal Greenland. Der anvendes en sats på personindkomst på 43%, selskabsskat inkl. tillæg på 26,5%, afgift eksport sats 18,4% og afgift på indhandling 5%, samt 50% udbytte af ændringer i Royal Greenlands overskud.

Øvrige antagelser

Der antages for simplificering at følgende overskudsgrader er uændrede for hele perioden; produktionsfartøjer 30% og ferskfartøjer 20%. I praksis vil overskudsgraderne svinge med kvote/ressourcegrundlaget, eftersom der er en række faste udgifter til drift af fartøjerne.

Det antages at der investeres i produktionstrawlere til 400 mio. kr., der afskrives lineært over 20 år. Dette medfører en nettostigning i afskrivninger i forhold til i dag på 20 mio. kr. årligt, pr. nyt fartøj.

Der antages at hyrens andel af omsætningen udgør 30%.

Finansiering af produktionsfartøjer

Det antages i denne fremstilling, at det er muligt at finansiere i hvert tilfælde nogle store fartøjer, der gør det muligt at udnyttet den forhøjede produktionstilladelse for rejefiskeriet. Med en TAC på 103 t. tons til grønlandske selskaber, er der ud fra ovenstående forudsætninger basis for, at der kan indsættes op til 4 større produktionsfartøjer, der fisker

9.000 tons hver. Dette svarer til de mest effektive grønlandske produktionstrawlere som over perioden 2019-2023 i gennemsnit har fisket ca. 9.000 tons rejer årligt.

Et produktionsfartøj til rejefiskeriet kan have vidt forskellige pris alt efter stand, alder og effektivitet. Et helt nyt stort produktionsfartøj kan i dag koste op til 500 - 600 mio. kr., men det er muligt at finde ældre og mindre fartøjer med produktionskapacitet til 150-250 mio. kr. Et ældre fartøj vil naturligvis have høje vedligeholdelse omkostninger, lavere effektivitet og lavere overskud. Det er ligeledes muligt at investere i et mindre produktionsfartøj, med en tilsvarende lavere kapacitet.

En meget afgørende faktor for udnyttelsen af muligheden for 75% produktionstilladelse i rejefiskeriet er, at bankerne er villige til at låne penge ud til de fiskere, der ønsker at slå sig sammen og investere i store produktionstrawlere. Det er derfor vigtigt for udviklingen, at bankerne bidrager til at stille kapital til rådighed. Hvis bankerne ikke er villige til at yde disse lån, kan det bremse overgangen til fiskeri med mere effektive fartøjer. Det antages i denne analyse at bankerne vil bidrage til denne udvikling uden at kræve en højere rente, som følge af lavere sikkerhedsstillelse og større risiko.

De kystnære selskaber, der har et samarbejde med Royal Greenland, og Royal Greenland selv, har tilsammen en kvoteandel på ca. 15% af TAC, der i dag landes 100%. Dette svarer i forhold til den gennemsnitlige fangst til en mængde på ca. 15.000 tons. Denne mængde er mere end nok til indsættelse af mindst et yderlige produktionsfartøj i rejefiskeriet. Det antages at Royal Greenland kan bidrage til at stille sikkerhed i forbindelse med lån til at finansiere 1 - 2 store produktionsfartøjer til rejefiskeriet. Det er dog usikkert i hvor stort omfang det er optimalt for Royal Greenland at bidrage til, at denne omstilling går hurtigt. Dette skyldes at Royal Greenland har lavet investeringer i landanlæg, og at det næppe bliver muligt at fiske i de kystnære områder, hvor de mindre fartøjer i dag kan fiske. Derudover er der formentligt nogle kystnære fiskere der ikke ønsker at ændre deres fiskeri i forhold til i dag. De vil formentligt forsat fiske med mindre fersktrawlere i en længere periode.

Endelig bemærkes det, at de nye regler om licens og overgangsperiode, formentligt vil medføre, at der i praksis ikke kan laves investeringer i kapacitet, der har den samme effektivitet, som de nye produktionstrawlere har i dag. Det antages dog i denne fremstilling, at det er muligt at finansiere fartøjer med den samme effektivitet. Derfor er effekter af licens og overgangsperiode først medregnet i den samlede vurdering, og fremgår ikke af de økonomiske konsekvenser af 75% produktionstilladelse i rejefiskeriet beskrevet i nærværende afsnit.

3.1.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1.1 Offentlige finanser

Såfremt fiskeriet på kort sigt drives uændret, eller der indsættes produktionsfartøjer med en kapacitet på 9.000 tons årligt, forventes en nettostigning i de offentlige indtægter på 0 - 70 mio. kr.

Såfremt der på langt sigt indsættes produktionsfartøjer i rejefiskeriet med en årlig kapacitet på 18.000 – 36.000 tons, forventes en nettostigning i de offentlige indtægter på til 133 - 238 mio. kr. årligt.

3.1.1.2 Administrative konsekvenser

Ændringen forventes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

3.1.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.1.2.1 Indkomster

Såfremt fiskeriet på kort sigt drives uændret eller der indsættes produktionsfartøjer, med en kapacitet på 9.000 tons årligt, forventes en nettostigning i indkomsterne på 0 - 66 mio. kr.

Såfremt der på langt sigt indsættes yderligere produktionsfartøjer med en samlet kapacitet på 18.000 – 36.000 tons i rejefiskeriet, forventes en nettostigning i indkomsterne på op til 122 - 204 mio. kr. årligt.

3.1.2.2 Beskæftigelse

Såfremt fiskeriet på kort sigt drives uændret, eller der indsættes produktionsfartøjer med en kapacitet på 9.000 tons årligt, forventes et fald i beskæftigelsen på fabrikkerne svarende til 0 – 33 årsværk.

Såfremt der, på langt sigt indsættes produktionsfartøjer i rejefiskeriet, med en kapacitet på i alt 18.000 – 36.000 tons forventes et fald i beskæftigelsen på fabrikkerne svarende til 66 - 132 årsværk.

3.1.2.3 Administrative konsekvenser

Tiltaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

3.2 Frivillig IOK i fiskeriet efter hellefisk i område 47 for joller under 6 meter

Med forslaget indføres delvist IOK i det kystnære fiskeri i forvaltningsområde 47 (Diskobugten, Upernavik og Uummannaq). Det bliver således frivilligt for fiskerne, hvorvidt de ønsker at overgå til IOK-systemet eller fortsætte som licenshavere til fiskeri på en olympisk kvote.

Der er i dag individuelle omsættelige kvoter (IOK) i fiskeriet efter hellefisk i område 47 for fartøjer over 6 meter. De fiskere, der ønsker det, samles med fartøjerne i et IOK-segment. Det

bliver herefter muligt for fartøjer og joller frit at omsætte kvoteandele på tværs af fartøjsstørrelser. Samtidig fastholdes forvaltningen af det olympiske fiskeri på de samme bestande for de aktører, som vælger ikke at overgå til IOK-ordningen.

I 2023 blev der fisket hellefisk i forvaltningsområde 47 på 1.192 licenser, fordelt på 1.071 jollelicenser og 121 fartøjslicenser. De 1.192 licenshavere havde i 2023 en samlet omsætning på 632 mio. kr. fra kystnært fiskeri, heraf 598 mio. kr. fra hellefisk i område 47 og 34 mio. kr. fra andre arter. Fiskeriet efter hellefisk i område 47 udgjorde 95% af den samlede omsætning i 2023 for dem der fisker hellefisk i område 47. Cirka halvdelen af fiskerne indhandlede også torsk, mens ca. 10% også har indhandlet stenbiderrogn.

For at IOK-systemet skal fungere, skal der være en knaphed på kvoter, der gør, at der er efterspørgsel på kvoteandele og mængder. Som vi har set i fartøjssegmentet i område 47, har systemet ikke fungeret, fordi kvoterne er sat så højt, at der er en meget lille efterspørgsel efter kvoteandele og mængder. For at sikre, at indførslen af IOK-systemet har positive konsekvenser for fiskerne og samfundet, er det derfor nødvendigt, at TAC'erne for den enkelte bestande tilpasses til fiskerikapaciteten. Det er derudover vigtigt, at antallet af fiskere i det olympiske fiskeri ikke forøges, men at nye fiskere udelukkende kan få adgang til fiskeriet ved at købe en kvoteandel. Dette vil bidrage til at sikre et funktionelt system, samt at ældre fiskere kan sælge deres andele til en rimelig pris.

Der er opstillet to scenarier:

- I scenarie 1 antages det, at der ikke sker en tilpasning af kvoterne. Det antages, at den nuværende praksis for kvotefastsættelse beholdes, dvs. at kvoterne hæves hver gang de er opfisket.
- I scenarie 2 antages det, at kvoterne fastfryses på niveau med fangstmængderne i 2023, så der opleves en form for knaphed, og dermed bliver en efterspørgsel på kvote.

Scenarie 1 – ingen ændring i den nuværende praksis for kvotefastsættelse

I dette scenarie antages det, at *der ikke sker større ændringer i niveauet af kvoterne i område 47 i forhold til i dag*. Dette indebærer at kvoterne hæves, når de er opfisket, som det er praksis i dag. Heraf følger, at der fortsat ikke vil være nogen efterspørgsel efter kvoteandele i IOK-systemet. Herved er det sandsynligt, at kvoteandele ikke i praksis kan anvendes som sikkerhed i forbindelse med låntagning, ligesom der ikke vil være nogen, der ønsker at købe kvoterne fra de personer, der ønsker at trække sig tilbage fra fiskeriet. Det er derfor ikke sikkert, at det vil være attraktivt for nogle fiskere at overgå til IOK-systemet, og de der gør, vil opleve at de ikke kan sælge deres kvoter, eller skal sælge dem til en uforholdsmæssig lav pris.

Hvis dette scenarie udspiller sig, og der således ikke sker en tilpasning af den samlede TAC til den videnskabelige rådgivning over tid, forventes IOK for joller i område 47 *ikke at forbedre økonomien hos den enkelte fisker eller for samfundet*. Der vil som følge heraf ikke ske den nødvendige tilpasning af kapaciteten eller modernisering af flåden, og der vil ikke blive frigjort

arbejdskraft fra fiskeriet efter hellefisk. Det nuværende IOK-system for fartøjer i område 47, er et eksempel på den manglende tilpasning som følge af for høje kvoter.

Effekten af IOK uden kvoteknaphed, svarer til hvis alle joller, der i dag ønskede det, kunne overgå til fartøjssegmentet, men kvoterne fastsættes som hidtil. Så vil kvoterne fortsat være for høje til, at der vil være en reel efterspørgsel i systemet, eller et incitament til at overgå. Forsættes praksis med at sætte kvoter i område 47 langt over den videnskabelige rådgivning, forventes det på sigt at svække bestanden og mindske fiskbarheden. Dette vil bidrage til, at det økonomiske overfiskeri forværres yderligere, så det på langt sigt i værste fald ikke længere kan svare sig for fiskerne at fiske.

Scenarie 2 - Kvoterne fastfryses til niveauet af fangstmængder i 2023

I dette scenarie antages det at kvoterne reduceres, så de svarer til fangstmængderne i 2023. Ved dette kvoteniveau antages der at være efterspørgsel efter kvoteandele, så IOK-systemet vil fungere.

Forudsætninger

Der anvendes i analysen den gennemsnitlige indhandlingspris pr. kg., omregnet til levende vægt, for perioden 2019-2023 på 20,2 kr. Det estimeres til brug for analysen, at jollerne og fartøjerne har gennemsnitlige omkostninger ved at fange 1 kg. hellefisk på hhv. 4,8 og 12,4 kr. Det antages, at de gennemsnitlige fangstomkostninger på sigt falder som følge af et mere effektivt fiskeri.

Analysen tager udgangspunkt i fangster af hellefisk i område 47 i 2023 på 26.832 tons. Det antages til analyseformålet, at en aktør kun har et enkelt fartøj eller en enkelt jolle. I praksis kan aktøren dog have flere fartøjer på samme licens, idet licenshaveren dog skal deltage fysisk i fiskeriet, hvis jollen er mindre end 6 meter.

Det antages at hyren hos jollefiskerene består af deres overskud før skat, og henholdsvis at hyren for fartøjer udgør 40% af omsætningen. Det estimeres i analysen, at der i gennemsnit er én fisker beskæftiget pr. jolle og 3 beskæftigede på pr. fartøj. Det har ikke været muligt at opgøre antal fuldtids årsværk i forbindelse med analysen, da det ikke kan opgøres om jollefiskerne eller om de beskæftigede, på fartøjerne har arbejdet på deltid eller fuldtid.

I analysen antages det derudover, at afskrivninger foretages lineært fordelt over 5 år for joller og 10 år for fartøjer. Værdien af den enkelte jolle antages at være 350.000 kr. svarende til en ny pris på jolle med motor og fiskeredskaber, mens værdien af det enkelte fartøj med fiskeredskaber antages at være et gennemsnit af værdien af et nyt og et brugt fartøj, svarende til 5.000.000 kr.

For at IOK-systemet skal fungere, skal der være en knaphed på kvoter, der gør, at der er efterspørgsel på kvoteandele og mængder. Som vi har set i fartøjssegmentet i område 47, har systemet ikke fungeret, fordi kvoterne er sat så højt, at der er en meget begrænset efterspørgsel efter kvoteandele og mængder.

Det forventes samtidigt, at indførelsen af ét samlet frivilligt IOK-system for fartøjer og joller i praksis vil resultere i, at hele jollefiskeriet vil blive omfattet af IOK-systemet på langt sigt. Det forventes endvidere, at kvoteloftet på 2,5% vil bidrage til at undgå en u hensigtsmæssig stor koncentration af ejerskabet af kvoterne, uden at dette kvoteloft vil sætte begrænsninger på at

opnå et effektivt fiskeri. Betingelsen om, at udenlandsk kapital ikke tillades i fiskeriet, forventes ikke at påvirke det kystnære fiskeri efter hellefisk. Fiskeriet er ikke særlig kapitaltungt, hvorfor det forventes at fiskerne kan finansiere ny- og reinvesteringer i joller eller små fartøjer uden store problemer.

Der kan være mange faktorer, der er afgørende for, hvorvidt den enkelte fisker frivilligt vælger at forlade fiskeriet og sælge sin kvoteandel samt i givet fald hvornår.

Fiskere, der er overgået til IOK-systemet i analysen og har nået pensionsalderen, antages her at forlade fiskeriet og sælge deres kvoteandel. Kvoteandelen kan i dette scenarie ses som en form for pensionsopsparring, såfremt systemet forvaltes korrekt. Ligeledes må det forventes, at de mindst effektive fiskere gradvist vil sælge deres kvoteandele til de mest effektive fiskere.

I jo højere grad udviklingen går i retning af, at aktørerne overgår til at være omfattet af IOK-ordningen, desto flere fordele vil blive synlige ved IOK-ordningen, herunder vil der efterhånden opnås et højere afkast til den enkelte fisker samt til samfundet.

Det understreges, at det er en forudsætning for IOK-ordningens positive virkninger, som er hensigten bag lovforslaget, at aktørerne har så faste rammer som muligt, herunder at årskvoten for den enkelte aktør ligger fast, samt at der er efterspørgsel efter kvoteandele.

For at simplificere analysen af de økonomiske konsekvenser, antages fangstmængderne i 2023 på 26.832 tons at være konstant igennem hele analyseperioden.

For yderligere at simplificere analysen er der i denne antaget en separat tilpasning af kapaciteten hos jollerne og fartøjerne i forhold til deres fangstmængder i 2023. Det antages således i analysen, at der ikke bliver solgt kvoteandele fra joller til fartøjerne og omvendt.

I praksis vil jollefiskerne ved en tilpasning af TAC'en have mulighed for at købe overskydende kvoteandele fra fartøjerne og omvendt. For beregningsmæssig simplificering antages det i beregningen, at der ikke indgår nye aktører før efter 2035, hvor unge jollefiskere antages at erstatte ældre. Det må dog forventes i praksis at unge jollefiskere vil købe sig ind i fiskeriet både på kort og lang sigt.

Det antages yderligere i analysen, at der eksisterer et aktivt marked for køb og salg af kvoteandele i IOK-systemet. Det aktive marked sikres af ovenstående antagelse om kvoteknaphed i nærværende scenarie.

Endelig antages det, at når fiskere overgår til IOK, forhøjes andelen af den samlede TAC til IOK-systemet henholdsvis reduceres den olympiske andel af TAC tilsvarende.

Økonomiske konsekvenser – scenarie 2

På baggrund af ovenstående forudsætninger og antagelser analyseres de økonomiske konsekvenser af konsolidering af kvoteandele og tilpasning af kapaciteten af fiskeriet over tid. Analyserne af økonomiske konsekvenser i dette scenarie bygger på en mulig udvikling i fiskeriet efter indførelsen af IOK-system, hvor det antages at alle jollefiskere vil flytte sig over til IOK-systemet over tid.

I beregningerne af de økonomiske konsekvenser ved indførelsen af IOK-systemerne, er der ikke indregnet de forventede effekter på indkomster og de offentlige indtægter ved at fiskere, som

forlader fiskeriet, finder et nyt arbejde. Ligesom der ikke er lavet beregninger af de afledte effekter, herunder hverken af en stigning i fiskernes indkomster eller af, at frigjort arbejdskraft bidrager til værdiskabelse i andre erhverv eller andre steder i fiskeriet. Opgørelsen af de økonomiske gevinster er således konservativt estimeret.

Sammenfatning scenarier

I *scenarie 1* forventes IOK-systemet ikke at forbedre økonomien hos den enkelte fisker eller for samfundet, men kan tværtimod forværre økonomien på langt sigt. I *scenarie 2* medfører væsentlige forbedringer af såvel den enkelte fiskers økonomi som for samfundsøkonomien. I *scenarie 2*, hvor der er kvoteknaphed, vil der ske den nødvendige tilpasning af kapaciteten, og fiskerne kan bruge deres kvoteandele til sikkerhedsstillelse i forbindelse med investeringer i ny kapacitet.

Som anført flere gange ovenfor er det helt grundlæggende for IOK systemets succes, at der reguleringsmæssigt sikres en knaphed på kvote. Hvis kvoterne ikke tilpasses, har det ingen reel effekt at indføre IOK systemet. Omvendt vil et velforvaltet IOK-system, hvor der er reel efterspørgsel på kvoteandele, sikre at:

- Fiskeriet moderniseres og effektiviseres
- Fiskernes indkomster stiger
- Fiskerne kan planlægges fiskeriet ud fra en optimal udnyttelse
- Der kan frigøres arbejdskraft til andre erhverv eller andre dele af fiskerisektoren
- De offentlige indtægter forøges

3.2.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.2.1.1 Offentlige finanser

På kort sigt forventes den frivillige IOK i fiskeriet efter hellefisk i område 47, at medføre en mindre stigning i de offentlige udgifter i form af en engangsudgift i forbindelse med etablering, fordeling, klagebehandling mv. på ca. 1 mio. kr. Derudover forventes en fast stigning i udgifterne til administration af IOK-fiskerier og særligt handler med kvoteandele svarende til 1 årsværk, ca. 0,5 mio. kr. årligt.

De økonomiske konsekvenser for det offentlige, afhænger som beskrevet ovenfor af, om der er knaphed på kvote eller ej. Da det er usikkert, hvor vidt der vil være kvoteknaphed, er konsekvenserne angivet som et interval, der angiver konsekvenserne af hhv. scenarie 1 og 2, så intervallet skal læses som (Scenarie 1 – Scenarie 2.)

På kort sigt forventes, en stigning i det offentlige indtægter på 0 – 20 mio. kr., sammenholdt med 2023.

På langt sigt forventes en stigning i det offentlige indtægter på 0 – 30 mio. kr., sammenholdt med 2023.

3.2.1.2 Administrative konsekvenser

Frivillig indførsel af IOK-ordningen forventes at medføre en engangsudgift til offentlig administration, til etablering af IOK, behandling af klager, fordeling af kvoter og implementering i nuværende systemer på ca. 1 mio. kr. Derudover forventes en forøgelse af arbejdet særligt med at administrere overgang og kvotehandler for det frivillige IOK-system. Det forventes at frivilligheden medfører en stigning i de offentlige opgaver svarende til 1 årsværk, ca. 0,5 mio. kr.

3.2.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.2.2.1 Indkomster

De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, afhænger som beskrevet ovenfor af, om der er knaphed på kvote eller ej. Da det er usikkert hvor vidt der vil være kvoteknaphed, er konsekvenserne angivet som et interval der angiver konsekvenserne af hhv. scenarie 1 og 2, så intervallet skal læses som (Scenarie 1 – Scenarie 2.)

- På kort sigt forventes, en stigning i indkomsterne (overskud og hyre) fra fiskeriet efter hellefisk i område 47 på 0 – 54 mio. kr. pr. år.
- På langt sigt forventes, en stigning i indkomsterne (overskud og hyre) fra fiskeriet i område 47 på 0 – 90 mio. kr. pr. år., sammenholdt med 2023.

3.2.2.2 Beskæftigelse

Hvor mange der vil benytte sig af muligheden for at overgå til IOK-ordningen for joller i hellefiskefiskeriet i område 47, kan man ikke forudse på baggrund af frivilligheden. Det er dermed noget som jollefiskerne suverænt selv bestemmer og de vil også selv bestemme om de vil overgå til andet erhverv.

Over de næste 10 år er der i alt 268 af de fiskere, der fiskede i 2023, der når en alder på 67 år, og rimeligt må forventes at stoppe eller reducere fiskeriaktiviteten. I den forbindelse kan IOK-systemet bidrage til at der sker et generationsskifte indenfor den nærmeste familie. Ellers kan de ældre fiskere sælge deres andele når de udgår fra fiskeriet, hvilket er en væsentlig forbedring i forhold til i dag, hvor de ikke får nogen betaling når det forlader fiskeriet.

3.2.2.3 Administrative konsekvenser

Tiltaget kan i en overgangsperiode øge de administrative omkostninger marginalt for jollefiskerne, idet de jollefiskere, der ønsker det, skal lære, hvordan IOK anvendes i praksis, så de blandt andet selv kan se deres kvoteandel og mængde, kvotetræk samt købe og sælge andele.

3.3 IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vest- og Østgrønland

Med forslaget indføres individuelle omsættelige kvoter (IOK) i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vest- og Østgrønland.

Det havgående fiskeri efter hellefisk, torsk, rødfisk, kuller og sej udførtes i 2023 af syv grønlandske havgående fartøjer. Heraf fiskede fem fartøjer fordelt på fire selskaber hellefisk i Vestgrønland i 2023. Og seks fartøjer fordelt på fem selskaber fiskede hellefisk i Østgrønland. På nuværende tidspunkt er der ingen fartøjer, der udelukkende fisker hellefisk, da alle fartøjer i større eller mindre grad kombinerer fiskeriet efter hellefisk med torsk, rødfisk, kuller, sej og til dels også makrel. Den nuværende flådes fiskerikapacitet vurderes at være marginalt højere end det nuværende kvotegrundlag.

I forbindelse med indførsel af IOK er der tilføjet en mulighed for at en del af kvoten for hellefisk i Vestgrønland kan tildeles en ny aktør. Dette vil reducere kvotegrundlaget for de nuværende fartøjer. Indsættelse yderligere kapacitet i flåden vil forværre den samlede økonomi for flåden, idet den nuværende kapacitet kan fiske kvoten. Dette vil reducere overskuddet for de enkelte fartøjer og fra fiskeriet samlet på kort sigt.

Hvis nye aktører kan indgå i fiskeriet uden at købe kvoteandele, vil det reducere IOK-systemets effektivitet, idet en af forudsætningerne for et velfungerende system, er at der er nogen der ønsker at købe kvoteandele fra dem der ønsker at sælge kvoteandele. Det er derfor vigtigt at nye aktører skal købe kvoteandele fra eksisterende aktører, hvis de ønsker at indgå i fiskeriet, og systemet skal have positive konsekvenser.

Såfremt kvoterne fordeles på baggrund af de seneste fem års fiskeri, vil i alt 5 selskaber modtage kvoteandele. Tabellen nedenfor angiver forventede kvoteandele fordelt på selskaber på baggrund af fiskeriet 2019-2023. Herfra skal trækkes eventuelle andele til nye aktører, men den relative fordeling imellem selskaberne forventes at være som det fremgår af nedenstående tabel.

Selskab	Kvoteandel	
	VEST	ØST
Polar Seafood	17,1%	19,7%
Qaleralik	25,0%	23,9%
Sigguk	22,1%	21,8%

Royal Greenland	35,8%	14,6%
Arctic Prime Fisheries		20,0%

Fiskeriet drives på nuværende tidspunkt rentabelt og bidrager med betydeligt provenu til de offentlige kasser i form af ressourcerenteafgifter og skatter. Rentabiliteten på kort sigt forventes at falde, såfremt der indsættes yderligere kapacitet.

Selv om fiskeriet er meget lukrativt, gør den nuværende forvaltning det meget svært for selskaberne at planlægge og finansiere deres fartøjer og andre nødvendige investeringer, medmindre de har en meget stor egenkapital. Det nuværende forvaltningssystem gør det også svært at tiltrække investorer, når der er så stor usikkerhed forbundet med selskabernes adgang til kvoterne på både kort og langt sigt, og det giver heller ikke gode planlægningsmuligheder for eksisterende selskaber eller for nye at komme ind i dette fiskeri. En af de største årsager til, at de eksisterende selskaber har kunnet investere i det havgående fiskeri efter hellefisk samt de andre nævnte arter er, at de fleste også har omsættelige rejekvoter, som kan pantsættes eller er delvist ejet af andre kapitalstærke selskaber.

Indførelsen af et IOK-system kan på længere sigt bidrage til stigning i fiskeriets rentabilitet, da selskaberne sikres langsigtede fiskerirettigheder og derfor med større sikkerhed kan lave økonomisk planlægning af fiskeriet. Ligeledes vil et aktiv, som kvoteandele udgør, i teorien kunne medføre en lavere rente, og hermed et højere overskud. Udover det vil IOK-systemet på langt sigt gøre det nemmere for rederier at finansiere nye investeringer, uafhængigt af om de også ejer omsættelige rejekvoter.

3.3.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.3.1.1 Offentlige finanser

På kort sigt forventes indførelsen af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk at medføre et fald i de offentlige indtægter på 0,9 – 2,2 mio. kr. årligt. som følge af muligheden for en forøgelse af kapaciteten i form af nye aktører.

Indførelsen af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vest og Østgrønland forventes at medføre en forbedring af de offentlige finanser på langt sigt på 3,3 – 8,3 mio.

Der henvises derudover til beskrivelse af det kombinerede kvoteloft, der vil berøre fiskeriet efter hellefisk i Vestgrønland.

3.3.1.2 Administrative konsekvenser

I forbindelse med indførelse af IOK forventes udgifter på ca. 0,5 mio. kr. til systemtilretninger, fordeling, klagehandling mv.

3.3.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.3.2.1 Indkomster

På kort sigt forventes indførelsen af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Øst og Vestgrønland, med mulighed for at en ny aktør tildeles noget af kvoten udenom systemet at medføre et fald i indkomsterne fra fiskeriet på 2,6 – 6,4 mio.kr. årligt.

Indførelsen af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vestgrønland forventes at medføre en stigning i indkomsterne på langt sigt på 10 – 25 mio. kr.

3.3.2.2 Beskæftigelse

På kort sigt forventes muligheden for at forøge kapaciteten at føre til en mindre stigning i beskæftigelsen i fiskeriet.

Indførelsen af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vestgrønland forventes på langt sigt at kunne medføre et mindre fald i beskæftigelsen i fiskeriet.

3.4 IOK i fiskeriet efter krabber

Med forslaget indføres individuelle omsættelige kvoter (IOK) i fiskeriet efter snekrabber ved Vestgrønland.

Fiskeriet efter krabber foregår nærmest udelukkende med fartøjer over 6 meter. Fartøjerne er en kombination af ældre og nyere fartøjer, hvor nogle også fisker hellefisk, torsk og stenbider, mens andre udelukkende fisker krabber. I 2023 bestod krabbeflåden af i alt 25 fartøjer med en fangstmængde mellem 21 kg og 520 tons. I alt blev der fanget 2.846 tons krabber i 2023. Flere af fartøjerne fisker også torsk, hellefisk og stenbider. Seks selskaber/fiskere fiskede udelukkende krabber i 2023, herunder de tre med de højeste fangstmængder. De 25 fartøjer havde i 2023 en samlet omsætning på 84 mio. kr., heraf 60,8 mio. kr. fra krabber.

Økonomien hos det enkelte fartøj forventes at forbedres betydeligt ved indførelsen af IOK-ordningen i krabbefiskeriet, givet at fiskeriet udvikler sig som antaget. Indførelsen af et IOK-system i det kystnære krabbefiskeri forventes, udover at kunne øge rentabiliteten og ressourcerenten markant, at give fiskerne faste og forudsigelige rammer, samt bedre muligheder for lånefinansiering af nyinvesteringer. Det er dog afgørende i den forbindelse, at fiskeriet

forvaltes biologisk bæredygtigt, dvs. at TAC og kvoter ikke sættes højere end den videnskabelige rådgivning.

Det forventes samtidigt, at fiskeriet vil have gavn af yderligere kapitalisering, hvilket muliggøres som følge af forbedrede finansieringsmuligheder under IOK-systemet. Herved forventes gradvist et mere kapitalintensivt fiskeri, med højere effektivitet og overskud, samt højere fangst pr. fartøj og pr. besætningsmedlem.

De mest effektive fiskere ventes at købe kvoteandele fra mindre effektive fiskere, hvorved antallet af aktører reduceres, og det samlede overskud fra udnyttelse af kvoten stiger.

Der fastsættes et kvoteloft på 17%, der ikke forventes at begrænse fiskeriet i forhold til i dag. På sigt kan det medføre en reduktion i antallet af fartøjer til 6. Det er ikke sikkert, at indførelsen af IOK-system i krabbefiskeriet vil koncentrere kvoten på rene krabbefartøjer. Formentlig vil en del af fartøjerne forsætte med kombinationsfiskeri, dermed at antallet af fartøjer ikke reduceres så meget som estimeres i ovenstående, på kort sigt.

3.4.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.4.1.1 Offentlige finanser

På kort sigt forventes indførelsen af IOK i fiskeriet efter krabber at medføre en engangsudgift for det offentlige i forbindelse med etablering af system, fordeling af kvoter og klagebehandling på op til ca. 0,5 mio. kr.

På kort sigt forventes, en stigning i de offentlige indtægter fra krabbefiskeriet på 0 - 1,9 mio. kr. årligt.

På langt sigt en stigning i de offentlige indtægter fra krabbefiskeriet på ca. 4,5 mio. kr. årligt.

3.4.1.2 Administrative konsekvenser

På kort sigt forventes en stigning i opgaverne i forvaltningen til fordeling af kvote, klagebehandling, kurser og etablering og integration i eksisterende systemer. På langt sigt forventes indførelsen af IOK i krabbefiskeriet at reducere den offentlige administration.

3.4.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.4.2.1 Indkomster

På kort sigt forventes en stigning i indkomsterne i krabbefiskeriet på 0 – 7,3 mio. kr. årligt.

På langt sigt forventes en stigning i indkomsterne fra krabbefiskeriet på ca. 17 mio. kr. årligt.

3.4.2.2 Beskæftigelse

På kort sigt forventes et fald i antallet af besætningsmedlemmer i krabbefiskeriet på 0-7.

På langt sigt forventes et fald i antallet af besætningsmedlemmer i krabbefiskeriet på 0-19.

Bemærk at antallet af besætningsmedlemmer ikke kan sidestilles med antal årsværk.

3.4.2.3 Administrative konsekvenser

Udover indførelse i det nye system forventes IOK i krabbefiskeriet ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

3.5 Ny metode til opgørelse af ejerskab og kvotelofter

Der indføres en række tiltag med det formål at sprede ejerskabet af kvoteandele. I dette afsnit beskrives konsekvenserne af disse ændringer;

- Metoden til opgørelse af ejerskab af kvoteandele ændres, så også medejerskab under 50% og bestemmende indflydelse fremover medregnes i selskabernes samlede ejerskab af kvoten.
- Der fastsættes et kvoteloft på 20% for det samlede rejefiskeri ved Vestgrønland.
- Der fastsættes et kombineret kvoteloft på 20%, der gælder for rejer og havgående hellefisk i Vestgrønland.
- Der fastsættes et personligt kvoteloft på 12,5 %.

Ny ejerskabsopgørelse og 20% kvoteloft i rejefiskeriet

Den nye metode til opgørelse af ejerskab i rejefiskeriet og et kvoteloft på 20% medfører, at *Polar Seafood Greenland A/S* skal sælge aktier eller medejerskab svarende til ca. 8 % af TAC'en for rejer til den grønlandske flåde (ca. 7.929 tons). *Polar Seafood A/S* ejer ikke direkte mere end kvoteloftet på 20%, men har medejerskab i andre selskaber, der gør at de overstiger kvoteloftet. *Polar Seafood* kan frit vælge om de ønsker at frasælge medejerskab i mindre selskaber, eller sælge egne kvoteandele i fiskeriet.

Ejerkredsen i rejefiskeriet er begrænset af reglerne om 100% grønlandske ejerskab, der allerede eksisterer for dette fiskeri. Det betyder, at der skal findes købere til kvoteandele, og fartøjer til udnyttelse af disse internt i Grønland. Det er usikkert, om der findes risikovillig kapital i Grønland, der kan rejse den samlede finansiering til køb af kvoteandele til fuld værdi og et

fartøj til at udnytte andelene. Dette kan medføre at priserne på kvoteandele eller aktier ender med at være væsentligt under værdien heraf.

Såfremt kvoteandelene ikke kan sælges til en pris, der svarer til værdien, vil der ske en overførsel af værdier fra Polar Seafood A/S til de nye kvoteejere.

Hvis Polar Seafood A/S vælger at frasælge ejerskab i andre selskaber fremfor at afstå direkte ejerskab, kan dette valg have konsekvenser for disse selskaber, særligt i forhold til finansiering. Se i øvrigt afsnittet om personligt kvoteloft nedenfor.

Kombineret kvoteloft

Der indføres et kombineret kvoteloft for det havgående fiskeri efter hellefisk i Vestgrønland og rejefiskeriet på 20%. Som beskrevet ovenfor indføres der også et kvoteloft på 20% specifikt for rejer, mens der ikke indstilles et særskilt kvoteloft for det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vest eller Østgrønland. Dette medfører, at de selskaber, der ejer f.eks. 20% af rejekvoten, derudover maksimalt kan eje 20% af den havgående kvote for hellefisk i Vestgrønland. Samtidig betyder det, at der ikke er grænser for, hvor stor en andel et enkelt selskab kan eje af den havgående kvote for hellefisk, hvis selskaber ikke også ejer kvoteandele i rejefiskeriet. Værdien af TAC'en på rejer i forhold til TAC'en på hellefisk gør, at en kvoteandel i rejefiskeriet på nuværende tidspunkt har en meget højere værdi, end en tilsvarende kvoteandel i det havgående fiskeri efter hellefisk.

Såfremt kvoterne i forbindelse med IOK for havgående hellefisk fordeles på baggrund af de bedste tre af de seneste fem års fiskeri, vil Polar Seafood få tildelt en kvoteandel på ca. 17,1%, mens Sigguk A/S, hvoraf Polar Seafood ejer halvdelen, vil blive tildelt en kvoteandel på ca. 22,1 %.

Kvoteloftet betyder, at Polar Seafood skal frasælge kvoteandele i det havgående fiskeri efter hellefisk, eller delvist afstå medejerskab af Sigguk A/S, eller sælge egne andele. I alt skal Polar Seafood A/S sælge aktier eller andele, der svarer til ca. 8 % af TAC for hellefisk i Vestgrønland.

3.5.2.1 Personligt kvoteloft

Der indføres et personligt kvoteloft på 12,5 % for ejerskab i alle fiskerier med IOK. I det personlige kvoteloft tæller nær familie, så som forældre, børn, ægtefæller og søskende, som en enkelt person.

Det personlige kvoteloft vil have konsekvenser for to familier, der ejer mere, end det personlige kvoteloft giver mulighed for.

- En familie skal samlet sælge aktier eller kvoteandele, der svarer til ca. 1,2 % af TAC'en for rejer.
- En familie i krabbefiskeriet skal frasælge aktier eller kvoteandele svarende til ca. 5 % af TAC i krabbefiskeriet, fordelt på flere licenser.

Hvis de enkelte selskaber og personer ikke kan sælge kvoteandelene eller aktierne til en pris, der svarer til værdien af kvoteandelene for de enkelte selskaber, vil det medføre en omfordeling af formuer fra disse selskaber til nye ejere af kvoteandelene. Hvis eventuelle private selskaber, der lider tab fra forslaget, kræver en erstatning for tabet og vinder en eventuel retssag, vil forslaget belaste de offentlige finanser med størrelsen af erstatningen plus eventuelle sagsomkostninger.

Derudover medfører et personligt kvoteloft på 12,5%, at ejerne af Polar Seafood A/S, har mulighed for at sælge nogle af de aktier eller andele, som Polar Seafood A/S skal sælge som følge af reglerne om indirekte ejerskab og 20% kvoteloft, til ejerne af Polar Seafood A/S, enten privat eller i andre nye selskaber. Herved kan Polar Seafood A/S leve op til ovenstående regler og samtidig reducere det samlede frasalg af kvoteandele for ejerne fra 8% til 5% af TAC for rejer.

Det personlige kvoteloft iværksættes ikke for rejefiskeri ved Østgrønland. Kvoterne, som allokeres til grønlandske selskaber i dette område, er relativt små, og det vil medføre en uforholdsmæssig begrænsning i forhold til ejerskab i selskaberne, hvis et sådant loft ville blive indført.

Samlet effekt

Samlet forventes det således, at reglerne om indirekte ejerskab, 20% kvoteloft i rejefiskeriet, kombineret kvoteloft og personligt kvoteloft, medfører at der skal findes nye ejere (familier) til:

- 6 % af TAC for rejer i Vestgrønland
- 8 % af TAC for hellefisk i Vestgrønland
- 5% af TAC for krabber i Vestgrønland

Det er således en relativ begrænset andel af de samlede TAC'er, hvortil der skal findes nye ejere. Til trods herfor kan det blive et problem at finansiere køb af kvoteandele til deres faktiske værdi, samt køb af et produktionsfartøj til at udnytte kvoteandelene. Dette forstærkes yderligere af, at de nuværende og nye regler, der begrænser muligheden for udenlandske kapital i fiskeriet. Endelig kan reglerne om spredning af ejerskab for rejefiskeriet medføre at det bliver sværere at finansiere 1 af de 4 nye produktionsfartøjer.

3.5.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.5.1.1 Offentlige finanser

Konsekvenserne for de offentlige finanser af de nye ejerskabsopgørelser afhænger i høj grad af hvordan de selskaber der skal sælge andele eller aktier vælger at agere, samt de fremadrettede finansieringsmuligheder.

- På kort sigt forventes ovenstående tiltag til spredning af ejerskabet ikke at have konsekvenser for de offentlige finanser.
- På langt sigt, efter alle tilpasninger, forventes spredningen af ejerskab at medføre et fald i de offentlige indtægter på 0,5 – 1,9 mio. kr. årligt.

3.5.1.2 Administrative konsekvenser

Den nye ejerskabsopgørelse og de nye kvotelofter forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for det offentlige.

3.5.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.5.2.2 Indkomster

- På kort sigt forventes ovenstående tiltag til spredning af ejerskabet ikke at have konsekvenser for de indkomsterne.
- På langt sigt, efter alle tilpasninger, forventes spredningen af ejerskab at medføre et fald i indkomsterne på 1,8 – 7,3 mio. kr. årligt.

Det forventes samtidig, at tiltagene vil medføre en omfordeling af formuer fra de nuværende kvoteandelsejere til de nye.

Effekten af ovenstående konsekvenser for indkomsterne er medregnet i estimatet for de samlede effekter.

3.5.2.3 Beskæftigelse

På kort sigt forventes ændringerne ikke at have konsekvenser for beskæftigelsen.

På langt sigt er der en risiko for, at den nye ejerskabsopgørelse og de nye kvotelofter som følge af begrænsninger af investeringer vil kunne medføre et mere arbejdskraftintensivt fiskeri. Dette vil i givet fald kunne resultere i en mindre stigning i beskæftigelsen.

3.5.2.4 Administrative konsekvenser

Den nye metode til ejerskabsopgørelse og indførelse af kvotelofter forventes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. De nye kvoteandelsejere må forventes på langt sigt at tilegne eller tilkøbe sig de nødvendige kompetencer.

3.6 100% grønlandsk ejerskab i alle fiskerier

Med loven indføres et krav om 100% grønlandsk ejerskab i alle fiskerier, og fremover vil det grønlandske fiskeris adgang til kapital være begrænset, til den kapital der findes i Grønland. Dette vil medføre en væsentlig forværring af de fremadrettede finansieringsforhold for det grønlandske fiskeri. Ændringen vil primært få konsekvenser for de havgående fiskerier, da de i langt højere grad end de kystnære er kapitalintensive fiskerier med meget høje finansieringsbehov.

Dette tiltag ændrer ikke ved mulighederne for finansiering uden ejerskab, det vil særligt sige gennem lån fra banker eller andre investorer. Dog begrænser det særligt muligheden for at udenlandske investorer kan bidrage med den nødvendige egenkapital i forbindelse med lånefinansiering.

Kravet om 100% grønlandsk ejerskab gælder allerede med den gældende lovgivning for rejefiskeriet, men begrænsningen af adgangen til udenlandsk kapital vil fremover gælde alle fiskerier.

Da Grønland er en lille økonomi, vil mængden af indenlandsk kapital blive en begrænsende faktor, i forhold til udvikling og modernisering af fiskeriet. Derudover kan en begrænsning på adgangen til kapital bremse væksten i produktiviteten og samtidig umuliggøre adgangen til de kapitalintensive havgående fiskerier for nye fiskere.

Når adgangen til kapital begrænses, vil fiskeriet opleve, at kapital bliver et relativt dyrere input (højere rente eller afkastkrav), sammenlignet med arbejdskraft. Dette vil på sigt medføre at fiskeriet bliver mindre kapitalintensivt, hvorved rentabiliteten og ressourcerenten i fiskeriet reduceres. I praksis kan det resultere i, at der fremover investeres i mindre og ældre fartøjer, end hvis adgangen til kapital havde været fri. Ældre og mindre fartøjer har lavere kapacitet og højere driftsomkostninger, og overskud og hyre i fiskeriet er mindre.

Udover en forværring af finansieringsforholdene forventes ændringen at begrænse adgang til kompetencer og viden, som kan bidrage til at gøre fiskeriet mere effektivt og muligvis opnå højere priser igennem større salgsnetværk.

På kort sigt skal udenlandske medejere af tre havgående fiskeriselskaber frasælge ejerskabet indenfor 10 år. Der er i mindst det ene tilfælde risiko for, at også finansiering og fartøj mistes. På den baggrund vil det med stor sandsynlighed vise sig relevant at tage dispensationsadgangen i lovens § 11, stk. 2, i anvendelse. Ifølge denne bestemmelse vil Naalakkersuisut kunne dispensere fra kravet om 100% grønlandsk ejerskab, og det er hensigten, at denne bestemmelse kan anvendes i de tilfælde, hvor det vurderes, at et selskab ikke kan finde grønlandsk kapital til en konkurrencedygtig rente, og at den udenlandske kapital vil have en umiddelbar gavnlig effekt for selskabet og samfundet.

Begrænsningen af udenlandsk ejerskab medfører at der skal findes et nyt selskab (eller rejses anden finansiering) til at fiske Arctic Primes Fisheries ApS havgående kvoter. Som følge af begrænsningen på udenlandsk ejerskab, er det formentlig kun Polar Seafood A/S og Royal Greenland A/S, samt muligvis Sikuaq/Niisa Trawl A/S, der ville være i stand til at købe kvoteandele i de havgående fiskerier efter hellefisk i øst og finansiere og drifte et fartøj af lignende størrelse. Det vurderes ikke, der er andre i Grønland, der evner at lave denne investering, og det er et godt eksempel på hvordan nærværende regler om udenlandsk ejerskab medfører, at det ikke er muligt for andre/nye aktører at finansiere fartøjer og kvoter i det havgående fiskeri.

Ændringen forventes særligt fremadrettet at begrænse udviklingen og moderniseringen af det grønlandske fiskeri, idet det ikke er sikkert at det muligt at finde tilstrækkelig kapital i Grønland til at lave de nødvendige investeringer.

3.6.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.6.1.1 Offentlige finanser

Royal Greenland A/S, der ejer majoriteten i Pelagic Greenland A/S tvinges til at finde nye medejere til dette selskab, der i dag har islandsk medejerskab. Dette forventes at reducere overskuddet fra Pelagic Greenland A/S og dermed i Royal Greenland. Begge disse konsekvenser vil dog på kort sigt kunne imødegås ved anvendelse af dispensationsadgangen i § 11, stk. 2, ligesom overgangsordningen vil give aktørerne mulighed for at indrette sig på de nye vilkår.

På kort sigt forventes begrænsningen af adgangen til kapital at medføre et mindre faldt i de offentlige indtægter.

På langt sigt forventes begrænsningen af fiskeriets adgang til kapital, via et krav om 100% grønlandsk ejerskab, at medføre et fald i de offentlige indtægter på 1,1 – 3,7 mio.kr. Faldet i de offentlige indtægter skal henføres til et lavere skatteprovenu fra indkomster i fiskeriet og andre erhverv.

3.6.1.2 Administrative konsekvenser

Indførelsen af et krav om 100% grønlandsk ejerskab forventes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige. Dog må det forventes at reglerne øger risikoen for stråmandsvirksomhed, der kan medføre administrative konsekvenser for det offentlige.

3.6.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.6.2.1 Indkomster

Indførelsen af et krav om 100% grønlandsk ejerskab i alle fiskerier forventes ikke samlet at have konsekvenser for indkomsterne på kort sigt.

På langt sigt forventes indførelsen af et krav om 100% grønlandsk ejerskab i alle fiskerier at medføre et fald i indkomsterne på 4,2 – 13,8 mio. kr. som følge af, at fiskerierne bliver relativt mindre kapitalintensive, end hvis adgangen til udenlandsk ejerskab var til stede.

3.6.2.2 Beskæftigelse

Man bør efter indførelsen af bestemmelsen om 100% grønlandsk ejerskab være opmærksom på eventuelle konsekvenser i forhold til, at et eller flere rederier, hvis licens er knyttet til krav om at drive indhandlingsanlæg, måtte trække sig. Skulle det ske, kan tiltaget på kort sigt medføre en reduktion af beskæftigelsen på landanlæg i Sydgrønland. Derudover kan ændringen på kort sigt have konsekvenser for det kystnære fiskeri i Sydgrønland, såfremt indhandlingsmuligheder forsvinder.

På langt sigt vil indførelsen af et krav om 100% grønlandsk ejerskab isoleret set medføre en stigning i beskæftigelsen i fiskeriet, som følge af at fiskeriet bliver mere arbejdskraftintensivt (mindre kapitalintensivt).

3.7 Licens og overgangsperiode

De tidsbegrænsede licenser og dertilhørende kvoteandele gøres tidsbegrænsede. Af denne ændring følger ikke, at kvoteandelene automatisk opsiges, men der fastsættes et opsigelsesvarsel for de havgående fiskerier på 10 år. Licensen fornyes hvert år med et år, og der kan efter det 10. år foretages ændringer i vilkårene. Med andre ord fastsættes licensperioden til 10 år.

Derudover fastsættes der en overgangsperiode efter de 10 års licensperiode, hvor kvoteandelen højst kan reduceres med 20% årligt i forhold til den oprindelige andel. Det forventes ikke at være tilstrækkeligt til at drifte et fartøj, når der er under 60% tilbage af kvoteandelen, hvilket i værste fald er efter 12 år. Da det ikke i praksis giver mening at drifte et fartøj med 20% eller 40% af kvotegrundlaget.

	År	Andel af kvoteandel
Licensperiode	1-10	100%
Overgangsperiode	11	80%
	12	60%
	13	40%
	14	20%
	15	0%
<i>Svarer til alt til antal års kvote</i>		<i>12</i>

Tabellen ovenfor viser licensperiode og overgangsperiode, og sammentælling af de samlede fiskerirettigheder licenshaverne er sikret i udgangspunktet. Som det fremgår af tabellen, vil selskaberne i de havgående IOK-fiskerier være sikret fiskerirettigheder, der svarer til 12 års fiskeri. Dette vil være udgangspunktet for investeringer i de havgående fiskerier efter hellefisk fremadrettet.

De investeringer, der i dag er lavet i meget moderne kapacitet, er lavet ud fra en antagelse om at kvoteandelene ikke er tidsbegrænsede. 12 års fiskerirettigheder er en væsentlig forværring af forholdene for det havgående fiskeri, hvor licenserne i dag ikke er tidsbegrænsede.

Som følge af indførelse af licensperiode og overgangsordning har selskaberne kortere tid til at forrente deres investeringer sammenlignet med i dag. Det forventes at den kortere periode, vil føre til et fald i investeringerne i fiskeriet i forhold til i dag.

Dette medfører at aktørerne fremadrettet ikke kan investere i lige så effektiv kapacitet som det er tilfældet i dag. Herved bliver fiskeriet mindre kapitalintensivt, hvilket fører til at større fald i overskuddet og hyren fra fiskeriet.

Den kortere investeringshorisont vil ligeledes have konsekvenser for muligheden for at indsætte ny kapacitet til produktion af op til 75% af rejekvoten.

De nye regler om ejerskab – kvotelofter og inddragelse af indirekte ejerskab – som indskrænker investeringsadgangen, indføres med en overgangsordning af en længde, som giver aktørerne

mulighed for at indrette sig på de nye vilkår. Det vurderes derfor at der er rimelig tid til fremadrettet at investere i mindre effektiv kapacitet.

3.7.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.7.1.1 Offentlige finanser

På kort sigt forventes ingen konsekvenser for de offentlige finanser som følge af tidsbegrænsningen af kvoteandelene.

Hvis Naalakkersuisut ændrer vilkårene for aktørerne efter licensperioden, kan det medføre krav om erstatning, hvis ændringerne er for indgribende, og det vil kunne belaste de offentlige finanser. Det er derfor essentielt, at risikoen herfor vurderes nøje i forbindelse med enhver ændring af vilkårene, som politisk måtte ønskes.

På langt sigt forventes det lavere investeringsniveau og heraf følgende mindre kapitalintensive fiskeri at medføre et fald i de offentlige indtægter fra person- og selskabsskatter 3,3 – 13,3 mio.kr. årligt.

3.7.1.2 Administrative konsekvenser

Tiltaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

3.7.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.7.2.1 Indkomster

Det forventes ikke, at den kortere licens og overgangsperiode på kort sigt vil have konsekvenser for overskuddet og hyren fra fiskeriet. Det forventes, at selskaberne vil udnytte den kapacitet de har investeret i, så der ikke sker en ændring i indkomsterne på kort sigt.

På langt sigt forventes det lavere investeringsniveau og heraf følgende mindre kapitalintensive fiskeri at medføre et fald i overskuddet fra de ramte fiskerier og andre erhverv på ca 9 – 38 mio. kr.

3.7.2.2 Beskæftigelse

På kort sigt forventes tiltaget ikke at have konsekvenser for beskæftigelsen.

På langt sigt forventes tiltaget at medføre en stigning i beskæftigelsen i fiskeriet. Dette skyldes at fiskeriet som følge af den korte periode, forventes at blive mere arbejdskraftintensivt.

3.8 Formidling af fiskeridata

Der etableres et system til præsentation af dynamiske data om fiskeriet til offentligheden. I dag har forvaltningen og fiskerikontrollen, Grønlands Naturinstitut og Grønlands Statistik direkte adgang til LULI-databasen. Det er derfor ikke nødvendigt at lave nye systemer til disse instanser.

Etableringen af en webside til formidling vil først og fremmest medføre, at offentligheden får adgang til en række data om fiskeriet. Offentligheden skal have adgang til en begrænset relevant del af de fiskeridata, der indsamles, heriblandt en kvotebørs til brug for køb og salg af IOK.

3.8.1 Særligt om økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.8.1.1 Offentlige finanser

Etableringen af det nye system forventes at medføre en samlet udgift for det offentlige på 1 - 3 mio. kr. Derudover forventes etableringen af en *webside* til præsentation af data at medføre en stigning i de offentlige udgifter til vedligehold og udvikling på 0,5 mio. kr. årligt

I alt forventes en engangsudgift til etablering på 1-3 mio. kr., og en nettostigning i udgifterne til forvaltningen på 0,5 mio. kr.

3.8.1.2 Administrative konsekvenser

Der forventes, at etableringen vil lægge beslag på en begrænset mængde ressourcer i forvaltningen, der kan afholdes indenfor den nuværende ramme. Efter etablering forventes drift og vedligehold af systemerne at kræve ressourcer svarende til 1/2 årsværk.

3.8.2 Særligt om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

3.8.2.1 Indkomster

Etableringen af en webside med fiskeridata forventes ikke at have betydning for indkomsterne i erhvervslivet.

3.8.2.2 Beskæftigelse

Etableringen af en webside med fiskeridata forventes ikke at have betydning for beskæftigelsen.

3.8.2.3 Administrative konsekvenser

Udover arbejdet med at lære at bruge systemet, forventes etableringen af en webside med fiskeridata ikke at have konsekvenser for erhvervslivet.

3.9 Adgang for investeringer fra pensionskasser.

Adgangen til at investere i fiskeriselskaber via pensionskasser forventes at øge den tilgængelige kapital for investeringer i fiskeriet i marginalt. Adgangen for pensionskasser til at investere i fiskeriet kan således i meget begrænset grad, modvirke konsekvenserne af salg af aktier og kvoteandele som følge af ny opgørelse af ejerskab.

3.10 Samlet vurdering

Forslaget indeholder en række tiltag, der potentielt kan have positive konsekvenser for erhvervslivet såvel som for det offentlige. Derudover indeholder forslaget en række tiltag der forventes at have negative økonomiske konsekvenser for det både fiskeriet og det offentlige. Flere af tiltagene har betydning for andre tiltag.

For det første kan muligheden for at producere 75% af rejerne ombord, alt andet lige, bidrage med en betragtelig stigning i selskabernes og fiskernes indkomster, de offentlige indtægter, og samtidigt vil en betydelig mængde arbejdskraft, der kan skabe værdi i andre erhverv, blive frigjort. For at dette skal udspille sig, skal der rejses kapital til investering i fartøjer og eventuelt kvoteandele.

Indførelse af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vest- og Østgrønland og krabbefiskeriet vil sikre bedre planlægningsmuligheder for fiskeriet og forbedre mulighederne for finansiering af nyinvesteringer. Dette kan medføre en stigning i overskuddet og hyren i disse fiskerier, samt bidrage med frigørelse af en mindre mængde arbejdskraft. Dog fastsættes der samtidig med indførelse af IOK-systemet regler om, at der kan indgå nye aktører uden at disse skal købe kvoteandele. Dette vil på kort sigt reducere overskuddet fra fiskeriet og reducere de offentlige indtægter for fiskeriet. Endvidere vil tiltaget have en undergravende effekt på IOK-systemet, da en af forudsætningerne for systemet er at der skal være efterspørgsel efter kvoteandele. Denne efterspørgsel kommer fra fiskere, der gerne vil ind i systemet ved at købe kvoteandele, hvis nogle fiskere kan få tildelt andele gratis, har de intet incitament til at købe kvoteandele. Da der allerede i dag er kapacitet til at fiske de havgående hellefiskekvoter i Vestgrønland, vil indsættelse af yderligere kapacitet blot forøge de samlede omkostninger unødigt. Samtidig vil de eksisterende aktører miste noget af deres kvotegrundlag, hvilket vil reducere overskuddet for de fartøjer der fisker i dag.

Indførelsen af IOK i det kystnære fiskeri efter hellefisk i Vestgrønland, kan under de rette forudsætninger give fiskerne bedre muligheder for finansiering, og vil bidrage til en stigning i fiskernes overskud. Derudover kan IOK-systemet medføre, at der frigøres en betydelig mængde arbejdskraft. Forudsætningen herfor er, at der skal være efterspørgsel. Hvis dette ikke sker, forventes der ikke at være den knaphed på kvote, der gør, at systemet fungerer.

Endvidere overgår de havgående IOK-fiskerier fra tidsubegrænsede til tidsbegrænsede licenser. Kombineret indstilles en licens- og overgangsperiode, der sikrer selskaberne kvote svarende til 12 års fiskerirettigheder. De nuværende investeringer i det havgående rejefiskeri er lavet ud fra en forudsætning om, at rettighederne ikke er tidsbegrænsede. Det forventes ikke at fiskerirettigheder svarende til 12 års fiskeri, er tilstrækkeligt til at der fremadrettet kan laves investeringer af samme størrelse og dermed med samme effektivitet som i dag. Det må derfor forventes at der investeres i ældre fartøjer, med lavere kapacitet og effektivitet fremadrettet, hvilket vil føre til et fald i overskuddet og hyren fra fiskeriet på langt sigt.

Derudover vil reglerne om 100% grønlandsk ejerskab i alle fiskerier forværre finansieringsforholdene for de dele af det havgående fiskeri, der ikke allerede i dag er underlagt denne begrænsning. Konsekvenserne er på sigt de samme som kvoteperioden beskrevet ovenfor, nemlig at de havgående fiskerier bliver relativt mindre kapitalintensive, hvilket fører til et fald i indkomsterne i fiskeriet.

Endelig medfører de nye regler om ejerskabsopgørelse og kvotelofter, at der skal findes nye ejere til 6 % af TAC på rejer og 8% TAC på havgående hellefisk i Vestgrønland. Reglerne rammer især Polar Seafood, samt i alt to familier, der ejer for meget i forhold til, hvad der er tilladt under de nye regler.

Nedenfor opsummeres de tiltag der forventes at have største økonomiske konsekvenser på punktform opdelt efter retningen på tiltagets effekter:

Følgende tiltag forventes isoleret at forbedre effektiviteten og forøge overskuddet i fiskeriet

- 75% produktionstilladelse i rejefiskeriet
- IOK i krabbefiskeriet
- IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk

Følgende tiltag kan isoleret forbedre effektiviteten og forøge overskuddet i fiskeriet, men afhænger af den konkrete forvaltning

- Frivillig IOK for joller der fisker hellefisk i område 47

Følgende tiltag forventes isoleret at reducere effektiviteten og overskuddet i fiskeriet

- Licens og overgangsperiode for havgående IOK-fiskerier svarende til 12 års kvoteperiode.
- 100 % grønlandsk ejerskab i alle fiskerier.
- Mulighed for at tildele en del af TAC for hellefisk udenskærs i Vestgrønland til en ny havgående aktør.
- Kvoteløfter og ejerskabsopgørelser.

1.10.5 Offentlige finanser

Udover de effekter der er kvantificeret i de enkelte afsnit ovenfor, indgår der i nedenstående estimat, effekterne af de øvrige tiltag beskrevet ovenfor samt effekterne af de enkelte tiltag i kombination.

På kort sigt forventes en stigning i de offentlige indtægter på 0 - 87 mio. kr. årligt (0 – 1,1%). Grunden til det store spænd er, at det er usikkert hvordan IOK i område 47 vil blive forvaltet og hvor vidt der indsættes yderligere produktionsfartøjer i rejefiskeriet.

Derudover forventes på kort sigt en engangsudgift for det offentlige til informations- og oplysningskampagner, etablering af en webside med fiskeridata og indførelse af IOK på ca. 6 mio. kr.

Det samlede forslag forventes at medføre en stigning i de offentlige indtægter på 130 - 251 mio. kr. på langt sigt, hvilket svarer til 1,7% - 3,3 % af de offentlige indtægter i 2020-22.

1.10.6 Administrative konsekvenser

Forslaget indeholder en række tiltag, der vil få administrative konsekvenser for det offentlige. For det første indføres IOK i tre fiskerier og delvist i et andet fiskeri. I forbindelse hermed skal der løses opgaver med beregninger, fordelinger, klagebehandling mv. Derudover etableres en webside til præsentation af fiskeridata, der kræver løbende vedligehold og udvikling. Indførelse af IOK forventes på sigt at reducere de offentlige ressourcer til forvaltning af krabbefisket og det havgående fiskeri efter hellefisk.

På lang sigt forventes tiltagene at medføre en nettostigning i de offentlige udgifter til vedligehold og drift af webløsninger samt administration af det frivillige IOK-system i område 47 på ca. 1 mio. kr. Derudover forventes udgifter til informations- og oplysningskampagner rettet mod fiskerne om ændringerne som følge af loven og bekendtgørelser på ca. 0,5-1 mio.kr.

1.10.7 Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Udover de effekter der er kvantificeret i de enkelte afsnit ovenfor, indgår der i nedenstående estimat, effekterne af de øvrige tiltag beskrevet ovenfor samt effekterne for de enkelte tiltag i kombination.

På kort sigt forventes en stigning i indkomsterne på 0 – 113 mio. kr. årligt (0 – 0,6 % af BNP). Grunden til det store spænd er, at det er usikkert hvordan IOK i område 47 vil blive forvaltet, og hvor vidt der indsættes nye produktionsfartøjer i rejefiskeriet på kort sigt.

På langt sigt forventes forslaget samlet at bidrage med en stigning i indkomsterne på op til ca. 117 - 246 mio. kr. (0,6% - 1,2% af BNP). Grunden til det store spænd er som ovenfor den store usikkerhed om forvaltningen af hellefisk i område 47, samt at det er usikkert hvor stor en andel af muligheden for 75% produktion af rejer, der udnyttes.

Beskæftigelse

Forslaget indeholder således både tiltag, der kan bidrage til at frigøre arbejdskraft fra fiskeriet og fabrikkerne, samt tiltag der vil lægge beslag på en relativ større mængde arbejdskraft, og herved reducere den gennemsnitlige hyre i fiskeriet.

Følgende tiltag vil isoleret medføre en stigning i beskæftigelsen i fiskeriet

- Licens og overgangsperiode for havgående IOK-fiskerier
- 100 % grønlandsk ejerskab i alle fiskerier
- Mulighed for yderligere aktører i forbindelse med indførsel af IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk ved Vestgrønland.

Følgende tiltag kan isoleret medføre et fald i beskæftigelsen i fiskeriet og på land

- 75 % produktionstilladelse i rejefiskeriet
- IOK i krabbefiskeriet
- IOK i det havgående fiskeri efter hellefisk
- Frivillig IOK i det kystnære jollefiskeri efter hellefisk i område 47

På kort sigt forventes et mindre fald i beskæftigelsen i fiskeriet. Størrelsen på effekten afhænger af forvaltningen af IOK i område 47, og hvor megen yderligere produktionskapacitet der indsættes i rejefiskeriet på kort sigt.

På langt sigt forventes der at ske en stigning i beskæftigelsen i fiskeriet som følge af en overgang til et relativt mere arbejdskraftintensivt fiskeri. Samtidigt er det muligt, at der på langt sigt kan frigøres en væsentlig mængde arbejdskraft fra rejefabrikkerne og det kystnære fiskeri efter hellefisk i område 47.

3.10.8 Økonomiske konsekvenser for de enkelte fiskerier

Ovenstående beskrivelser og analyser af de økonomiske konsekvenser tager udgangspunkt i de enkelte tiltag der fremgår af lovforslaget. I stedet for at tage udgangspunkt i de enkelte tiltag, er det muligt i stedet at oplyste de enkelte fiskerier efter de forventede økonomiske konsekvenser, der følger af lovforslaget.

Følgende fiskerier forventes ikke at blive påvirket af indholdet i lovforslaget

- Det kystnære torskefiskeri
- Det kystnære fiskeri efter hellefisk udenfor område 47 (Qaanaaq, Østgrønland, Sisimiut-Sydgrønland)
- Det kystnære fiskeri efter stenbider
- Kystnært fiskeri efter andre arter

Følgende fiskerier kan blive påvirket positivt af lovforslaget

- Det kystnære fiskeri efter hellefisk i område 47

Følgende fiskerier forventes både at blive negativt og positivt påvirket af lovforslaget

- Det nuværende kystnære rejefiskeri
- Det havgående fiskeri efter hellefisk i Øst og Vestgrønland

Følgende fiskerier forventes at blive påvirket negativt af lovforslaget

- Det havgående rejefiskeri
- Det havgående fiskeri efter torsk og rødfisk
- De havgående pelagiske fiskerier efter blåhvilling, lodde, makrel og sild

3.10.9 Risiko for krav om erstatning

Hvis eventuelle private selskaber, der lider tab fra forslaget, kræver en erstatning for tabet og vinder en eventuel retssag, vil det belaste de offentlige finanser med størrelsen af erstatningen plus eventuelle sagsomkostninger.

Loven er dog udarbejdet med det klare sigte at undgå en sådan situation, og under den forudsætning, at de meddelte frister er tilstrækkeligt lange til, at der ikke kan blive tale om ekspropriation og dermed ej heller erstatning til erhvervet. Det er dog meget usikkert, hvilke eksakte krav, der vil blive sat til fristerne, og i princippet vil der kunne blive fremsat krav om erstatning. Skulle sådanne krav blive imødekommet i en given retssag, vil det have betydning for den offentlige økonomi, både som følge af selve erstatningen og som følge af sagsomkostninger. I forbindelse med fastsættelse af størrelsen af erstatning vil det have betydning, i hvilken grad der ved tvunget salg af kvoteandele og nye kvotelofter er taget højde for erhvervets tab. Særligt er der en risiko for at skulle svare erstatning i relation til kravet om

frasalg af ejerskab for udenlandske investorer set i sammenhæng med den ved loven angivne frist herfor.

Det er derfor afgørende nødvendigt, at enhver forringelse af vilkårene for aktørerne sker på baggrund af en vurdering af risikoen for erstatning.

4. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have direkte konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

5. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have direkte konsekvenser for borgerne, men den potentielle forøgelse af ressourcerenten vil selvsagt have stor betydning for velfærden i landet og dermed for den enkelte borger.

6. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige direkte konsekvenser.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser*Til kapitel 1
Anvendelsesområde
Formål*

Til § 1

Til stk. 1.

Det er et gennemgående princip i denne lov, at fiskeressourcen er samfundets fælles ejendom, hvilket er fremhævet i formålsbestemmelsen. Bestemmelsen fastsætter derudover det overordnede formål med loven, nemlig at udnyttelsen af ressourcerne skal finde sted til gavn for det grønlandske samfund og den grønlandske økonomi på langt sigt under de hensyn, som er angivet i stk. 2 og 3. Ved tvivlsspørgsmål i forvaltning af denne lov vil formålsbestemmelsen finde anvendelse som et bidrag til fortolkning af lovens øvrige bestemmelser.

Til stk. 2.

Bestemmelsen lægger vægt på to forhold, nemlig udnyttelsen og bevarelsen af bestandene baseret på forsigtighedsprincippet. Udnyttelsen af fiskeressourcerne skal være bæredygtig på langt sigt, og ressourcerne opretholdes på et niveau, hvor de kan give det maksimalt bæredygtige udbytte og dermed understøtte den overordnede målsætning om størst muligt langsigtede udbytte. Delmålet er udarbejdet i overensstemmelse med generelle internationale principper, herunder FN's Fiskeriaftale fra 1995 (UN-agreement on Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks), som Danmark har ratificeret på vegne af Grønland d. 19. december 2003.

Til stk. 3.

Bestemmelsen fastsætter yderligere delmål, der skal lægges vægt på ved forvaltningen af loven. Bestemmelsen er udtømmende i den forstand, at de opstillede hensyn er obligatoriske. Der kan dog tillige lægges vægt på andre hensyn, og vægtningen af de forskellige hensyn kan variere afhængigt af den konkrete sag.

Nr. 1

I overensstemmelse med den overordnede målsætning om størst muligt økonomisk udbytte er det vigtigt, at der er balance mellem fiskerimulighederne og kapaciteten i fiskeriet, og at kapaciteten udnyttes effektivt. Bestemmelsen understreger derfor disse hensyn.

Nr. 2

Opnåelse af målsætningen om, at samfundet får det størst muligt langsigtede økonomiske udbytte af fiskeriet, samtidigt med at der skabes sammenhængende og stabile rammebetingelser for fiskerierhvervet, som fastlagt i den overordnede målsætning i stk. 1, er betinget af, at der er et attraktivt investeringsklima i sektoren. Et attraktivt investeringsklima er ligeledes vigtigt for fiskerierhvervets fortsatte udvikling og forudsætter samtidig et godt og tillidsfuldt samarbejde mellem ressourceforvaltning, kontrolmyndighed og fiskerierhverv. Bestemmelsen fastlægger derfor et attraktivt investeringsklima som et delmål, der skal lægges vægt på ved forvaltning af fiskeriet.

Nr. 3

I forlængelse af det ved stk. 2 fastsatte princip om bæredygtig udnyttelse af ressourcen fastslås det her, at der ved forvaltningen af ressourceudnyttelsen skal tages udgangspunkt i den videnskabelige rådgivning.

Nr. 4

Der kan i forbindelse med udformningen af rammerne for fiskeriet være behov for at afveje hensynet til effektivitet over for lokale og sociale hensyn, herunder beskæftigelsen. En sådan politisk afvejning forudsættes at ske på den måde, at fordele og ulemper ved inddragelse af disse hensyn beskrives, belyses og synliggøres for at sikre gennemsigtighed. Dette vurderes særligt vigtigt i det omfang, rammerne vil kunne reducere den samlede ressourcerente eller modvirke de øvrige nævnte hensyn.

Nr. 5

Grønland har en række bilaterale aftaler vedrørende fiskeri, ligesom Grønland har ratificeret en række internationale aftaler og konventioner, som har betydning for fiskerisektoren, herunder blandt andet FN's havretskonvention, FN's fiskeriaftale, FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries og FN's biodiversitetskonvention. Dette indebærer, at der er en række internationale konventioner og andre aftaler, som Grønland skal forvalte fiskeriet i overensstemmelse med.

Det er af mange grunde, herunder hensynet til muligheden for miljømæssig certificering, som eksempelvis MSC-certificering af grønlandske fiskeprodukter og dermed sikring af markedsadgang mv., vigtigt, at aftalerne overholdes.

Nr. 6

Bestemmelsen fastlægger, at der skal lægges vægt på, at fiskeriernes negative indvirkning på det marine økosystem er mindst mulig. Det opnås blandt andet ved, at fiskerierne tilrettelægges og udføres, så uønskede bifangster og påvirkningen af havmiljøet begrænses. Det er især vigtigt, at der tages hensyn til effekten på beskyttede arter og følsomme økosystemer.

Nr. 7

Bestemmelsen fastlægger, at loven ud over den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcerne også skal lægge vægt på, at befolkningens rekreative behov tilgodeses. Dette indebærer, at befolkningens behov i forhold til fritidsfiskeri inddrages.

Nr. 8

Bestemmelsen fastlægger, at interessenter skal inddrages i forvaltningen af loven. I forbindelse med fiskerilovsændringen i 1991 blev Fiskerirådet fastlagt ved lov, og bestemmelsen herom er fortsat gældende, jf. kapitel 12. Med nærværende forslag er princippet om inddragelse af interessenter flyttet frem, sådan at den udgør en del af formålsbestemmelsen. Formålet hermed er yderligere at understrege princippet om interessenters inddragelse som et væsentligt element i forvaltningen af loven, dog med iagttagelse af armslængdeprincippet. Det vil sige, at ved fastsættelse og forvaltning af kvoter er det i udviklingen af forvaltningsplaner, som vedtaget jf. § 16, vigtigt at interessenter vil blive inddraget.

Nr. 9

Det er væsentligt, at der er gennemsigtighed i forhold til udnyttelsen af fiskeressourcerne, så forvaltningen af loven kan ske på et velbelyst grundlag. Bestemmelsen fastlægger derfor, at der skal lægges vægt på, at forvaltningen af fiskerierne og udøvelsen af fiskerierne er gennemsigtige. Det skal blandt andet ske ved, at relevante informationer om fiskerierne, bestandene og fangster indsamles og gøres offentligt tilgængelige. Princippet om gennemsigtighed ved udnyttelse af samfundets fælles ressourcer er analogt til råstofområdet, hvor der er større gennemsigtighed i dag.

Til § 2

Loven finder anvendelse på erhvervsmæssigt og ikke-erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium. Hermed gælder loven implicit på alle former for fiskeri i Grønland, hvad enten det er hobby- og fritidsfiskeri, fiskeri i forsøgs-, undersøgelses- eller uddannelsesøjemed, samt alle former for kommercielt fiskeri.

Grønlands fiskeriterritorium er det område, som er fastsat i henholdsvis bekendtgørelse om den eksklusive økonomiske zone ved Grønland og anordning om afgrænsning af søterritoriet ved Grønland.

Loven finder tilsvarende anvendelse på grønlandske og udenlandske fartøjers landinger og omladninger på Grønlands fiskeriterritorium.

Loven finder også anvendelse på grønlandsk erhvervsmæssigt fiskeri og grønlandske fartøjers landinger og omladninger uden for Grønlands fiskeriterritorium. Da loven alene omfatter

fiskeri uden for Grønlands fiskeriterritorium, når det er erhvervsmæssigt, omfatter den ikke hobby- og fritidsfiskeri samt fiskeri i forsøgs-, undersøgelses- og uddannelsesøjemed uden for Grønlands fiskeriterritorium.

Endelig finder loven anvendelse på fiskeri med udenlandske fartøjer i internationalt farvand, hvis det følger af bilateral eller international aftale, at Grønland kan lovgive herom. Dette gælder fiskeri, hvor udenlandske fartøjer fisker på grønlandsk kvote i internationalt farvand, hvilket eksempelvis vil være tilfældet, hvor Grønland har adgang til fiskeri i internationalt farvand eller et andet lands farvand, men har videregivet denne ret til et andet land. Det gælder endvidere fiskeri i områder, hvor den grønlandske kontrolmyndighed via international aftale (NEAFC eller NAFO) har ret til at udføre kontrol med fiskeri uanset den pågældende aktørs hjemland. Grønland vil i disse sammenhænge dele lovgivnings- og Kontrolmyndigheden med andre medlemslande.

Til understøttelse af forvaltningen af fiskerierne og i overensstemmelse med lovens formål jf. § 1, omhandler loven også

1. indsamling af data og information til brug i forvaltningen og i videnskabelige undersøgelser og rådgivning,
2. formidling af information om ressourcerne, forvaltningen, fiskerierne og forarbejdningen af fangster,
3. forsøgsordninger herunder forsøgsfiskeri, der udføres med henblik på at udvikle fiskerierhvervet i overensstemmelse med målsætningerne i § 1, stk. 1,
4. etablering af nye fiskerier,
5. samarbejde mellem forvaltningen, erhvervet og forskningen, og
6. kontrolforanstaltninger rettet mod at understøtte lovens gennemførelse.

Definitioner

Til § 3

Nr. 1

Det har ikke tidligere været defineret i lovgivningen, hvad der forstås ved ”fiskeri”. Den her anvendte definition afspejler i høj grad definitionen anvendt i flere internationale regelsæt og aftaler, herunder ”*Aftale om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri*” fra FN-organisationen Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).

Begrebet ”fiskeri” omfatter alle typer fiskeri og afgrænser aktiviteten fra andre aktiviteter. Begrebet adskiller sig fra begrebet ”et fiskeri”, se nr. 26, derved at dette angiver et særligt fiskeri.

Nr. 2

”Erhvervsmæssigt fiskeri” er i lovforslaget defineret som det fiskeri, jf. nr. 1, der udøves med henblik på salg af hele eller dele af fangsten.

Nr. 3

”Ikke-erhvervsmæssigt fiskeri”, jf. nr. 1, er i lovforslaget defineret som det fiskeri, der udøves med henblik på at anvende hele fangsten til privat forbrug.

Nr. 4

”Kystnært fiskeri” er i lovforslaget defineret som det fiskeri, som foregår i området mellem kysten og en linje, der ligger 3 sømil uden for søterritoriets basislinje.

Nr. 5

”Havgående fiskeri” er i lovforslaget defineret som det fiskeri, der modsat nr. 4, foregår uden for 3 sømil uden for søterritoriets basislinje.

Nr. 6

”Erhvervsgruppe” er i lovforslaget defineret som en nærmere afgrænset gruppe af aktører, kategoriseret efter om de driver erhvervsmæssigt fiskeri som hovederhverv, eller om de driver ikke-erhvervsmæssigt fiskeri. Definitionen hænger sammen med nr. 2 og nr. 3.

Nr. 7

”Den samlede tilladte årlige fangstmængde”, som ofte benævnes TAC (Total Allowable Catch), er i lovforslaget defineret som den overordnede mængde af en bestemt art eller bestand, som Grønland råder over. TAC'en omfatter således også den del, som måtte være overdraget til andet land, og som i henhold til aftale herom ikke står til rådighed for grønlandsk fiskeri.

Nr. 8

”Kvote” er i lovforslaget defineret som en undergruppe af den totale tilladte fangstmængde. Begrebet kan være knyttet til en aktør som ”kvoteandel”, se nr. 9, eller som ”årskvote”, se nr. 10, men den kan for eksempel også angive omfanget af den adgang en flådekomponent har af en TAC, eller den del af TAC'en, som kan fiskes i et bestemt forvaltningsområde.

Nr. 9

”Kvoteandel” er i lovforslaget defineret som den del af en kvote til et fiskeri, som en aktør råder over i IOK-fiskeriet, se kapitel 7. ”Kvoteandel” udgør en ægte delmængde af ”kvote”.

Nr. 10

”Årskvote” er i lovforslaget defineret som den fangstmængde, som en aktør får tildelt af en bestand et givent år. Er der tale om IOK-fiskeri, se kapitel 7, udregnes aktørens årskvote ved at gange den samlede kvote til det pågældende fiskeri med den kvoteandel, som aktøren råder over.

Nr. 11

”Licens” er i lovforslaget defineret som en tilladelse til at fiske. En licens adskiller sig fra kvoter, kvoteandele og årskvoter derved, at licensen angiver selve adgangen til at fiske på en bestand eller art, mens kvoter, kvoteandele og årskvoter angiver, hvor meget der må fiskes.

Nr. 12

Begrebet ”fartøj” anvendes indenfor fiskeriet og er i overensstemmelse hermed i lovforslaget defineret som ethvert transportmiddel til vands eller lands, der benyttes i forbindelse med fiskeri. Udtrykket ”i forbindelse med fiskeri” henviser til det fiskeri, der er defineret i nr. 1.

Nr. 13

”Flådekomponent” er i lovforslaget defineret som en afgrænsning af fartøjer. Begrebet benyttes oftest i forbindelse med en adskillelse af fiskeriet i en havgående flådekomponent, der fisker uden for 3 sømil uden for søterritoriets basislinje, og en kystnær flådekomponent, der fisker i området mellem kysten og en linje, der ligger 3 sømil uden for søterritoriets basislinje. Begrebet kan dog også bruges i andre forbindelser og skal ikke forveksles med begrebet ”erhvervsgruppe”.

Nr. 14

”Omladning” er i lovforslaget defineret som enhver overførsel af fangst eller produkter deraf fra et fartøj til et andet fartøj. Der er dog ikke tale om omladning, hvis fangsten/produkterne har været indhandlet forud for handlingen. Omladning kan foregå til søs eller i havn.

Nr. 15

”Forarbejdning” er i lovforslaget defineret negativt som al behandling af fangsten, som ikke består i rensning, hovedskæring og isning. Definitionen omfatter således i hvert fald filetering, pakning, konservering, frysning, røgning, saltning, anbringelse i saltlage og tørring, men anden form for forarbejdning kan forekomme. Den anvendte definition afspejler definitioner, som er anvendt i internationale aftaler, såsom NAFO Conservation and Enforcement Measures.

Nr. 16

Definitionen vedrører alene fartøjer, som anvendes til erhvervmæssigt fiskeri, jf. henvisningen til lovforslagets § 10.

Nr. 17

”Udenlandsk fartøj” er i lovforslaget defineret negativt, nemlig som ethvert fartøj, som ikke er registreret med hjemsted i Grønland. Også for udenlandske fartøjer gælder, at de skal være anvendt til fiskeri for at være omfattet af definitionen. Opmærksomheden henledes på, at der i særlige tilfælde vil kunne være adgang for grønlandske aktører at chartre udenlandske fartøjer.

Nr. 18

”Landing” er i lovforslaget defineret som enhver overførsel af fangst eller produkter deraf fra fartøj til land. Det gælder således også, selvom der ikke i forbindelse med landingen sker indhandling.

Nr. 19

”Fangst” er i lovforslaget defineret som det optag, der er sikret ved fiskeri, det være sig fisk, havpattedyr, fugle, koraller og svampe.

Nr. 20

Rækkevidden af Grønlands fiskeriterritorium er fastsat i medfør af bekendtgørelse nr. 1020 af 20. oktober 2001 om den eksklusive økonomiske zone ved Grønland, som ændret ved bekendtgørelse nr. 864 af 8. august 2006. Området for afgrænsning af søterritoriet er endnu ikke hjemtaget, og det er således fastsat i henhold til dansk lovgivning. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af lov nr. 441 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner, som ved anordning nr. 1005 af 15. oktober 2004 er sat i kraft for Grønland.

Grønlands eksklusive økonomiske zone omfatter ikke Grønlands søterritorium, som består af det indre og det ydre territoriale farvand. Søterritoriet indgår dog i fiskeriterritoriet.

I Grønland strækker søterritoriet sig fra kysten, inklusive vandområder såsom havne, havneindløb, rede, bugter, fjorde, sunde og bæltter (det indre territorialfarvand) til tre sømil fra basislinjen (det ydre territorialfarvand).

Nr. 21

”Aktør” er i lovforslaget defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der driver fiskeri. Der er således tale om en samlebetegnelse for ”fisker”, ”selskab” mv., men også nation, idet internationale eller bilaterale aftaler i et vist omfang giver andre nationer adgang til fiskeri på grønlandsk kvote.

Nr. 22

”Indhandling” er i lovforslaget defineret som en overførsel, transaktion, af det fiskede, idet der leveres en modydelse fra indhandleren.

Nr. 23

”Indhandlingspligtig fangst” er i lovforslaget defineret som fangst, som ikke må produceres ombord på eller eksporteres direkte fra fiskefartøjerne, men skal indhandles til landanlæg i Grønland i uforarbejdet stand.

Nr. 24

”Ikke-indhandlingspligtig fangst” er i lovforslaget defineret som fangst, som ikke er underlagt de ved nr. 23 fastlagte begrænsninger. Disse fangster kan således eksporteres direkte og/eller produceres ombord.

Nr. 25

”Bestand” er i lovforslaget defineret som en gruppe dyr, som adskiller sig fra andre grupper af dyr af samme art ved at opholde sig i et afgrænset område og uden i væsentlig grad at udveksle gener med andre bestande.

Da forvaltningen af fiskeressourcerne sker ved forvaltning af bestande, har sondringen mellem bestande stor betydning for tilrettelæggelsen og den faktiske gennemførelse af forvaltningen og fiskeriet.

Nr. 26

”Et fiskeri” er i lovforslaget defineret forskelligt fra ”fiskeri”, se nummer 1), derved at et fiskeri vedrører fiskeri, som har fællestræk, for eksempel derved at det sker på en bestemt bestand, i et bestemt område eller på en bestemt måde, mens ”fiskeri” beskriver rammerne for aktiviteten at fiske.

Nr. 27

I henhold til § 5 fører Grønlands Fiskerilicenskontrol – eller en anden af Naalakkersuisut udpeget myndighed – sammen med Forsvarets Fiskeriinspektion tilsyn og kontrol med overholdelsen af fiskeriloven. De to myndigheder udgør herefter ”Kontrolmyndigheden”. Det gælder i princippet for tiden, og Grønlands Fiskerilicenskontrol vil kunne erstattes eller suppleres.

Til § 4

Bestemmelsen gengiver i realiteten Selvstyrelovens § 1, som fastslår, at den udøvende magt ligger hos regeringen. Bestemmelsen understreger således, at det er Naalakkersuisut, der sikrer, at loven bliver overholdt, hvilket gælder både med hensyn til faktisk kontrol og med hensyn til udøvelse af den generelle myndighedskompetence.

Til § 5

Til stk. 1 og 2.

Stk. 1 og 2 fastslår, at der skal være etableret kontrol med fiskeriet, og at denne kontrol udøves af Grønlands Fiskerilicenskontrol i samarbejde med Forsvarets Fiskeriinspektion under Arktisk Kommando. Disse myndigheder benævnes herefter i loven som ”Kontrolmyndigheden”. Bestemmelsen viderefører således hidtidig praksis. Grundlaget for Kontrolmyndighedens virke fremgår af lovforslagets kapitel 14. Naalakkersuisut kan udpege en anden som kontrolmyndighed, jf. stk. 2.

Til stk. 3.

Bestemmelsen dækker blandt andet kompetencen, som blev tillagt Naalakkersuisut i medfør af inatsisartutlov nr. 28 af 28. november 2016 om ændring af landstingslov om fiskeri. Ifølge denne ændring kan Naalakkersuisut ved fastsættelse af nærmere regler pålægge de kommunale forvaltninger at varetage den administrative forvaltning af udstedelse af licenser. Kompetencen er udvidet således, at Naalakkersuisut på længere sigt har mulighed for ved konkret regeludstedelse at delegere afgørelseskompetence vedrørende andre af lovens ansvarsområder til de kommunale myndigheder.

Til kapitel 2

Krav for adgang til fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium

Dette kapitel gennemgår de krav, der stilles til en aktør for at kunne få adgang til fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium.

Kapitlet regulerer således adgangen for såvel grønlandsk ikke-erhvervmæssigt fiskeri som grønlandske aktørers erhvervmæssige fiskeri og udenlandske aktørers erhvervmæssige fiskeri i grønlandsk farvand. Grønlandske aktørers fiskeri udenfor Grønlands fiskeriterritorium er ikke omfattet af kapitlet, men reguleres i kapitel 3 (§ 14).

Ikke-erhvervmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium

Til § 6

Bestemmelsen regulerer sammen med § 7 det ikke-erhvervmæssige fiskeri.

Til stk. 1.

Personer med folkeregisteradresse i Grønland må efter bestemmelsen udøve fiskeri af ikke-erhvervmæssig karakter på Grønlands fiskeriterritorium.

Bestemmelsen er ændret i forhold til den hidtidige lov, og det er sket for at sikre, at der ikke foretages ulovlig diskrimination af personer med folkeregisteradresse i Grønland, som har en anden nationalitet end dansk. Dette følger af art. 14 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som Grønland har tiltrådt ved anordning nr. 814 af 18.

september 2001 om ikrafttræden for Grønland af lov om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Til stk. 2.

Det fremgår af stk. 2, at alle personer, der ikke er omfattet af bestemmelsen i stk. 1, skal have en tilladelse til ikke-erhvervsmæssigt fiskeri. Det indebærer eksempelvis, at turister fra andre lande end Grønland skal have et fisketegn, for at de må fiske.

Til stk. 3.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af tilladelser til fiskeri efter stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter denne bestemmelse skal lægges vægt på formålsbestemmelserne i loven og i den forbindelse hensynet til turisterhvervet og udviklingen af dette.

Til § 7

Til stk. 1.

Naalakkersuisut kan med hjemmel i bestemmelsen fastsætte regler, som regulerer det ikke-erhvervsmæssige fiskeri efter bestemte fiskearter og bestande. Fastsættelsen af regler skal ske under iagttagelse af stk. 2.

Sådanne regler kan blandt andet omfatte begrænsninger i områder og perioder og i forhold til redskaber, i princippet svarende til de begrænsninger, som Naalakkersuisut kan fastlægge for det erhvervsmæssige fiskeri.

Til stk. 2.

Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 skal der lægges vægt på formålsbestemmelserne i lovens § 1. For eksempel kan der fastsættes regler, hvis fiskeriet efter bestemte bestande udvikler sig i en retning, som er til ugunst for bestanden, eller såfremt adgangen til fiskeri efter bestandene giver grundlag for prioritering af bestemte erhvervsgrupper.

Grundlæggende krav til erhvervsmæssigt fiskeri

Til § 8

Til stk. 1.

Det slås indledningsvis i dette kapitel fast, at man skal have licens for at kunne drive erhvervsmæssigt fiskeri i Grønland, og licensen skal være udstedt i medfør af fiskeriloven. Alt erhvervsmæssigt fiskeri uden licens er ulovligt og kan sanktioneres efter bestemmelserne i kapitel 15.

Ikke-erhvervsmæssigt fiskeri reguleres ved §§ 6 og 7.

Til stk. 2.

Denne lovs kapitel 5 beskriver proceduren vedrørende licensudstedelse mv., og § 8, stk. 2, fastslår, at betingelserne i dette kapitel skal være opfyldt, for at en aktør kan opnå licens.

Erhvervsmæssigt fiskeri for grønlandske aktører på Grønlands fiskeriterritorium

I den gældende lov og i tidligere love er der i forhold til krav om ejerforhold og om tilknytning til Grønland taget udgangspunkt i fartøjet og ejerforholdet til dette.

Ved loven tages udgangspunkt i licensen og aktøren, og det er aktøren, som skal opfylde de fastsatte krav. Fiskeriet skal dog fortsat foregå med et fartøj, som i henhold til ejerskabet er hjemmehørende i Grønland. De specifikke krav til fartøjet fremgår af § 10.

§§ 9 – 12 skal ses i sammenhæng med § 8, idet denne bestemmelse stiller krav om, at aktøren har licens for at kunne udøve erhvervsmæssigt fiskeri, mens §§ 9 – 12 blandt andet fastlægger kravene til aktøren for at opnå en sådan licens.

Den omstændighed, at der i lovforslaget tages udgangspunkt i licensen og aktøren, medfører ikke i sig selv ændringer i de krav, som stilles, og som også hidtil i realiteten er blevet stillet til aktøren, og de svarer til den gældende lov.

Til § 9

Til stk. 1.

Bestemmelsen svarer med visse væsentlige ændringer til den hidtil gældende lovs § 6.

Bestemmelsen gælder for alle typer fartøjer, som er omfattet af § 3, nr. 12). For eksempel er erhvervsmæssigt fiskeri efter hellefisk med hundeslæde omfattet.

Bestemmelsen fastlægger betingelserne for, hvilke ejerskabskonstruktioner der kan opnå licens, ligesom den fastlægger betingelserne for, at en person eller ejerskabskonstruktion, det vil sige aktøren, anses for at have tilstrækkelig tilknytning til Grønland.

Bestemmelsen opstiller tre kategorier af ejerskab:

- 1) Enkeltpersoner
- 2) Private juridiske personer
- 3) Offentligt ejede selskaber eller foreninger eller selskaber og foreninger med deltagelse af Grønlands Selvstyre

Nr. 1

Nr. 1 omfatter enkeltpersoner, men ikke enkeltpersoner i fællesskab. Det skyldes, at enkeltpersoner i fællesskab, som hæfter personligt, solidarisk og direkte i realiteten udgør et interessentskab, som er omfattet af nr. 2, jf. stk. 3, nr. 1. Alle juridiske personer skal for at kunne opnå licens opfylde betingelserne i stk. 3, herunder de betingelser der gælder vedrørende pant eller anden sikkerhed. Da alle aktører skal have cvr-nummer for at opnå licens, vil fysiske enkeltpersoner, som er aktive erhvervsfiskere være juridiske personer juridisk forstand. De er dog omfattet af nr. 1).

Nr. 2

De af bestemmelsen omfattede private juridiske personer er nærmere fastlagt i stk. 3. Se om fysiske personer med cvr-nummer under bemærkninger til nr. 1).

Nr. 3

Ud over private kan helt eller delvist offentligt ejede selskaber opnå licens til fiskeri.

Til stk. 2.

Erhvervsmæssigt fiskeri i Grønland er forbeholdt aktører med fast tilknytning til landet og udenlandske aktører, som har opnået licens efter § 13, jf. § 25.

De følgende bestemmelser i § 9 fastlægger betingelserne, som skal være opfyldt, for at aktøren, hvis det er en enkeltperson eller en privat juridisk person, kan anses for at være tilstrækkeligt nært tilknyttet Grønland. For så vidt angår offentligt ejede selskaber eller foreninger eller selskaber og foreninger med deltagelse af Grønlands Selvstyre anses de uden yderligere betingelser for at have denne tilknytning.

Nr. 1

Udtrykket ”fast tilknytning” er i denne sammenhæng et begreb, som opsamler de i nr. 2) og 3) opstillede krav, men som ved meget sjældne lejligheder vil kunne anvendes selvstændigt, hvis disse betingelser er opfyldt, men man alligevel må anse aktørens tilknytning til Grønland for at være af en sådan karakter, at den ikke kan beskrives som ”fast”.

Hvis der således er mistanke om omgåelse i forhold til betingelserne i nr. 2) og 3), vil kriteriet ”fast tilknytning til det grønlandske samfund” have selvstændig betydning. I givet fald vil afgørelsen af, om en person har fast tilknytning til det grønlandske samfund bero på, om den pågældende i realiteten er en del af det grønlandske samfund. En person der formelt opfylder kriterierne i nr. 2) og 3), men alligevel ikke reelt opholder sig i landet, vil således kunne blive omfattet af bestemmelsen. Det bemærkes, at ophold på et grønlandsk fartøj i den forbindelse ikke vil udgøre det for ”ophold i Grønland”.

Begrebet har desuden selvstændig betydning i forbindelse med § 11, stk. 1, hvorved gives mulighed for dispensation fra kravet om bopælsadresse og skattepligt – men ikke fra den grundlæggende faste tilknytning til landet. Se i øvrigt under bemærkningerne til § 11, stk. 1.

Nr. 2

En af betingelserne for at opnå licens til erhvervsmæssigt fiskeri på grønlandsk fiskeriterritorium er, at aktøren har folkeregisteradresse i Grønland og uafbrudt har haft det mindst i de seneste fem år. Perioden forlænges med tre år i forhold til den hidtil gældende lov, og den svarer nu til kravet i råstofloven.

Det har ikke betydning for opfyldelsen af denne betingelse, hvor i Grønland man har haft bopælsadresse. For områder, som geografisk er placeret udenfor den kommunale inddeling, gælder, at beboerne har folkeregisteradresse i Grønland, hvorfor der ikke gælder særlige regler for dem i forhold til dette spørgsmål.

Nr. 3

Det er en betingelse, at vedkommende person er fuldt skattepligtig til Grønland og har været det i de forudgående fem kalenderår. Et kalenderår er perioden fra 1. januar til 31. december. For eksempelvis at opnå licens til fiskeri fra den 1. november 2025, skal ejeren være fuldt skattepligtig til Grønland, og have været fuldt skattepligtig til Grønland i perioden, 1. januar 2020 – 31. december 2024.

Perioden forlænges med tre år i forhold til den hidtil gældende lov, og den svarer nu til kravet i råstofloven.

Personer, som er bosiddende udenfor den kommunale inddeling, er skattepligtige til Grønland og opfylder således alt andet lige betingelsen.

Til stk. 3.

Denne bestemmelse vedrører private juridiske personer – i modsætning til en fysisk person (se stk. 1, nr. 1) og i modsætning til ”et offentligt ejet selskab eller forening i Grønland, eller et selskab eller forening med deltagelse af Grønlands Selvstyre” (se stk. 1, nr. 3).

Nr. 1

Den juridiske person skal være et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab, et interessentskab eller et partrederi. Kommanditselskaber er således ikke omfattet. Deltagerne i interessentskaber og partrederier, hvor hæftelsesformen er personlig, solidarisk og direkte, er nu omfattet af denne bestemmelse. Efter den gældende lov er interessentskaber omfattet af nr. 1, men særligt under hensyn til, at interessentskaber skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 3, nr. 3, vedrørende vedtægternes bestemmelser om pantsætning af kapitalandele, er

bestemmelsen redigeret på dette punkt. Det bemærkes i den forbindelse, at et partrederi i princippet er et interessentskab.

Nr. 2

Denne bestemmelse indeholder flere – herunder nye – elementer af stor betydning for ejerskabet i fiskeriet:

- juridiske personer skal ligesom fysiske have tilknytning til Grønland, derved at ejerne af dem skal opfylde betingelserne i stk. 2
- dette gælder direkte såvel som indirekte ejerskab;
- dette gælder ikke alene egentligt ejerskab til en juridisk person, men også indflydelse gennem stemmerettigheder eller lignende;

der gives adgang for pensionskasser til at indgå som ejere i fiskeriet.

Første element sidestiller fysiske og juridiske personer i forhold til tilknytningsforhold til Grønland.

Ved andet element fastslås, at kravene til ejerforholdene skal opfyldes af enhver af kapitalandele, uanset hvor langt ude i ejerskabsforholdet, man er.

Begrebet ”ejerskab” skal, som det fremgår af tredje element, forstås bogstaveligt, men det omfatter tillige bestemmende indflydelse i selskabslovens forstand.

Det fjerde element introducerer adgangen for pensionskasser til at være medejere i fiskeriet. Denne adgang eksisterer ikke efter den hidtil gældende lov, og den indføres med henblik på at give mulighed for en større spredning af ejerskabet i fiskeriet. Baggrunden for tiltaget er behandlet under ”Almindelige bemærkninger”. Her skal blot anføres, at det forventes, at de nye regler om kvoteloft og om, at indirekte ejerskab skal indgå i beregningen af dette loft, se § 32, vil afstedkomme et vist udbud af kvoteandele.

Sammenslutninger af investorer, for eksempel en gruppe jollefiskere, vil fortsat kunne investere samlet i fiskeriet, det være sig direkte som selskab eller interessentskab, som opnår licens, eller som investor i et allerede eksisterende selskab, forudsat at den enkelte investors besiddelse af kvoteandele ikke overstiger det personlige kvoteloft, jf. §32, stk. 2.

I alle fiskerier gælder, at samtlige reelle ejere skal opfylde de i stk. 2 anførte tilknytningsbetingelser. Bestemmende indflydelse sidestilles med ejerskab, se ovenfor.

Efter de hidtil gældende regler har 100%-kravet alene været knyttet til rejefiskeriet. Dette gælder som nævnt fortsat.

Til stk. 4.

Også for pensionskasserne gælder, at de skal have tilknytning til Grønland. På den baggrund foreslås det, at der for pensionskasserne skal gælde, at de skal have forretningsadresse i Grønland. Der stilles dog ikke krav om, at det enkelte medlem af pensionskassen skal leve op til betingelserne om bopæl og skattepligt, når blot vedkommendes pensionskasse har det.

Til stk. 5.

Aktørerne i det erhvervsmæssige fiskeri i Grønland er professionelle erhvervsudøvere, og de skal selvsagt leve op til de forpligtelser, som dette indebærer i forhold til lovgivningen for erhvervsdrivende, herunder Inatsisartutlov om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), som fastslår, at alle erhvervsdrivende skal være registreret i dette register. Dette gælder også i det kystnære fiskeri, herunder jollefiskeriet efter hellefisk og torsk, og det gælder uanset, om indhandlingen sker på baggrund af en erhvervs- eller fritidslicens. Der er således ikke tale om en ny bestemmelse; den trådte i kraft den 1. januar 2018 ved Inatsisartutlov nr. 33 af 28. november 2016.

Kravet om registrering er i forhold til fiskeriet tydeliggjort i stk. 5, derved at opnåelse af licens er betinget heraf. Kravet om registrering indebærer blandt andet, at en række oplysninger om aktøren vil være offentligt tilgængelige.

Til stk. 6.

Naalakkersuisut (i praksis Departementet for Fiskeri og Fangst) kan til enhver tid som betingelse for licens kræve dokumentation for at kravene om selskabsform og tilknytningsforhold er opfyldt.

Til § 10

Til stk. 1.

Den hidtil gældende lovgivning tog udgangspunkt i fartøjet, sådan at licens udstedes til et bestemt fartøj, som gennem ejerforholdene var knyttet til Grønland. Efter lovforslaget er indgangsvinklen som nævnt ovenfor licensen og aktøren, men det er fortsat en forudsætning for licens, at det fartøj, som aktøren anvender, er grønlandsk.

Dette sikres ved som betingelse at stille, at aktøren har tilknytning til Grønland, se § 9, og at fartøjet, som anvendes i fiskeriet, skal tilhøre denne aktør, samt at alene indehaveren har ret til at bruge fartøjet i fiskeriet.

For fartøjer under seks meter l.o.a. gælder, at licensindehaveren personligt skal udøve fiskeriet og således også deltage ved indhandlingen.

Til stk. 2.

For at få licens til fiskeri kræves registrering af alle fartøjer, herunder joller, som anvendes i det erhvervsmæssige fiskeri. Området er reguleret efter dansk lov. Som reglerne er i 2024 betyder det, at fartøjerne skal være registreret i Skibsregisteret med havnekendingsnummer.

Snescootere og ATV'er skal i henhold til de gældende danske regler være registeret i Motorkøretøjsregisteret, mens der ikke vil blive stillet krav om registrering af hundeslæder.

Til § 11

De i §§ 9 og 10 opstillede betingelser er foreslået indarbejdet, sådan at det sikres, at grønlandsk fiskeri ”er på grønlandske hænder”, og at der i den forbindelse anvendes fartøjer, som aktøren selv ejer. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at lovgivningen dog bør indrettes således, at den ikke virker begrænsende for den langsigtede udvikling i fiskeriet, ligesom den ikke bør modvirke samfundets interesse i, at ressourcerne udnyttes, og at indhandlingen til landanlæggene sker i fuldt omfang. På den baggrund findes det derfor nødvendigt, at der indarbejdes adgang til at foretage dispensation i ganske særlige situationer.

Til stk. 1.

Et element i denne forbindelse er generationsskiftesituationen. Det foreslås, at generationsskifte ikke udelukkes, selvom den, der overtager et ejerskab til fiskeri, ikke umiddelbart opfylder betingelserne i § 9, stk. 2, nr. 2-3, og stk. 3, nr. 2. Den ”nye” aktør skal dog med en passende frist leve op til de i § 9 anførte betingelser, se stk. 5.

Et andet element er personer, som på grund af midlertidigt ophold udenfor Grønland i uddannelsesøjemed, på grund af sygdom eller lignende, ikke opfylder kravet om skattepligt og folkeregisteradresse i Grønland i de forudgående 5 år. Med henblik på at skabe udvikling og fremdrift i fiskerierhvervet og tiltrække personer, der har særlige kompetencer hertil, gives disse personer mulighed for at indtræde i fiskeriet som selvstændige, selvom de ikke har opfyldt skattepligten og kravet om folkeregisteradresse i Grønland gennem de sidste 5 år – også når der ikke er tale om generationsskifte.

Ved ”midlertidig” i denne sammenhæng lægges ikke afgørende vægt på, hvor lang en periode vedkommende har opholdt sig uden for Grønland; men der lægges vægt på, om vedkommende har søgt uddannelse eller været borte fra Grønland med henblik på at skabe sig lignende kompetencer. Vedkommende kan derfor også have stået i lære, haft praktikophold m.v. Udgangspunktet vil være, at den pågældende umiddelbart efter uddannelse flytter tilbage til Grønland. Der kan dog være særlige årsager, der medfører, at den pågældende kan opnå en dispensation, selvom han eller hun har opholdt sig uden for Grønland i en kortere periode efter endt uddannelse, sygdomsforløb mv.

Det er ikke en betingelse, at uddannelsen er fiskerirelateret.

Det foreslås, at det mere generelle krav om fast tilknytning til landet under alle omstændigheder fastholdes.

Til stk. 2.

En undtagelsesfri anvendelse af reglerne i § 9 vil kunne få u hensigtsmæssige konsekvenser for fiskerierhvervet og forarbejdningsindustrien, og sådanne u hensigtsmæssigheder skal kunne modgås, hvis de er for voldsomme. På den baggrund foreslås, at Naalakkersuisut får mulighed for at meddele dispensation fra kravene om tilknytning i § 9, såfremt erhvervet ellers ville lide unødigt skade.

I modsætning til stk. 1 giver stk. 2 mulighed for også at dispensere fra kravet om ”fast tilknytning til Grønland”, hvor hensynet til udviklingen af et fiskeri eller af forarbejdningsindustrien tilsiger det.

Et eksempel kan være at en licens ikke udnyttes, fordi der ikke umiddelbart kan findes en aktør, som er i stand til det, og som lever op til betingelserne. Samfundet har en klar interesse i at ressourcerne udnyttes, og skulle en situation opstå, hvor lovgivningen, her § 9, står i vejen herfor, må det overvejes, om de skal meddeles dispensation herfra. En meddelelse af dispensation kan meddeles tidsbegrænset og tilbagekaldes, når forudsætningerne for den ikke længere anses for at være opfyldt. Meddelelse af dispensation skal i mindst mulig grad have præcedensvirkning.

Hensynet kan, som det fremgår af lovforslaget, tilgodeses i forhold til fiskerierhvervet som sådant såvel som til forarbejdningsindustrien.

Til stk. 3.

§ 10 sikrer, at fiskeriet foregår med fartøjer, som tilhører den aktør, som har licens til fiskeri. Også i forhold til dette princip kan der være særlige forhold, som gør en for rigid anvendelse af reglerne u hensigtsmæssig.

Der kan efter det nye stk. 3 under særlige omstændigheder dispenseres fra kravet om identitet mellem ejer af fartøj og licenshaver. Det kan være i tilfælde af havari, uforudsete længere værftsoophold og andre lignende situationer. I disse undtagelsessituationer kan et andet fartøj chartres (lejes) for en midlertidig periode.

Det chartrede fartøj skal som udgangspunkt være grønlandsk registreret og hjemmehørende i Grønland. Såfremt der ikke findes et anvendeligt fartøj i Grønland, herunder et fartøj der kan dække de nødvendige behov, kan der gives tilladelse til, at ansøgeren kan chartre et fartøj fra udlandet. Afgørelsen beror på en konkret vurdering af blandt andet behovet i det pågældende fiskeri og de tilstedeværende muligheder for at fremskaffe tonnager til det pågældende fiskeri i

Grønland. Det er imidlertid ansøgeren, der skal godtgøre, at det ikke er muligt at fremskaffe et anvendeligt fartøj, der er hjemmehørende i Grønland.

Ansøgningen vedlægges den relevante chartringsaftale.

Chartringsperioden beror på de konkrete omstændigheder, såsom hvor lang tid det vil tage at anskaffe et permanent erstatningsfartøj, og den fastsættes med angivelse af start- og udløbsdato.

Meddeles dispensation fra identitetskravet mellem ejer af fartøj og licenshaver, er det licenshaver, der skal opfylde betingelserne i §§ 8 og 9.

Til stk. 4.

Bestemmelsen angår det særlige tilfælde, hvor en kreditor er nødt til at overtage et fartøj, som kreditoren har pant i. Her vil det ofte være nødvendigt at meddele kreditor dispensation til at fortsætte fiskeriet i en tidsbegrænset periode, indtil der er fundet en ny ejer, som opfylder lovens betingelser.

Det samme gør sig gældende, hvor en kreditor har overtaget en omsættelig kvoteandel, med baggrund i sikkerhed for lån. Det er i samfundets interesse, at fiskeriet på den pågældende kvote fortsætter i den midlertidige periode, indtil kreditor har fået kvoteandelen solgt videre.

Dispensationens længde udgør et år og angives med start- og udløbsdato, men kan udstrækkes hvor kreditor kan dokumentere, at forsinkelsen ikke skyldes ham/hende, for eksempel ved reelle og rettidige initiativer til overdragelse af kvoteandelen.

Til stk. 5.

Som ”det mindre i det mere” kan Naalakkersuisut gøre en dispensation betinget.

Som eksempel kan nævnes, at Naalakkersuisut forud for en dispensation eksempelvis kan stille krav om, at indehaveren af et fartøj eller et selskab skal annoncere det påtænkte generationsskifte som et offentligt salg og derved afdække mulighederne for en køber i Grønland, der opfylder betingelserne i §§ 9 og 10.

Et andet eksempel kan være, at Naalakkersuisut gør en dispensation betinget af, at Naalakkersuisut opnår en tilbagekøbsret til det pågældende fartøj eller selskab. En sådan dispensation vil kunne indeholde en nærmere angivelse af vilkårene for tilbagekøbsretten.

Der vil endvidere kunne stilles krav om, at der forud for meddelelsen af dispensation foreligger en handlingsplan, som sandsynliggør, at betingelserne, hvorfra dispenseres, vil blive opfyldt indenfor et år.

De nævnte muligheder for Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår i en dispensation er ikke udtømmende.

Til § 12

Bestemmelsen gælder kun grønlandsk fiskeri. Formålet med den er at modvirke, at der opbygges en fiskerikapacitet, som er for stor i forhold til de ressourcer, der er til rådighed.

Til stk. 1.

Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler, der gør anskaffelse af fartøjer til erhvervsmæssigt fiskeri betinget af en tilladelse, hvis det pågældende fartøj ikke allerede er i fiskeri i Grønland. Fastsættelse af regler i henhold til bestemmelsen skal ske med henblik på en tilpasning af kapaciteten i den grønlandske fiskeflåde, til de fiskerimuligheder, der er til rådighed. Fastsættelse af regler i henhold til bestemmelsen skal således ske under hensyn til fangstkapaciteten i det pågældende fiskeri og de disponible fangstmængder. Der skal endvidere ske inddragelse af økonomiske hensyn for nytilkomne fartøjer, økonomiske hensyn for de eksisterende fartøjer samt hensyn til bevarelse af fiskeriressourcerne. Se hertil bemærkningerne til § 1.

Til stk. 2.

Betingelser efter bestemmelsen fastsættes med henblik på effektivisering samt for at bevare eller øge rentabiliteten i fiskeriet.

Dette kan for eksempel ske ved, at der fastsættes vilkår om, at et nytilkommet fartøj udelukkende må anvendes til fiskeri efter bestemte fiskearter. Det kan også ske ved, at der sker indsættelse af et nyt og mere effektivt fartøj, eller at et fartøj af en nærmere bestemt kapacitet udgår af fiskeriet.

Bestemmelsens formål er endvidere at hindre, at der opstår overkapacitet i et fiskeri.

Udstedelse af tilladelser, på betingelse af de i bestemmelsen nævnte forhold, vil kunne sikre, at indførelsen af et nyt og mere effektivt skib ikke medfører overkapacitet.

Bestemmelsen hjemler mulighed for at opstille en betingelse om, at der ikke sættes nye fartøjer ind, før tilsvarende fiskerikapacitet tages ud af fiskeriet, således at kapaciteten ikke forøges.

Erhvervsmæssigt fiskeri for udenlandske aktører på Grønlands fiskeriterritorium

Til § 13

Til stk. 1.

Bestemmelsen gælder alene ikke-grønlandsk fiskeri og skaber formel adgang til erhvervsmæssigt fiskeri på grønlandsk territorium for udenlandske fartøjer i et nærmere aftalt omfang og på nærmere aftalte vilkår. Bestemmelsen finder anvendelse på sådant fiskeri i Grønlands territorialfarvand. I tilfælde af, at en udenlandsk aktør får adgang til fiskeri på grønlandsk kvote udenfor Grønlands Fiskeriterritorium, finder bestemmelsen i § 14 anvendelse.

Aktøren kan i disse tilfælde være et rederi, men det kan også være en myndighed eller en stat. Således meddeles licensen i øjeblikket til myndighederne i Færøerne og Norge, mens den meddeles til det pågældende rederi for så vidt, angår EU-licens.

Naalakkersuisut fastsætter kvoten, som fartøjerne må fiske.

Til stk. 2.

Basislinjen er grundlaget for fastlæggelse af fiskerigrænsen. Basislinjen er fastsat i anordning af 27. maj 1963 om afgrænsning af søterritoriet ved Grønland med senere ændringer.

*Til kapitel 3**Fiskeri uden for Grønlands fiskiterritorium*

Til § 14

Til stk. 1.

Grønlandsk fiskeri uden for Grønlands fiskiterritorium kan tænkes udøvet på andre staters eller på mellemstatsligt fiskiterritorium (Regionale Fiskeriforvaltnings Organisationer RFMO) eller i internationalt farvand. I det første tilfælde sker fiskeriet efter aftale med den enkelte stat eller mellemstatslig organisation, som vil fastsætte størstedelen af reguleringen for fiskeriet. I det andet tilfælde vil fiskeriet som regel være reguleret af aftaler indenfor regionale fiskeriorganisationer så som NAFO og NEAFC.

Til stk. 2.

Formålet med bestemmelsen er at give Naalakkersuisut mulighed for at regulere fiskeri, der foregår uden for Grønlands fiskiterritorium, og som er en del af internationale aftaler.

*Til kapitel 4**Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri*

Dette kapitel fastlægger rammerne for, hvordan reguleringsmæssige tiltag kan bidrage til at sikre at lovens målsætninger opfyldes. Det gælder blandt andet målsætningen om bæredygtighed, såvel biologisk som økonomisk og socialt. Kapitlet angiver således i bredere forstand regulering af fiskeriet, mens kapitel 10 om tekniske bevaringsforanstaltninger beskriver de foranstaltninger, som kan iværksættes med henblik på egentlig beskyttelse af ressourcerne.

Kapitlet indeholder i § 15 hjemlen for Naalakkersuisut til at foretage denne regulering, mens § 16 vedrører forvaltningsplaner, som Naalakkersuisut er forpligtet til at vedtage for alle væsentlige bestande.

Reguleringsmæssige foranstaltninger

Til § 15

Bestemmelsen danner grundlaget for reguleringen af det erhvervmæssige fiskeri og dermed udstedelsen af bekendtgørelser herom. Disse regler vedrører først og fremmest udnyttelsen af de ressourcer, der står til rådighed for grønlandske fiskere, jf. nr. 1-7. Endvidere kan der med hjemmel i bestemmelsen fastsættes regler om udnyttelsen af de ressourcer, der står til rådighed for udenlandske fartøjer. Reglerne i nr. 1-7 er typisk regler om fangstration, opdeling af fiskekvoter på årstider, til bestemte aldersgrupper (typisk unge fiskere) og lignende. Der vil som hidtil blive udstedt regler, som så vidt muligt udgør et samlet regelsæt.

Udover målsætningen om mulighed for planlægning generelt, giver regelsættet mulighed for hurtig tilpasning til eventuelle nye situationer i forhold til fiskeriintensitet, ønsker om anden udnyttelse mv.

Der er anført en række af de tiltag, der kan bringes i anvendelse ved regulering af fiskeriet. Som det fremgår af lovteksten, kan foranstaltninger, der udstedes i medfør af andre bestemmelser i loven, desuden bringes i anvendelse med sigte på at tilrettelægge en hensigtsmæssig udøvelse af det erhvervmæssige fiskeri i forhold til de ressourcer, der er til rådighed. Dette gælder for eksempel indførelse af fredninger af fisk i perioder, hvor der ikke er afsætning for dem.

For særlige fiskerier er der behov for at udstede regler, der både tilgodeser en afbalanceret økonomisk udnyttelse af ressourcerne og fastsætter yderligere regler til sikring af, at fiskeriet foregår tilstrækkeligt skånsomt, jf. § 1.

Naalakkersuisut kan derudover forbyde indhandling af fangst, som er underlagt fiskeriforbud, det være sig fordi kvoten er opfisket, fordi bestanden er fredet i den pågældende periode eller af andre grunde.

Flerårige forvaltningsplaner

Til § 16

Bestemmelsen er ny og ligger i forlængelse af Fiskerikommissionens anbefaling.

Mens fiskeripolitikken indeholder de overordnede retningslinjer og prioriteringer for ressourceudnyttelsen, fastlægges de specifikke mål og bestemmelser for de enkelte fiskerier i forvaltningsplaner for disse fiskerier. Brugen af forvaltningsplaner, herunder forslag til hvordan de udarbejdes, og hvad de kan indeholde, er bl.a. beskrevet i FAO's (*Food and Agriculture Organization of the United Nations*) Tekniske Retningslinjer for Fiskeriforvaltning (*FAO, 1997: The Technical Guidelines on Fisheries Management*).

Forvaltningsplaner anvendes nationalt såvel som internationalt som et centralt redskab til gennemførelse af fiskeripolitikken. En certificering af et fiskeri under Marine Stewardship Council forudsætter, at der er en forvaltningsstrategi, som sikrer, at fiskeriet forvaltes i overensstemmelse med målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY).

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at forvaltningsplaner for alle væsentlige bestande kan være med til at sikre, at ressourceforvaltningen er i overensstemmelse med målsætningen om størst muligt langsigtet samfundsmæssigt udbytte. Det forudsætter, at planerne udarbejdes som formelle bindende aftaler og i overensstemmelse med målsætningerne i loven.

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at sådanne planer skal vedtages for alle væsentlige bestande.

En forvaltningsplan kan formuleres for en bestand, en delbestand, en gruppe af bestande og/eller et eller flere fiskerier (flådesegmenter).

I forhold til den foretagne skelnen mellem "bestande" og "fiskerier" henvises til definitionerne i § 3. Forvaltningsplanerne vil som udgangspunkt være knyttet til bestande, men i fiskerier, hvor fangsten består af flere fiskearter, kan det være relevant og hensigtsmæssigt, at forvaltningen relaterer sig til fiskeriet på flere bestande.

Planerne vedrører alene fiskerier i grønlandsk farvand. Grønlandsk fiskeri i andre områder, herunder internationalt farvand, vil kunne være omfattet af en bilateral eller multilateral forvaltningsplan.

Til stk. 2.

Der stilles tre generelle krav til forvaltningsplanerne. De fremgår af stk. 2.

For det første skal udarbejdelsen ske i tæt samarbejde med interessenter, hvilket i praksis betyder, at der nedsættes en arbejdsgruppe, som i fællesskab udarbejder forslag til forvaltningsplan vedrørende den pågældende bestand/det pågældende fiskeri. Sammensætningen vil ikke være ens i alle fiskerier, men de relevante af erhvervets organisationer, videnskabelig rådgivning i form af Grønlands Naturinstitut, Naalakkersuisut samt Grønlands Fiskerilicenskontrol vil normalt indgå. Endvidere kan eksempelvis produktionsvirksomheder, arbejdstager-, forbruger-, fritidsfisker- og miljøorganisationer være repræsenteret, hvis det er relevant.

Samarbejdet består i, at der i fællesskab udarbejdes forslag til forvaltningsplan, men det vil være op til Naalakkersuisut at godkende den endelige plan.

For det andet skal udarbejdelsen være i overensstemmelse med internationale aftaler. De ovennævnte retningslinjer, som FAO anvender, bør danne udgangspunkt for forvaltningsplanerne, som udarbejdes her i landet.

Som det tredje element indgår hensyntagen til den videnskabelige rådgivning. Det er afgørende, at beslutninger træffes på grundlag af tilstrækkelig viden, sådan at de politiske beslutninger lever op til lovens målsætning, *”at fiskeressourcerne udnyttes bæredygtigt, og at bestandene opretholdes på et niveau, hvor de er i stand til at give det maksimalt langsigtede bæredygtige udbytte”*, jf. § 1, stk. 2. Hvis det ikke lykkes, vil der være en alvorlig risiko for negative biologiske, økonomiske og sociale konsekvenser, især på længere sigt.

Den videnskabelige rådgivning gives af Grønlands Naturinstitut, jf. § 1 i lov om Grønlands Naturinstitut, hvoraf fremgår, at instituttet er selvstyrets center for naturforskning og har til formål *”... at tilvejebringe det videnskabelige grundlag for en bæredygtig udnyttelse af de levende ressourcer i og omkring Grønland samt sikring af miljøet og den biologiske mangfoldighed.”*

Naturinstitutet udarbejder sin rådgivning i tæt samarbejde med internationale videnskabelige organisationer (ICES) eller organisationers videnskabelige komiteer (NAFO, mv.).

I situationer, hvor den tilstrækkelige viden ikke foreligger, må der i henhold til FAO's retningslinjer lægges et forsigtighedsprincip til grund for beslutningerne.

Det har stor betydning, at udnyttelsen af ressourcerne og forvaltningen af denne udnyttelse sker som et partnerskab mellem myndighederne og interessenterne, og indenfor de biologiske

rammer og de overordnede målsætninger for forvaltningsplanerne bør afspejle interessenternes rimelige ønsker.

Interessenternes rimelige ønsker vil kunne vise sig at være indbyrdes uforenelige. For eksempel vil den maksimale udnyttelse af en bestand kunne have konsekvenser for en anden, som andre interessenter er afhængige af, ligesom et ønske om maksimalt økonomisk udbytte ofte vil være uforeneligt med ønsket om det størst mulige antal arbejdspladser i fiskeriindustrien eller med ønsket om spredning af ejerskab til ressourcerne.

Det er derfor vigtigt, at man gennem åbne og transparente drøftelser når afgørelser, som i størst mulig grad afspejler de fremsatte ønsker.

Dette betyder imidlertid ikke, at der ikke kan inddrages andre hensyn end den videnskabelige rådgivning i forvaltningsplanerne. Det vil, som det også fremgår af de almindelige bemærkninger, være relevant at inddrage økonomiske – og ofte også sociale – hensyn, og denne inddragelse kan medføre, at forvaltningsplaner ikke er i fuld overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning. De skal dog som nævnt ligge indenfor de rammer, som biologien og de overordnede målsætninger kræver.

Til stk. 3.

Denne bestemmelse indeholder de mere specifikke elementer, som skal indgå i planerne.

Nr. 1

Som nævnt kan en forvaltningsplan omhandle såvel bestande som fiskerier, og det skal fremgå klart af planen, hvad den faktisk omhandler. Dertil kommer, at den skal angive hvilket geografisk område, der er omfattet.

Nr. 2

I forhold til beskrivelse af målsætningerne for forvaltningen i den pågældende plan, skal den som minimum indeholde målsætninger om fiskeriets og bestandens langsigtede bæredygtighed. Den kan imidlertid også indeholde andre målsætninger, herunder om bifangster, udsmid, effekten af fiskeriet på økosystemet og adgang til fordeling af fangstmuligheder mellem aktører.

Nr. 3

Punktet vedrører de operative, kvantitative mål for bestanden. Et mål kan for eksempel være at bestanden med en angivet sandsynlighed skal være på et niveau, hvor den er i stand til at producere maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). For et fiskeri kan målet være, at det ikke overstiger, hvad der er foreneligt med, at bestanden også fremover er på MSY-niveau.

Planen skal tillige indeholde operative mål for de under nr. 2 anførte målsætninger. De bør være kvantitative, men hvis det ikke er muligt at kvantificere dem, kan de være kvalitative.

Nr. 4

En frist for opnåelse af de beskrevne mål vil til enhver tid være essentiel, men det gælder i særlig høj grad, hvis de operative mål i nr. 3 ikke er nået.

Nr. 5

Regler for fastsættelse af TAC og/eller kvoter kan eksempelvis omfatte muligheder for fleksibilitet i udnyttelsen af kvoter mellem år, idet de dog ikke kan være i strid med målsætningerne om opnåelse af de kvantitative mål, jf. nr. 3.

Nr. 6

Der er i kravene til forvaltningsplanerne en lige linje mellem de overordnede målsætninger via de kvantitative mål til de helt konkrete virkemidler, nemlig de tekniske bevaringsforanstaltninger. Disse bevaringsforanstaltninger skal medvirke til at sikre, at de kvantitative mål opfyldes, og dermed at de overordnede målsætninger nås. Det er derfor vigtigt, at formålet med de tekniske bevaringsforanstaltninger er beskrevet i forvaltningsplanerne.

Nr. 7

Bestandenes situation kan ligesom eksempelvis interessenternes ønsker og prioriteringer ændres over tid, og det kan medføre, at de i forvaltningsplanerne angivne mål kan rykke, ligesom virkemidlerne, som planerne foreskriver, kan blive utidssvarende.

Der vil derfor være behov for, at planerne revideres med et passende interval. Normalt vil dette interval udgøre tre til fem år, sådan at der ved afslutningen af perioden udarbejdes ny plan for en tilsvarende periode. Bestemmelsen åbner dog mulighed for, at der årligt sker "rullende" fornyelse af planen, sådan at den til enhver tid rækker det angivne antal år frem i tiden.

Revisionen af forvaltningsplanerne skal foregå under iagttagelse af de beskrevne hensyn.

Til stk. 4.

Mens de ovenfor nævnte elementer i forvaltningsplanen er obligatoriske, er de i stk. 4 nævnte elementer fakultative. Bestemmelsen er ikke udtømmende.

Nr. 1

Forvaltningsplanerne vil normalt indeholde en beskrivelse af det system, som kvotefordelingen er baseret på. Det kan for eksempel være IOK-baseret som i blandt andet

rejefiskeriet, eller det kan være baseret på olympisk fiskeri, som tilfældet fortsat er i visse fiskerier.

Nr. 2

Reglerne om indsamling, behandling og formidling af data fremgår af kapitel 12. Hvis der er behov og ønske om yderligere indsamling af data, vil det kunne indarbejdes i forvaltningsplanerne.

Den omstændighed, at bestemmelsen alene nævner indsamling af data, medfører ikke, at der ikke kan ske formidling heraf. En eventuel formidling vil kunne finde sted i henhold til bestemmelserne i lovens kapitel 12.

Nr. 3

Såfremt de i lovens kapitel 14 fastlagte bestemmelser om kontrol med fiskeriet ikke dækker det behov for kontrol, som opstår som følge af forvaltningsplanerne, vil den enkelte plan kunne indeholde bestemmelser, som sikrer dette.

Til stk. 5.

Et meget væsentligt formål med forvaltningsplanerne er, at aktørerne skal have mulighed for at kende de betingelser, som hans eller hendes virke er underlagt i en periode ud i fremtiden. Aktøren skal gives mulighed for at investere i sit erhverv, og forudsætningen for at det kan ske, er at han eller hun er sikker på, at betingelserne ikke ændres undervejs.

På den baggrund er det naturligt og nødvendigt, at ændringer i forvaltningsplanerne som udgangspunkt alene skal kunne finde sted efter de bestemmelser, som planerne selv angiver, se ovenfor under stk. 3, nr. 7.

Der vil dog kunne opstå så voldsomme forandringer, herunder i ressourceforekomsten eller i fiskeriet i det hele taget, at en ændring forud for den planlagte revision nødvendiggøres. I de tilfælde vil en sådan ændring kunne gennemføres efter stk. 5. Også for så vidt angår disse tiltag, vil de almindelige procedurer skulle følges i størst muligt omfang.

Det vil være naturligt at en sådan ændring indgår i den årlige beretning til Inatsisartut, jf. § 53.

Til kapitel 5

Fastsættelse og fordeling af fangstmængder

Efter i kapitel 2 at have fastslået, hvilke krav en aktør skal opfylde for at få mulighed for at fiske i grønlandsk fiskeriterritorium og i kapitel 4 at have bestemt de overordnede rammer for reguleringen af fiskeriet, giver kapitel 5 retningslinjerne for den konkrete fastlæggelse af kvoter på såvel bestands- som flådekomponentniveau.

Der fordeles kun i beskedent omfang kvoter til enkeltaktører: I IOK-fiskeriet er årskvoten en funktion af TAC'en (kvoteandelen ganget med TAC'en), og i olympisk fiskeri fastsættes ingen kvote for den enkelte aktør. I det omfang der fastsættes kvote for den enkelte aktør, sker det i medfør af bestemmelserne i kapitel 5.

Den totalt tilladte fangstmængde

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er Naalakkersuisut, der fastsætter den totale tilladte fangstmængde (TAC'en) for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium. Som noget nyt skal Naalakkersuisut dog som følge af bestemmelsen om forvaltningsplaner i § 16 inddrage disse, sådan at der er overensstemmelse mellem planerne og den fastsatte TAC. Da forvaltningsplanerne ikke indeholder mængdeangivelser, vil den "overensstemmelse", der omtales, vedrøre principperne for fastsættelsen mere end omfanget af den årlige TAC. I tilfælde af, at der ved lovens ikrafttræden endnu ikke er vedtaget forvaltningsplan for et givet fiskeri, fastsættes den årlige TAC på baggrund af principperne i loven i almindelighed og §§ 1 og 16 i særdeleshed.

Udgangspunktet for fastsættelsen af TAC'en for fiskebestandene, bortset fra stenbider og krabber, på Grønlands fiskeriterritorium er de videnskabelige anbefalinger fra NAFO, ICES og Grønlands Naturinstitut. Grønlands Naturinstitut præsenterer anbefalingerne for Naalakkersuisut.

Som nævnt ovenfor kan der være andre relevante hensyn end de fiskeribiologiske. TAC'en på Grønlands fiskeriterritorium skal derfor ikke nødvendigvis følge den biologiske rådgivning fuldstændigt. Den overordnede formålsbestemmelse i § 1, stk. 1, må dog altid tillægges afgørende vægt.

Af andre end fiskeribiologiske hensyn kan nævnes:

- 1) Økonomiske hensyn
- 2) Sociale hensyn
- 3) Beskæftigelsesmæssige hensyn
- 4) Befolkningens behov for selvforsyning

Listen over andre hensyn end fiskeribiologiske hensyn er ikke udtømmende.

For bestande, for hvilke der ikke er vedtaget forvaltningsplan, skal fastsættelsen af TAC ske i overensstemmelse med lovens målsætninger, jf. § 1.

Det bemærkes, at TAC-fastsættelsen har en særlig betydning i forhold til fiskerier, som er omfattet af IOK-ordningen (se kapitel 7), idet ordningen mister sine effektivitetsfremmende egenskaber, hvis TAC'en fastsættes på et niveau, som overstiger fangstkapaciteten eller forhøjes løbende.

Til stk. 2.

Udover at bestemme den årlige TAC i Grønlands fiskeriterritorium, skal Naalakkersuisut fastlægge omfanget af den fangstmængde, der kan fiskes af grønlandske aktører udenfor dette territorium. Det er en forpligtigelse i henhold til FN's havretskonvention (United Nations Convention on the Law of the Sea; UNCLOS), at bestande, som forekommer indenfor flere kyststater, skal forvaltes i samarbejde mellem de pågældende lande. Det betyder konkret, at Grønland skal tage hensyn til andre landes interesser ved fastsættelse af TAC'en for sådanne bestande.

Til stk. 3.

Som udgangspunkt vil der ikke skulle ske justeringer af TAC, men stk. 3 giver Naalakkersuisut mulighed for, under helt særlige omstændigheder alligevel at foretage en sådan justering. Et eksempel herpå kan være tilfælde, hvor ny videnskabelig rådgivning ændrer grundlaget for TAC-fastsættelsen væsentligt, eller hvor rådgivningen er særligt usikker. Den omstændighed, at en kvote for en bestand et givet år er opfisket, udgør ikke i sig selv tilstrækkeligt grundlag for en forhøjelse af TAC'en. I fiskerier, hvori indgår IOK-fiskeri, vil ændring af fiskerigrundlaget modvirke hensigten med ordningen, idet aktøren ikke vil kunne tilrettelægge sit fiskeri og sine investeringer på grundlag af sit kendskab til, hvor meget han eller hun må fiske det pågældende år. Aktøren vil således ikke kunne anvende kvoteandelen som sikkerhed i forbindelse med optagelse af lån, fordi andelen mister sin værdi, hvis der er overskud af kvote, derved at kvoten/TAC'en forøges løbende.

I tilfælde, hvor justering sker, skal den indgå og begrundes i Naalakkersuisuts årlige beretning, se § 53.

Til stk. 4.

For helt nye fiskerier eller ikke tidligere udnyttede bestande kan det vise sig særdeles vanskeligt og uhensigtsmæssigt at fastsætte en TAC, og loven giver derfor Naalakkersuisut mulighed for at fravige stk. 1. Det vil dog kun ske i ganske sjældne tilfælde.

Kvoter

Til § 18

§ 18 hjemler adgang for Naalakkersuisut til at fastsætte administrative forskrifter på det angivne område. Disse forskrifter vil skulle ligge indenfor de rammer, som loven i øvrigt fastsætter, og de skal være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige og forfatningsretlige regler.

Til stk. 1.

Efter at der er fastsat TAC'er for bestandene i henhold til § 17, fordeles de på flådekomponenter og forvaltningsområder, og stk. 1 bemyndiger Naalakkersuisut til at foretage denne fordeling. Bestemmelsen fastlægger desuden grundlaget for fordelingen. Fordelingen af kvoter til de enkelte aktører sker i henhold til kapitel 6.

Naalakkersuisut skal således tage udgangspunkt i de relevante forvaltningsplaner, ligesom eventuelle aftaler med andre lande selvsagt skal iagttages.

Ved fordelingen tager Naalakkersuisut udgangspunkt i de fastsatte TAC'er for hver fiskebestand. TAC'erne lægger derved en ramme for fordelingen af kvoter og årskvoter til flådekomponenter, som ikke kan overskrides.

For jollesegmentet i hellefiskefiskeriet gælder særligt, at det omfatter aktører, som er omfattet af IOK-ordningen og aktører, som ikke er. Naalakkersuisut fordeler den til jollesegmentet knyttede kvote mellem det olympiske segment og det segment, der er omfattet af IOK. Den del, der tilgår segmentet, der fisker olympisk, udgør den andel af den kystnære kvote, som indtil lovens ikrafttræden blev tildelt jollesegmentet, fratrukket den del, som meddeles jollefiskere, som overgår til IOK. Se i den forbindelse § 28, stk. 3-6, og bemærkningerne hertil.

Ved fordelingen af TAC for hver bestand i kvoter til de forskellige flådekomponenter og forvaltningsområder skal Naalakkersuisut tage hensyn til aftaler med internationale parter. Naalakkersuisut må ikke tildele kvoter og årskvoter i et videre omfang end, hvad der er plads til indenfor TAC'en for hver bestand. Heri skal medregnes kvoter i henhold til internationale aftaler.

Fordelingen til enkeltaktører sker med hjemmel i bestemmelserne i kapitel 6.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger hjemlen for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om kriterierne for fordelingen af kvoter. Bestemmelsen opremser desuden en række forhold, som Naalakkersuisut kan tage hensyn til ved fastsættelsen af kriterierne for fordelingen af kvoter.

Som udgangspunkt er listen udtømmende, men det kan ikke udelukkes, at der vil kunne forekomme andre hensyn, som Naalakkersuisut ønsker at inddrage, og det er ikke hensigten

med bestemmelsen at udelukke dette. Der er imidlertid en klar forudsætning herfor, at hensynet er relevant, og at det vil være hensigtsmæssigt at anvende det.

Til § 19

Bestemmelsen er indført som konsekvens af, at der med loven etableres udnyttelsespligt og for derfor at give hjemmel til at tilbagetrække årskvote, der er blevet tildelt en aktør, men hvor det viser sig, at aktøren ikke kan opfiske hele årskvoten. Det kan for eksempel være en situation, hvor en aktør har fået tildelt en årskvote, men hvor aktøren ikke råder over et egnet fartøj grundet havari eller lignende. For at undgå at ressourcen ikke bliver udnyttet, kan Naalakkersuisut tilbagetrække årskvoten og genfordele den til andre aktører, der er i stand til at opfiske ressourcen. Bestemmelsen vil også kunne anvendes i en situation, hvor en aktør har undladt at fiske på en årskvote, hvilket medfører, at aktøren uden tvivl ikke kan nå at opfiske hele årskvoten inden udgangen af året.

Hvorvidt det er usandsynligt, at en rettighedshaver kan opfiske hele sin årskvote inden udgangen af kalenderåret, vil bero på en vurdering af:

1. om rettighedshaveren har påbegyndt fiskeri af årskvoten,
2. hvor stor en del af årskvoten, der er opfisket,
3. om rettighedshaveren råder over et egnet fartøj med egnede redskaber til at opfiske hele årskvoten,
4. om rettighedshaveren udviser interesse i at opfiske hele årskvoten, og
5. om rettighedshaveren råder over yderligere ikke-opfiskede årskvoter.

Ved genfordelingen af den tilbagetrukne årskvote bør aktører tilgodeses, såfremt de har haft en lignende årskvote og har udvist en evne til at opfiske hele årskvoten.

Bestemmelsen er udelukkende rettet mod årskvoter i ikke-IOK-fiskeri, og den etablerer ikke hjemmel til at tilbagetrække kvoteandele eller årskvoter i IOK-fiskeri. For så vidt angår dette IOK-fiskeri henvises til kapitel 7.

Til § 20

At en del af TAC'en ikke er omfattet af en licens, kan være tilfældet ved tilbagekaldte kvoteandele. Af hensyn til den grønlandske økonomi bør hele TAC'en for Grønland udnyttes, og det har som nævnt ført til indførelsen af udnyttelsespligt. Det er derfor yderst vigtigt, at ikke anvendte kvotedele fordeles til fiskeriet.

§ 20 angiver, hvordan denne fordeling kan finde sted.

Nr. 1

Det er mest hensigtsmæssigt, at genfordelingen sker gennem salg af kvoteandelen, da myndighederne ikke kan tilgodese aktører frem for andre, hvorfor man bør blande sig mindst muligt i et system med omsættelige kvoteandele. Ved at sælge kvotedelen som kvoteandel vil administrationen af genfordelingen have mindst muligt omfang. Der kan dog kun ske salg som kvoteandel, såfremt der er tale om et IOK-fiskeri.

I princippet kan der dog også ske anden form for overdragelse.

Salget sker efter § 31 ved licitation.

Nr. 2

Naalakkersuisut kan sælge kvotedelen som en årskvote. Dette har den effekt, at Naalakkersuisut årligt skal gensælge årskvoten, hvilket medfører en højere grad af administration i forhold til nr. 1.

Ved fastsættelse af salgsprisen kan der lægges vægt på de samme forhold som nævnt under nr. 1.

Kvotedelen kan dog også overdrages på anden vis, det vil sige uden modydelse i form af et pengebeløb. Der vil også i disse tilfælde kunne blive stillet betingelser til modtageren af kvotedelen.

Disse to muligheder vil oftest være knyttet til IOK-fiskeriet.

I den del af fiskeriet, som ikke er underlagt IOK-ordningen, vil Naalakkersuisut kunne fordele kvotedele til aktørerne, uden at det sker som en egentlig overdragelse, idet modtageren jo ikke vil opnå ejerskab til kvotedelen.

Nr. 3

Forsøgsfiskeri er tilknyttet økonomisk usikkerhed. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, om Naalakkersuisut kan tildele kvotedelen som kompensation for forsøgsfiskeri.

Nr. 4

Det er hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan tildele dele af TAC'en, der ikke udnyttes, til bilaterale parter.

Til stk. 2.

Provenuet ved salg i henhold til stk. 1, nr. 1 og 2, tilfalder landskassen.

Til § 21

Nr. 1), nr. 2) og nr. 3)

I en situation, hvor TAC'en for en fiskebestand eller kvoten for et fiskeri er opfisket, skal fiskeriet af den opfiskede bestand stoppe. Dette gælder også, selvom den enkelte indehaver af en kvoteandel, kvoteandelsmængde eller årskvote ikke har fisket hele sin kvoteandel, kvoteandelsmængde eller årskvote. Situationen kan opstå, hvor en aktør har fisket ud over sin kvoteandel, kvoteandelsmængde eller årskvote. Én aktørs overskridelse af sin kvote vil således meget vel kunne få konsekvenser for alle andre aktører i samme fiskeri. I en sådan situation må den privatretlige erstatningsret løse en eventuel konflikt.

Fiskeri, som efter reglerne om kvotefleks i § 38 foregår på årskvoten for det næstkommende år, betragtes ikke som fiskeri på indeværende års årskvote, og kan således finde sted. Det forudsætter dog, at betingelserne herfor er opfyldt, herunder at det foregår i en periode, indenfor hvilken der kan "flekses".

I år, hvor der er "forudflekset" (i det IOK-regulerede fiskeri), vil den samlede TAC for det pågældende år isoleret set kunne overskrides, uden at fiskeriet af den grund standses. Overskridelsen kan maksimalt udgøre den mængde, som er fisket på det følgende års licens og kvote.

For fartøjer, som fisker på licens, meddelt et andet land eller en aktør i et andet land, gælder, at de er omfattet af nr. 1).

Bestemmelsen angiver situationer, hvor ophør af fiskeri er obligatorisk. Herudover kan Naalakkersuisut standse fiskeri, når det anses for påkrævet. Det sker da efter bestemmelsen i § 15, nr. 3).

Kapitel 6

Tilladelse til fiskeri

Det er i kapitel 2, § 8, fastslået, at erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium forudsætter licens, og kapitel 6 omhandler specifikt selve licenserne og udstedelsen af dem. Desuden hjemler kapitlet opkrævning af gebyrer i forbindelse med udstedelsen af licenser mv.

Licenser

Licensen, som i henhold til § 8, stk. 1, og § 14, stk. 2, er en betingelse for, at en aktør kan drive erhvervsmæssigt fiskeri henholdsvis på Grønlands fiskeriterritorium og fiskeri med grønlandske fartøjer udenfor Grønlands fiskeriterritorium, er det materielle udtryk for den type fiskeritilladelse, som giver mulighed for kommercielt erhvervsfiskeri (en anden type fiskeritilladelse kan meddeles til forsøgsfiskeri).

Bestemmelsen gælder alt erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium og grønlandsk fiskeri udenfor Grønlands fiskeriterritorium.

Til § 22

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at licensen udstedes en gang om året, men i IOK-fiskerier, hvor fiskerirettighederne er tildelt for en længere periode, indebærer det, at den har virkning for denne periode (se nærmere herom under kapitel 7). Licensen indeholder dog endvidere oplysninger, som vedrører det pågældende år, herunder om den mængde i tons, som kvoteandelen udmøntes i for året.

I en række fiskerier er der til licensen knyttet en højst tilladt fangstmængde. Det gælder alle fiskerier, for hvilke er fastsat TAC i henhold til § 17, og hvor der ikke er ”olympisk fiskeri”.

Det vil være naturligt, at licensudstedelsen med tiden foregår via elektronisk portal, f.eks. Sullisivik.

Til stk. 2.

Det forudsættes, at aktører, der tildeles en licens, er omfattet af §§ 8 og 9.

Til § 23

Naalakkersuisut fordeler efter § 18 fangstmængderne på flådekomponenter, ligesom Naalakkersuisut i henhold til stk. 1 fastsætter reglerne om udstedelse og opretholdelse af licenser.

Bestemmelsen er en generel bemyndigelse for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om udstedelse og opretholdelse af tilladelse til fiskeri. Bestemmelsen omfatter alt licensbetinget fiskeri, altså både IOK- og ikke-IOK-reguleret fiskeri. De generelle rammer for licenser og vilkår er fastsat i bekendtgørelser udstedt i medfør af § 23, men rammerne for IOK-fiskeriet er særligt reguleret i kapitel 7 og i bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Overkapacitet medfører risiko for over-udnyttelse af bestandene, og det understreges derfor i forbindelse med bemyndigelsen, at et væsentligt reguleringsmæssigt mål er, at der skal være sammenhæng mellem kapacitet i fiskeflåden og hvor meget, der kan fiskes.

I forbindelse med indførelse af vilkår, som mindsker aktørernes udbytte, skal Naalakkersuisut særligt i det IOK-regulerede fiskeri være opmærksom på risikoen for erstatningsretligt ansvar, i tilfælde af voldsomme indgreb.

Til § 24

Til stk. 1.

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om landingspligt til Grønland i licenser udstedt i henhold til denne lov. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at bestemte mængder af fangsten, bestemte arter, eller bestemte kvaliteter skal indhandles til grønlandske produktionsanlæg.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til de overordnede ønsker om beskæftigelse på landanlæg ligesom ændringer, som forringer vilkårene for aktørerne (for eksempel ved krav om øget indhandling), skal foretages under iagttagelse af risiko for, at Naalakkersuisut pådrager sig erstatningsansvar.

Bestemmelsen gælder alle arter og bestande, således at Naalakkersuisut kan fastlægge, hvilke regler der skal gælde for indhandling, henholdsvis forarbejdning ombord af fangsten. Dette gælder også fiskeri efter rejer, og Naalakkersuisut bemyndiges til at ændre forholdet mellem indhandlingspligtig og ikke-indhandlingspligtig fangst af rejer, hvis der sker ændringer i fiskeriet, i eksportmønstret, i situationen omkring fabrikkerne og arbejdskraft, eller hvis der i øvrigt sker ændringer, som giver anledning til det.

Såfremt Naalakkersuisut forhøjer andelen af indhandlingspligtig fangst, og såfremt dette medfører forringelse af aktørernes økonomi, vil behovet for en frist for iværksættelse af ændringen skulle overvejes.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 45, hvorefter tilladelse til produktion ombord kræver tilladelse fra Naalakkersuisut.

Til stk. 2.

Denne bestemmelse udgør sammen med ophævelsen af opdelingen i kystnær og havgående flådekomponent i rejefiskeriet det lovmæssige udtryk for, at alle aktører i fiskeriet efter rejer ved Vestgrønland er underlagt samme grundlæggende reguleringsmæssige rammer. Naalakkersuisut vil således ikke kunne gøre forskel på indhandlingsvilkår for forskellige flådekomponenter. I den forbindelse henvises dog til kapitel 10 om tekniske bevaringsforanstaltninger, som giver Naalakkersuisut mulighed for, for eksempel at begrænse fartøjer af en vis størrelses adgang til bestemte områder.

Af hensyn til økonomien og effektiviteten i fiskeriet samt af hensyn til et muligt tab for de nuværende havgående aktører i tilfælde af nedsættelse af retten til forarbejdning ombord, fastsættes indhandlingspligten i rejefiskeriet ved Vestgrønland til 25%, således at 75% kan forarbejdes ombord. Der er intet til hinder for, at aktørerne indhandler mere end den fastsatte del.

Kravet gælder som tilfældet er nu på årsbasis, og aktøren kan således planlægge indhandlingen, sådan at den foregår mest muligt hensigtsmæssigt.

Indhandlingspligten meddeles aktøren, det vil i rejefiskeriet sige rederiet, og ikke det enkelte fartøj. Et rederi med flere rejefartøjer vil således have fleksibilitet til at kunne producere mere end 75% af fangsten med ét fartøj, hvis denne ekstra produktion modsvarer af en større indhandling fra et andet af rederiets fartøjer.

Naalakkersuisut kan i andre fiskerier end rejefiskeriet ved Vestgrønland fastsætte regler, som stiller forskellige krav i forhold til indhandling for forskellige flådekomponenter.

Til § 25

Betingelserne for fiskeriet fremgår dels af lovgivningen (denne lov med tilhørende bekendtgørelser), dels af selve licensen. Licensen har således sin væsentligste funktion i forhold til at fastlægge betingelser, som ikke nødvendigvis fremgår af lovgivningen, således at aktøren er bekendt med de præcise omstændigheder i forbindelse med fiskeriet, og sådan at Kontrolmyndigheden ligeledes kender aktørens præcise rettigheder og forpligtelser i forbindelse med kontrol af fiskeriet.

Til stk. 1.

Denne bestemmelse angiver minimumskravene til indholdet af licensen. Licensen vil således oftest indeholde yderligere oplysninger, således som der gives mulighed for ved stk. 2.

Nr. 1

Aktøren skal kunne identificeres ved licensen ved navn og CVR-nummer. Aktøren vil som erhvervsdrivende have CVR-nummer, og dette nummer angives på licensen.

Nr. 2

En licens kan omfatte flere fartøjer, men alene én aktør. Alle fartøjer, som er omfattet af licensen, skal angives, sådan at de er identificerbare. Det betyder, at fartøjerne skal have havnekendingsnummer, og at dette nummer, som påføres fartøjet med tydelige tegn, indgår i licensen sammen med eventuelt navn på fartøjet.

Alle fartøjer, der er på eller over 20 BT optages i Skibsregisteret. Erhvervsfartøjer, som er mellem 5 BT og 20 BT, optages enten i Skibsregisteret eller i Fartøjsfortegnelsen. Erhvervsfartøjer, der er mindre end 5 BT, det vil blandt andet sige jollerne, optages i Fartøjsfortegnelsen. Det bemærkes, at begrebet "fartøjer" i denne forbindelse også omfatter joller.

Optagelse i Fartøjsfortegnelsen sker digitalt, og når det er sket, kan aktøren anmode om havnekendingsnummer.

Nr. 3

I princippet meddeles licensen til fiskeri på en bestemt bestand, men af praktiske grunde sker det ved angivelse af den art, hvorpå kan fiskes, sammenholdt med angivelse af det område, hvori fiskeriet kan foregå (se nr. 6).

Nr. 4

Den mængde, som aktøren har ret til at fiske med pågældende fartøj(er) skal angives som årskvote. For licenser, som er omfattet af IOK, gælder, at de tillige skal angive den kvoteandel, som licensen giver adgang til, jf. stk. 3.

Nr. 5

Det skal angives, for hvilken periode licensen er gyldig. I visse fiskerier vil det sige et kalenderår. I loddefiskeriet ved Østgrønland gælder licensen perioden fra og med 15. oktober til og med 15. april, og i atter andre, nemlig dem, der er omfattet af IOK, er licensen gyldig i en årrække. Under alle omstændigheder udstedes licensen hvert år.

For licenser, som vedrører IOK-fiskeri, skal licensen dels angive den periode, indenfor hvilken årskvoten skal fiskes, dels skal den angive den periode, i hvilken kvoteandelen er knyttet til aktøren.

Nr. 6

Som nævnt ovenfor under nr. 3, vil angivelse af art og geografisk område for fiskeriet oftest medføre en begrænsning af fiskeriadgangen til en bestemt bestand. Der kan imidlertid være andre årsager til en sådan, geografisk begrænsning, herunder hensynet til havmiljøet, herunder bundforhold mv., ligesom der kan være et hensyn til andre aktører eller flådekomponenter. Det sidste gælder eksempelvis i rejefiskeriet, hvor de største fartøjer har begrænset adgang til områder, hvor de mindste fisker.

Nr. 7

Som angivet i § 24 er Naalakkersuisut bemyndiget til at fastsætte betingelser vedrørende forarbejdning eller krav om indhandling af ikke-forarbejdet fangst. Disse betingelser angives i licensen, hvilket er af stor betydning for indhandlingsanlæggene og GFLK.

Til stk. 2.

Udover de oplysninger, som skal fremgå af licensen i henhold til stk. 1, kan den indeholde andre informationer. Det kan dreje sig om betingelser, som er angivet i lovgivningen, men som ønskes understreget, ligesom det kan dreje sig om betingelser, som er særlige for netop det pågældende fiskeri.

Til stk. 3.

Som nævnt ovenfor under stk. 2, nr. 4, kan omfanget af fangstmængder, som licensen giver adgang til i IOK-fiskeriet, angives på to forskellige måder, nemlig numerisk som det antal tons, aktøren har ret til at fiske i løbet af det pågældende år (årskvoten) og relativt som den andel af TAC'en, som aktøren besidder (kvoteandelen).

I licensen oplyses begge dele.

Til § 26

De egentlige sanktionsbestemmelser er at finde i kapitel 15. § 26 angiver de administrative konsekvenser, som en overtrædelse af licensen kan medføre.

Til stk. 1.

Licensen angiver en række rammer og opstiller en række betingelser for udnyttelsen af den, herunder at aktøren skal overholde bestemmelserne i fiskerilovgivningen, og essensen af § 26, stk. 1 er, at aktøren kun har ret til at udnytte licensen, hvis han eller hun agerer indenfor de angivne rammer og overholder de fastsatte betingelser.

Bestemmelsen bemyndiger myndighederne, hvilket i denne forbindelse vil sige Naalakkersuisut, til at reagere overfor aktører, som ikke overholder bestemmelserne. Det kan ske i form af begrænsning i retten til at udnytte licensen, eksempelvis ved tidsmæssige eller geografiske begrænsninger, eller ved begrænsninger i en eventuel ret til at forarbejde fangsten ombord.

Hvis overtrædelsen er tilstrækkeligt grov, og/eller er forekommet flere gange, kan Naalakkersuisut helt inddrage retten til licensen.

Myndighederne har således et ganske stort spænd af reaktionsmuligheder.

I IOK-fiskeriet gør særlige omstændigheder sig gældende, idet aktøren jo hér har råderet over en kvoteandel. Inddragelse af licensen har ikke direkte indflydelse på denne kvoteandel, men eftersom aktøren ikke vil være i stand til at udnytte den, hvis licensen er inddraget, og eftersom der gælder en udnyttelsespligt ved besiddelse af kvoteandele, vil aktøren være nødt til at sælge kvoteandelen i tilfælde af inddragelse. Der henvises i den forbindelse til § 40 og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2.

De under stk. 1 beskrevne reaktionsmuligheder består tillige i tilfælde af, at eventuelle gebyrer for licensudstedelse, jf. § 27, ikke betales.

Gebyrer

Til § 27

Til stk. 1.

Det skelnes mellem ”gebyrer” og ”afgifter”. Hvor afgifter kan – og oftest vil – indgå i finansloven som en indtægt for Landskassen, og hvor størrelsen af dem beror på en politisk afgørelse, kan gebyrer alene indkræves som betaling for en ydelse, som det offentlige leverer i forhold til borgeren. Tilsvarende kan størrelsen af et gebyr ikke overstige de omkostninger, som er forbundet med levering af ydelsen.

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan opkræve gebyrer for udstedelse af licenser og tilladelser til kystnært og havgående fiskeri. Det forudsætter, at der er udarbejdet nærmere regler om denne opkrævning, og det giver bestemmelsen også Naalakkersuisut bemyndigelse til. Der kan bl.a. fastsættes regler om gebyrer for de forskellige typer af fiskerier, samt frekvens for opkrævning.

Bestemmelsen giver tillige Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte regler om opkrævning af gebyrer i forbindelse med det arbejde, der følger med at bortsælge kvoteandele, som aktøren ikke har kunnet opfiske, jf. § 40, stk. 2, eller når licensen er inddraget af Naalakkersuisut, jf. § 41, stk. 2.

Til stk. 2.

I forlængelse af § 26, stk. 2, hvorefter en gebyrskyldner kan få inddraget sin licens, bemyndiger denne bestemmelse Naalakkersuisut til at fastsætte regler, der afskærer gebyrskyldnere, det vil sige aktøren, fra på ny at opnå tilladelser eller licenser i henhold til denne lov, førend det skyldige beløb, inklusive morarenter, er betalt.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut har brugt betydelige ressourcer på at inddrive skyldige beløb for manglede indbetalinger af gebyrer i henhold til den tidligere gældende landstingslov om fiskeri. Naalakkersuisut ønsker med forslaget derfor at give mulighed for opkrævning af morarenter af eventuelle ikke rettidigt indbetalte gebyrer.

*Til kapitel 7**Individuelle og omsættelige kvoter*

Individuelle og omsættelige kvoter blev indført ved fiskeriloven i 1991, idet ordningen dog dengang alene omfattede det havgående rejefiskeri. Siden blev det kystnære rejefiskeri og kystnært fiskeri efter hellefisk med fartøjer over seks meters længde også omfattet.

Fiskerikommissionen anbefaler, at ordningen skal være udgangspunktet for forvaltning af fiskeriet, fordi den danner grundlag for optimering af ressourcerenten.

Det hedder i kommissionens betænkning:

”Fiskeriets økonomiske betydning er snævert knyttet til en effektiv udnyttelse af samfundets vigtigste naturkapital. En fiskeriforvaltning, der sikrer effektiviteten, er især afgørende vigtig, når naturkapitalen udgør så stort og økonomisk afgørende grundlag for samfundets aktuelle og fremtidige velstandsniveau.

Fiskerikommissionen lægger på basis af udarbejdede analyser og indhøstede erfaringer indenfor fiskerier med IOK til grund, at et frit, ureguleret fiskeri, et olympisk fiskeri, ikke er biologisk bæredygtigt og giver en økonomisk dårlig udnyttelse af fiskerimulighederne. Et fiskeri, der ikke er reguleret efter såvel bæredygtige biologiske som økonomisk bæredygtige principper, forhindrer en langsigtet planlægning. Dette resulterer i såvel et privat- som samfundsøkonomisk dårligt resultat.

Et frit, ureguleret fiskeri betyder i realiteten, at der tages massivt forskud på erhvervets og samfundets fremtidige indtjenings- og beskæftigelsesmuligheder. Det kan gå værre og forårsage uoprettelige skader på fiskebestandens evne til at regenerere og dermed ødelægge det økonomiske grundlag for fiskeriet for nuværende og kommende generationer.

Et rationelt reguleret fiskeri vil være baseret på, at den enkelte fisker og virksomhed kender reguleringerne her og nu og mange år ud i fremtiden. Dette vil reducere usikkerheden og gøre en langsigtet planlægning langt lettere, selv om der altid vil være svingninger i bestandene og dermed kvoterne og usikkerhed om priserne. Et rationelt fiskeri bør ikke være baseret på detailregulering. Kvoterne bør være fastsat på et biologisk bæredygtigt niveau, og så at der på sigt opnås det maksimale udbytte, og fiskerimulighederne bør tildeles ud fra en lang tidshorisont.

...

Fiskeripolitikken har fire egenskaber, ofte kaldet diamantens fire egenskaber, ...” og ”... består af:

- *Eksklusivitet med hensyn til rettigheden, dvs. har fiskeren sin udnyttelsesret i form af en kvoteandel.*
- *Sikkerhed om rettigheden, dvs. fiskerens kvoteandel kan ikke fordeles til andre.*
- *Rettighedens varighed, dvs. fiskeren ved, hvor længe han råder over sin kvoteandel.*
- *Overførbare af rettigheden, dvs. graden af retten til at overdrage eller sælge rettigheden, dvs. om omfanget af begrænsninger i, om kvoter eller kvoteandele kan købes og sælges.*

Sammenfattende kan det siges om de fire egenskaber, at jo højere, der scores på hver af dem, desto større vil det økonomiske overskud, herunder ressourcerenten ved fiskeriet blive på langt sigt, og det bliver samtidigt billigere at finansiere nye investeringer og omlægninger.”

Kvoteardele

Til § 28

I den ideelle verden ville alle fiskerier være omfattet af IOK-ordningen og på den baggrund bidrage optimalt til samfundsøkonomien. Det forudsætter imidlertid, at det pågældende fiskeri er relativt stabilt, herunder at TAC'en for den fiskede bestand er relativt stabil hen over årene. En række fiskerier lever ikke op til denne forudsætning, idet fangstmængderne veksler fra år til år, og fiskeriet i det hele taget er usikkert. Her vil det ikke give mening at anvende IOK-ordningen, hvis væsentligste fordel jo er den sikkerhed, som aktøren har for at kunne fastholde et vist fiskeri over en årrække og på dette grundlag tilrettelægge sine aktiviteter, herunder investeringer.

Til stk. 1.

Efter den hidtil gældende fiskerilov er det ikke en forudsætning for indførelse af IOK-baseret fiskeri, at indførelsen fremgår af loven – Naalakkersuisut er bemyndiget til at indføre ordningen på de bestande, man finder det relevant for.

De bestande, som skal være omfattet af IOK-ordningen ved lovens ikrafttræden, er dog konkret nævnt i loven, se § 28, stk. 1.

For så vidt angår det kystnære hellefiskefiskeri er det IOK-regulerede fiskeri begrænset til Vestgrønland og området nord for 68°30N og syd for 75°00N (område 47). I områderne nord for Upernavik og syd for Diskobugten vil fiskeriet således skulle reguleres på anden vis, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i § 18.

Hidtil har alene fartøjer på eller over 6 meter l.o.a. været omfattet af IOK-ordningen, men med loven gives mulighed for at aktører i jollesegmentet også kan indgå i ordningen. For de aktører, der indgår i IOK-ordningen, uanset om de er under, på eller over 6 meter l.o.a., gælder, at de vil være omfattet af de samme vilkår i forhold til blandt andet kvoteloft (§ 32) og kvoteardele (§ 33).

Område 47 er opdelt i tre forvaltningsområder, nemlig Disko-, Uummannaq- og Upernavik-området. Denne opdeling forventes i det omfang, det er praktisk muligt og hensigtsmæssigt fastholdt i de kommende forvaltningsplaner, sådan at der for hvert af de tre

forvaltningsområder fastsættes en kvote, som aktørerne har adgang til i forhold til deres kvoteandel i hvert område. Hjemlen hertil findes i § 18, stk. 2.

Til stk. 2.

Naalakkersuisut har i henhold til hidtidige bestemmelser bemyndigelse til at indføre IOK-ordningen på andre bestande end dem, der er nævnt i stk. 1. Denne bemyndigelse fastholdes ved § 28, stk. 2. På samme måde kan bestemmelsen finde anvendelse ved eksempelvis ændring af et forvaltningsområdes afgrænsning eller etablering af et nyt forvaltningsområde. Naalakkersuisut skal være opmærksom på, at enhver indsnævring af et forvaltningsområde, der er reguleret ved IOK, vil indebære en risiko for ekspropriation.

En beslutning i medfør af denne bestemmelse forudsætter inddragelse af interessenter, sådan som det allerede følger af § 1, stk. 3, nr. 8. Ordningen kan eventuelt indføres på grundlag af frivillighedsprincippet, svarende til stk. 3.

Det vil gælde for sådanne områder, som senere indgår i IOK-ordning, at kvoteandelen, som aktøren opnår, vil gælde for hvert forvaltningsområde. Se i den forbindelse bemærkningerne til stk. 1 vedrørende område 47.

Til stk. 3.

Det er frivilligt for den enkelte jollefisker, om han eller hun ønsker at være omfattet af IOK-ordningen.

Overgang til IOK-ordningen forudsætter tilladelse (meddelelse) fra Naalakkersuisut. Tilladelsen meddeles efter ansøgning.

For en god ordens skyld bemærkes, at en jollefisker, som overgår til IOK-fiskeri, kan fortsætte som jollefisker og således ikke skal anskaffe sig fartøj.

Til stk. 4.

Størrelsen af kvoteandelen, som aktøren tildeles efter stk. 3, fastsættes på grundlag af beregning i henhold til § 29.

Når en aktør i dette fiskeri overgår til IOK-ordningen, trækkes hans eller hendes andel fra den samlede kvote, som er meddelt segmentet, som fisker efter ordningen med olympisk fiskeri.

Kvoten, som er knyttet til segmentet, som fisker olympisk, vil således blive reduceret i takt med at aktører overgår til IOK-fiskeri. Størrelsen af kvoten, som er omfattet af IOK-ordning og den resterende kvote beregnes i princippet hver gang, en jollefisker overgår til IOK-ordningen. I praksis vil det ske ved årsskiftet, idet overgangen sker på dette tidspunkt, se stk. 5.

Se i denne forbindelse også bemærkningerne til § 18, stk. 1.

Til stk. 5.

Aktører omfattes af IOK-ordningen med virkning fra starten af et kalenderår, når ansøgning er fremsendt til Naalakkersuisut, idet det forventes, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat frist for fremsendelse af ansøgning.

Til stk. 6.

En aktør, som er omfattet af IOK-ordningen, kan ikke senere blive omfattet af olympisk fiskeri – ej heller hvis aktøren sælger sin kvoteandel. Denne bestemmelse er indsat for at forhindre, at aktøren opnår økonomisk gevinst ved frasalg af kvoteandel for derefter at indgå i konkurrence med de øvrige ”olympiske fiskere”. En aktør kan ikke være delvist omfattet af IOK-ordningen og delvist af ordningen med olympisk fiskeri, og han eller hun kan således ikke have en licens til IOK-fiskeri og en anden til olympisk fiskeri. Det er ”enten-eller”.

Bestemmelsen omfatter aktører, som har direkte ejerskab til kvoteandele såvel som aktører, der har aktier el.l. (indirekte ejerskab).

Til § 29

I forbindelse med lovens ikrafttræden skal vilkårene for meddelte licenser være kendt for den enkelte aktør. § 29 angiver for hver type licens, hvordan den relevante årskvote fastsættes.

Til stk. 1.

Stk. 1 omhandler de aktører, som allerede er omfattet af IOK-ordningen. For dem gælder, at deres årskvote på samme måde som hidtil opgøres som den grønlandske del af TAC'en ganget med den kvoteandel, aktøren er i besiddelse af.

Til stk. 2.

Aktører, som fisker på bestande, som ved ikrafttrædelsen af loven ikke er omfattet af IOK, men som med indførelsen af loven bliver det, tildeles en kvoteandel på baggrund af deres hidtidige ”normale” fangster. Der gøres i den forbindelse opmærksom på den frivillige ordning for jollefiskere i hellefiskefiskeriet, jf. § 28.

Bestemmelserne om den præcise matematiske beregning af kvoteandelen er fastsat i stk. 3.

Til stk. 3.

Matematisk beregnes kvoteandelen, jf. stk. 2, derved, at de seneste fem års fangster gennemgås, de to år med ringest fangst fjernes, og gennemsnittet af de resterende tre års

fangster beregnes. Den således fremfundne mængde (aktørens referencemængde) divideres med summen af de for samtlige aktører fremfundne mængder.

Har en jollefisker, der fisker hellefisk i Uummannaq-området og ønsker at indgå i IOK-ordningen, således i årene 2019 til og med 2023 fisket henholdsvis 12, 23, 17, 21 og 11 tons, findes gennemsnittet af 23, 17 og 21 tons, nemlig 20,33 tons. Hvis summen af alle aktørers referencemængde i alt udgør 9.000 tons (hvilket er et fiktivt regneeksempel), vil den pågældende aktørs kvoteandel i Uummannaq-området udgøre 0, 226%.

Hvis TAC'en for kystnært hellefiskefiskeri i Uummannaq-området i 2024 eksempelvis fastsættes til 8.500 tons, vil pågældende aktørs årskvote i 2024 udgøre 19,20 tons ($0,226 \cdot 8.500$).

Hvis aktøren har fisket færre end fem år, foretages beregningen med de tre år med bedst fangst. Hvis aktøren har fisket tre eller færre år, anvendes fiskeriet i disse år som referencemængde.

I forbindelse med indførelsen af IOK-ordningen har Naalakkersuisut mulighed for at afsætte en del af TAC'en/kvoten til særligt formål, for eksempel til unge eller nye aktører. Det vil i givet fald have betydning for størrelsen af kvoteandelen for den enkelte aktør. Hvis den samlede TAC således (for eksemplets skyld) udgør 10.000 tons, og gennemsnittet af aktør A's bedste tre års fangster udgør 1.000 tons, men der afsættes 10% til unge fiskere, vil aktør A's kvoteandel udgøre 9%, idet aktør A's andel skal udgøre $1.000/10.000 = 1/10$ af den resterende kvote, som i eksemplet er 9.000 tons. Andelen beregnes herefter således: $900/10.000 \cdot 100$.

Ved et "år" forstås i denne sammenhæng kvoteår, som er sammenfaldende med kalenderår, bortset fra i fiskeri efter lodde, hvor kvoteåret strækker sig fra 15. oktober til 15. april.

Til stk. 4.

For bestande, som på et senere tidspunkt vil blive omfattet af IOK-ordningen, udarbejder Naalakkersuisut i forbindelse med indførelsen af IOK på bestanden regler for, på hvilket grundlag kvoteandele skal beregnes og tildeles. Som udgangspunkt vil den ovenfor beskrevne metode blive lagt til grund, men det vil ikke være udelukket at inddrage andre kriterier, som er omfattet af lovens formålsbestemmelse og forvaltningsplanen for den pågældende bestand.

Omsætning af kvoter og kvoteandele

Som omtalt ovenfor er hensigten med individuelt omsættelige kvoter, at indehaveren af en kvoteandel har sikkerhed for, at kvoteandelen bevarer sin værdi lige indtil, den er solgt, og aktøren vil derfor til det sidste kunne tilrettelægge sit fiskeri og sine investeringer ud fra en viden om, at kvoteandelen vil vedblive at have en værdi for ham eller hende.

Til § 30

Til stk. 1.

Et væsentligt element i forhold til værdien af en kvoteandel er adgangen til at omsætte den, ligesom den skal kunne stilles til sikkerhed og arves. Når det er tilfældet, vil aktøren kunne investere på grundlag af kvoteandelen, og når kvoteandelen bevarer sin værdi, vil indehaveren kunne udøve sit erhverv i fuld udstrækning og tilrettelægge sit fremtidige fiskeri, uanset om han eller hun forventer at skulle udtræde af fiskeriet indenfor en kortere periode. Det bemærkes, at ”indehaveren” i sammenhæng med kvoteandele skal forstås som den aktør, som indehaver retten til at anvende kvoteandelen.

Når en kvoteandel overdrages efter § 30, sker det med de vilkår, der er knyttet til den, herunder resterende kvoteandelsperiode, i tilfælde af at den er helt eller delvist tilbagekaldt.

Eftersom indehaveren af en kvoteandel skal leve op til kravene i § 9, vil der alt andet lige kunne være udfordringer i forhold til kreditorer, som ønsker at realisere den sikkerhed (pantet), de har i kvoteandelen – de lever ikke nødvendigvis op til disse krav. Denne udfordring er dog opblødt ved § 11, som giver mulighed for dispensation, sådan at en kreditor, som erhverver kvoteandel, og som ikke umiddelbart kan videresælge kvoteandelen, i en periode på et år ikke skal leve op til kravene i § 9.

Omsætning kan ske helt eller delvist af en kvoteandel.

Til stk. 2.

Baggrunden for § 30, stk. 2, er ønsket om at modvirke en koncentration af kvoteandele hos de aktører, som på nuværende tidspunkt har kvoteandele i det havgående fiskeri, på bekostning af de aktører, som indtil lovens ikrafttræden tilhørte det kystnære segment. Dette gælder særligt i rejefiskeriet ved Vestgrønland. Da hensigten med den nye ordning i det vestgrønlandske rejefiskeri først og fremmest er at forbedre vilkårene for de nuværende kystnære aktører og at øge den samlede ressourcerente, og da dette i et vist omfang forudsætter omfordeling af kvoteandele i dette fiskeri, er det nødvendigt at indføre bestemmelser, som sikrer mod dræn af kvoteandele fra det nuværende kystnære segment ved overdragelse til det nuværende havgående segment.

Bestemmelsen finder anvendelse uanset, at kvoteloftet, jf. § 32, for den pågældende aktør ikke derved overskrides.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut kan fastlægge yderligere rammer for adgangen til at omsætte kvoteandele.

Der vil være behov for nærmere regler om omsætning af kvoteandele og årskvoter.

Da omsætning kan ske delvist, vil det være relevant at fastsætte minimumsgrænser for størrelsen af kvoteandele, som kan overføres. Som det fremgår af § 31, stk. 1, sker omsætningen via udbudsportal, og minimumsgrænsen forventes at kunne blive indarbejdet som algoritme i opsætningen af portalen.

Til § 31

Denne bestemmelse danner rammerne for overdragelse af kvoteandele og årskvoter, såvel formelt som materielt.

Til stk. 1.

Som beskrevet ovenfor under almindelige bemærkninger, lægger Naalakkersuisut vægt på gennemsigtighed i forvaltningen. På den baggrund og fordi det vil medføre en lettelse af administrationen, etableres en portal under Naalakkersuisut, på hvilken aktører blandt andet vil kunne købe og sælge kvoteandele og årskvoter.

Registrering af aftaler om overførsel af kvoteandele og årskvoter er en forudsætning for handlen, og fiskeri på en nyanskaffet kvoteandel forudsætter, at overtagelsen er registeret.

Til stk. 2.

Hvor handler mellem aktørerne i princippet blot kan aftales og iværksættes gennem registrering på portalen, jf. stk. 1, vil kvoteandele og årskvoter, som af den ene eller anden grund er tilfaldet Naalakkersuisut, skulle videreformidles. Stk. 2 fastslår, at måden, det sker på, er gennem licitation.

Det betyder, at Naalakkersuisut iværksætter licitation, som i princippet er åben, idet der dog kan fastsættes kriterier for deltagelsen, se stk. 3. Det betyder endvidere, at vinderen af licitationen vil være den aktør, som giver det mest fordelagtige bud, set i forhold til de givne parametre, herunder, men ikke udelukkende, prisen.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut fastsætter regler for, hvilke vilkår der stilles, for at man kan komme i betragtning, og hvilke kriterier skal lægges til grund ved licitationen, og hvilke vilkår de afgivne bud skal opfylde.

Kriterierne skal selvsagt være saglige og relevante. Da et væsentligt formål med de nye regler er at forbedre mulighederne for de nuværende kystnære aktører eller unge fiskere, kan man eksempelvis forestille sig, at kvoteandele udbydes sådan, at særligt disse aktører tilgodeses. Der vil således kunne indsættes som vilkår, at aktøren ikke må eje et fartøj, hvis størrelse

overstiger et bestemt niveau, eller at aktøren skal være i besiddelse af mindre end en bestemt del af de samlede kvoteandele.

Hvis et sådant vilkår iværksættes, vil det være naturligt samtidigt som vilkår at stille, at vinderen af licitationen ikke må frasælge kvoteandele i en længere årrække. I hvert fald skal et salg ske indenfor samme flådekomponent.

I modsat fald - hvis en sådan betingelse ikke stilles - vil aktøren kunne sælge kvoteandele, som er opnået på gunstige vilkår, fordi andre segmenter har været udelukket fra at deltage i licitationen, og formålet med de særlige vilkår for licitationen, for eksempel at sikre de nuværende kystnære fartøjer bedre vilkår, ville blive tilsidesat.

Regler for maksimal kvoteandel

Til § 32

Bestemmelsen fastsætter loftet for, hvor stor en andel af TAC'en, som en aktør eller en person kan besidde. Der gælder således et kvoteloft for enhver form for selskab, interessentskab, forening (det vil sige enhver juridisk person), se stk. 1, og der gælder et kvoteloft for enkeltpersoner, se stk. 2. Loftet gælder for direkte såvel som for indirekte ejerskab.

Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab i et selskab, som er ejer eller medejer i et selskab, som har en kvoteandel. Princippet gælder, uanset hvor mange led, der er mellem ejeren og det selskab, som er indehaver af kvoteandelen.

Et eksempel kan være, at en person ejer 10% af et selskab, som er indehaver af en kvoteandel på 12%. I dette tilfælde vil personen eje $0,1 \cdot 0,12$ af TAC'en, det vil sige 1,2%. Såfremt personen ejer 40% af selskab A, som ejer 50% af selskab B, som har en kvoteandel på 20% i rejefiskeriet ved Vestgrønland, vil personen være indehaver af en kvoteandel på $0,4 \cdot 0,5 \cdot 0,2$, altså 0,04 eller 4% af TAC'en. I dette tilfælde vil selskab B ikke kunne øge sin kvoteandel, som jo er 20% af TAC'en, men personen vil have mulighed for at investere i ejerandele i andre rederier, eftersom han eller hun alene ejer 4% og således væsentligt mindre end kvoteloftet i det omhandlede fiskeri.

Ved "indirekte" ejerskab forstås tillige at vedkommende, uden at det giver sig udtryk ved ejerskab, har bestemmende indflydelse, svarende til ejerskab, over en kvoteandel. Det kan være i form af aktier, som giver anden indflydelse end andre aktier i selskabet (A-, henholdsvis B-aktier), eller det kan være fordi der til et lån knyttes indflydelse på selskabets beslutninger, men andre eksempler vil også kunne findes.

Medlemmer af de i § 9 nævnte ”pensionskasser” har begrænset adgang til ejerskab på linje med ejere af kapital i selskaber. Det vil således være en forudsætning for tildeling af kvoteandel til et selskab, hvori indgår en sådan sammenslutning, at medlemmerne af sammenslutningen og ændringer heri oplyses Naalakkersuisut.

Det i bestemmelsen angivne kvoteloft gælder som udgangspunkt en bestand. For det kystnære fiskeri efter hellefisk gælder, at hvert underområde i område 47, som med lovforslaget omfattes af IOK-ordningen, betragtes som en bestand. Det angivne kvoteloft gælder således for hvert af disse underområder, sådan at en aktør maksimalt kan besidde en kvoteandel på 2,5% i Diskobugten, henholdsvis i Uummannaqområdet og i Upernavikområdet.

På samme måde vil det gælde for andre områder, som senere måtte blive omfattet af IOK-ordningen, at kvoteloftet gælder hvert underområde. Hjemlen hertil findes i § 18, stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger kvoteloftet for en del af de enkeltfiskerier, som er omfattet af IOK, men ikke for alle (den gælder rejefiskeri, kystnært fiskeri efter hellefisk og krabbefiskeri, men ikke for havgående fiskeri efter hellefisk).

Til stk. 1.

Kvoteloftet i hvert IOK-reguleret fiskeri fremgår af bestemmelsens nr. 1 – 5. Der fastsættes ikke kvoteloft for rejer ved Østgrønland og ikke særskilt for hellefisk ved Vestgrønland, se dog bemærkningerne til nummer 5.

Nr. 1

For rejefiskeri ved Vestgrønland er kvoteloftet for juridiske personer fastsat til 20%. I den hidtil gældende lov er loftet 33 % i det havgående og 15% i det kystnære rejefiskeri. Hvis man kombinerer disse lofter, vil det give mulighed for et ejerskab på 25,4% af TAC'en. Af hensyn til spredning af ejerskabet, foreslås imidlertid et kvoteloft på 20%. Dette skal ses i sammenhæng med den nye bestemmelse, som fastslår, at indirekte ejerskab skal medregnes ved beregningen af en ejers kvoteandel. Der er således med den nye lov sket en væsentlig stramning af kvoteloftsreglerne i rejefiskeriet.

Nr. 2

Kvoteloftet for rejefiskeri ved Østgrønland forbliver 33,333% af andelen af den grønlandske TAC.

Nr. 3

Hidtil har alene fartøjer, som er større end seks meter, været omfattet af IOK-ordningen, men ved lovens ikrafttræden bliver hele det kystnære fiskeri efter hellefisk omfattet, idet det dog vil være frivilligt for ejere af fartøjer, som er mindre end 6 meter l.o.a., om man ønsker at blive en del af ordningen eller at forblive i det olympiske fiskeri. Alle kystnære fartøjer, som

omfattes af IOK, indgår herefter i samme segment, for hvilket kvoteloftet fastsættes til 2,5% af den samlede kystnære kvote.

Nr. 4

I krabbefiskeriet fastsættes kvoteloftet til 17%, hvilket svarer til fiskeriet fra det fartøj, som i 2019 havde det mest effektive fiskeri. Alt krabbefiskeri ved Vestgrønland er kystnært og indgår således ikke i det kombinerede kvoteloft, jf. nr. 6.

Nr. 5

Uanset kvoteloftet for det enkelte fiskeri gælder, at en aktør, som deltager i flere fiskerier, højst må have 20% på tværs af de havgående fiskerier. Aktøren vil således kunne besidde en kvoteandel på 20% i rejefiskeriet og en kvoteandel på 20% i det havgående hellefiskefiskeri ($40\%/2=20\%$) eller 14% i rejefiskeriet og 24% i det havgående hellefiskefiskeri ($38\%/2=19\%$), men ikke for eksempel 15% i rejefiskeriet og 30% i det havgående hellefiskefiskeri ($45\%/2=22,5\%$). Hverken de årlige mængder eller værdierne heraf indgår i denne beregning.

Til stk. 2.

Bemærkningerne til stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på stk. 2, idet selve loftet for kvoteandelens størrelse jo dog er forskellige. Der henvises desuden til de indledende bemærkninger til denne paragraf.

Ved begrebet ”nærtstående” forstås i denne forbindelse slægtninge i op- eller nedstigende linje, søskende og ægtefælle/samlever, og ved begrebet ”samlever” forstås i denne sammenhæng en person, med hvem man deler og i de umiddelbart forudgående to år har delt bolig.

Til stk. 3.

Bemærkningerne til stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på stk. 3, idet selve loftet for kvoteandelens størrelse jo dog er forskellige. Der henvises desuden til de indledende bemærkninger til denne paragraf. Selskaber (eller foreninger), som er ejet af Grønlands Selvstyre, er ikke omfattet af kvoteloftet i stk. 1, og kvotelofterne for disse selskaber adskiller sig fra de lofter, private selskaber er underlagt. Det er dog i forbindelse med udarbejdelse af forslaget forudsat, at den samlede besiddelse af kvoteandele i offentligt ejede selskaber ikke overstiger de i bestemmelsen angivne størrelser. Dette gælder, uanset om det offentlige måtte eje flere selskaber.

De offentligt ejede selskaber er underlagt bestemmelserne om indirekte ejerskab og indflydelse gennem stemmerettigheder mv., som sidestilles med besiddelse.

Til stk. 4.

Naalakkersuisut vil til enhver tid som betingelse for licens kunne kræve dokumentation for, at aktøren lever op til kvoteloftkravene. Bestemmelsen vil næppe blive anvendt, idet aktørernes kvoteandele alt andet lige vil fremgå af den portal, som styrelsen opretter og administrerer, men den er indsat med henblik på at sikre muligheden for at indkræve de ønskede oplysninger, hvis portalordningen af en eller anden grund midlertidigt skulle fejle.

Til stk. 5.

Den samlede årskvote og det samlede fiskeri et givet år må ikke overstige TAC'en, der er fastsat det pågældende år. Således kan årskvoten for den enkelte aktør som udgangspunkt ej heller overstige den mængde, der svarer til kvoteloftet for aktøren, men tilkøbt årskvote kan dog fiskes af køberen og fratrækkes sælgerens årskvote.

I forhold til kvoter, som måtte være "flekset", gælder, at de indgår i den årskvote, som de oprindeligt er en del af. En aktør kan således i realiteten fiske mere, end hvad der svarer til kvoteandelen, ligesom der et givet år kan blive fisket mere, end hvad der svarer til TAC'en, idet den pågældende mængde modregnes i det foregående eller det efterfølgende år, alt efter hvordan der er "flekset".

Til stk. 6.

Efter § 28, stk. 2, kan Naalakkersuisut iværksætte IOK-ordningen på andre bestande, end dem der er nævnt i § 28, stk. 1. For disse gælder, at Naalakkersuisut i samme forbindelse skal fastsætte kvoteloft for den pågældende bestand.

Varighed af kvoteandel

Til § 33

Til stk. 1.

Af hensyn til aktørernes mulighed for at tilrettelægge sit fiskeri og sine investeringer tildeles de en kvoteandel, som er sikret i en årrække fremover. Det følger af princippet, at ressourcerne tilhører samfundet, at tildelingen skal være tidsbegrænset, men samtidigt skal adgangen til fiskeri være sikret så lang tid, at aktøren ikke lader sig begrænse i forhold til investeringer og tilrettelæggelse af fiskeriet.

Licensen meddeles hvert år for den angivne periode fremover, sådan at licensen er "rullende". Først i året efter den angivne periode, vil eventuelle ønsker om ændringer i kvoteandelen kunne iværksættes. Ønsker Naalakkersuisut således at nedsætte aktørernes kvoteandel i rejefiskeriet, skal licensen række den i § 33 angivne periode plus et år frem i tiden, og det skal meddeles, hvor stor en kvoteandel aktøren vil have i det "ekstra" år.

Til stk. 2.

Efter § 28, stk. 2, kan Naalakkersuisut iværksætte IOK-ordningen på andre bestande, end dem der er nævnt i § 28, stk. 1, det vil sige bestande, som ikke ved lovens ikrafttræden er eller bliver omfattet af IOK-regulering. For disse gælder, at Naalakkersuisut i samme forbindelse skal fastsætte kvoteandelsperioden for fiskeri på den pågældende bestand.

Opsigelse af individuelt omsættelige kvoter

Til § 34

De fastsatte kvotelofter giver mulighed for spredning af ejerskabet. Kvoteloftsskærperne, ikke mindst reglen om at indirekte ejerskab skal indgå i beregningen af kvoteandelen hos aktørerne, vil føre til spredning, men sandsynligvis vil den bestå i en spredning af kapitalen i rederierne, ikke i en reel spredning af kvoteandele på flere fartøjer og aktører.

Spredning af *kvoteandele* forudsætter derfor med stor sandsynlighed, at kvoteandele inddrages af Naalakkersuisut og derpå genfordeles på en måde, der sikrer, at de mål, som Naalakkersuisut har sat, opfyldes.

§ 34 giver Naalakkersuisut mulighed for at tilbagetage og genfordele kvoteandele. I den forbindelse bemærkes, at Naalakkersuisut i den forbindelse bør tage i betragtning, at ethvert tiltag, som fører til mindre grad af effektivitet i fiskeriet, indebærer stor risiko for tab af ressourcerente.

En tilbagekaldelse af kvoteandele vil i al væsentlighed ske med henblik på at kunne tilgodese bestemte formål, som er politisk fastsatte. Det kan være hensynet til unge aktører, til indhandling, til bosætning med meget mere. Under alle omstændigheder skal betingelserne være saglige og i øvrigt opfylde de forvaltningsretlige og forfatningsretlige betingelser.

Til stk. 1.

En opsigelse/inddragelse af kvoteandele vil naturligtvis skulle følge almindelige forvaltningsretlige principper, og af hensyn til aktørernes mulighed for at indrette sig på de nye vilkår, kan iværksættelsen af opsigelsen først ske efter en vis frist. Opsigelsen kan først få virkning i året efter den angivne periode, se § 33, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen giver mulighed for at tilbagekalde 1/5 af den oprindelige kvoteandel pr år, sådan den andel, der hvert år tilbagekaldes, er lige stor. De 20% tages således ikke af den resterende kvoteandel, men af den oprindelige.

Uanset denne bestemmelse, skal det i hvert tilfælde konkret overvejes, om den ønskede inddragelse statuerer ekspropriation og medfører et tab for aktørerne, som Grønlands Selvstyre vil være erstatningsansvarlig i forhold til.

Til stk. 2.

Bestemmelsen slår blot fast, at de kvoteandele, som opsiges, ikke umiddelbart tilgår andre aktører, men at der skal ske genfordeling via Naalakkersuisut efter reglerne i § 31.

Udnyttelse af kvote ved individuelle og omsættelige kvoter

Bestemmelserne i §§ 35 til 39 udmønter blandt andet det overordnede princip, at der med retten til at udnytte samfundets ressourcer følger en pligt til faktisk at gøre det. Ressourcerne udgør en værdi, som i et vist omfang skal tilgå samfundet, og det er derfor afgørende, at de udnyttes. Dette hensyn taler for, at hver aktør er forpligtet til at udnytte hele sin årskvote hvert år.

Samtidigt er det hensigtsmæssigt, at rammerne for udnyttelsen er smidige, sådan at udnyttelsen faktisk kan ske – og at det sker på den mest muligt effektive måde – og det taler for, at aktøren skal kunne overføre årskvote, hvis han eller hun et år ikke er i stand til at udnytte den fuldt ud – enten til en anden aktør (salg af årskvote) eller til det følgende år (kvotefleks).

En uhindret adgang til salg af årskvote kunne medføre ”passivt fiskeri”, derved at en aktør årligt sælger hele eller en del af sin årskvote og derved i realiteten udlejer den. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at en sådan passiv udnyttelse af sin rettighed ikke er hensigtsmæssig, og at adgangen til overdragelse af årskvote skal begrænses.

En uhindret adgang til at overføre kvote til det følgende år, vil kunne føre til voldsomme forskelle i udnyttelsen mellem år, hvilket igen vil kunne have negative konsekvenser for bestanden. På den baggrund anser Naalakkersuisut det for hensigtsmæssigt at begrænse adgangen til kvotefleks.

Til § 35

Bestemmelsen angiver det grundliggende princip, at aktøren skal udnytte sin rettighed, og fastslår, at mindst 85% af årskvoten i et givet år skal fiskes. Konsekvensen af overtrædelse af bestemmelsen kan være bøde efter foranstaltningsbestemmelserne, men det kan også føre til hel eller delvis inddragelse af retten til at udnytte licensen i en periode eller i inddragelse af licensen som sådan, se § 26.

Til § 36

Til stk. 1.

Det er formålet med bestemmelsen at sikre, at kvoteandele udelukkende indehaves af aktive aktører og at undgå, at en aktør er indehaver af en kvoteandel uden at gøre forsøg på at fiske kvoteandelen. En kvoteandel skal derfor som udgangspunkt altid være knyttet til en licens.

Bestemmelsen svarer til § 16 i den hidtil gældende lov.

Til stk. 2.

I henhold til § 10 skal der være knyttet et fartøj til licensen, men i forbindelse med at der eksempelvis etableres et rederi og anskaffes kvoteandel, kan aktøren overdrage sin årskvote, som den pågældende kvoteandel udmøntes i, indtil der er anskaffet fartøj til brug for udnyttelsen af kvoteandelen. En sådan anskaffelse af fartøj kan erfaringsmæssigt tage nogen tid, og det skal være muligt for aktøren at tilegne sig kvoteandel uden allerede på tidspunktet for denne tilegnelse at have overtaget et fartøj. Årskvotesalget kan som følge af den i stk. 1 angivne frist højst foregå i 18 måneder, se dog stk. 3 og § 37.

Til stk. 3.

Aktøren sætter sig i meget store omkostninger i forbindelse med anskaffelse af fartøj, og det ville medføre en urimelig byrde, hvis anskaffelsen af fartøjet af grunde, som ikke kan tilregnes aktøren, blev forsinket, og aktøren i den anledning fik inddraget sin licens. Naalakkersuisut vil derfor have mulighed for at meddele dispensation fra bestemmelsen i stk. 1 i tilfælde af helt uforudsete forhindringer for indsættelsen af fartøjet i fiskeriet.

Den nuværende praksis under den hidtidige landstingslov om fiskeri er, at der meddeles aktøren en dispensation på 3 måneder. Formår aktøren ikke at opfylde stk. 1 i løbet af de 3 måneder, kan der meddeles en forlængelse. Før der kan meddeles en forlængelse af dispensationen, skal aktøren have redegjort for, hvornår forholdet kan forventes at være bragt i orden. Denne praksis forventes videreført.

Formår aktøren stadig ikke at opfylde stk. 1 inden for den tidsbestemte dispensation, finder stk. 2 og stk. 3 anvendelse.

Til § 37

Til stk. 1.

Bestemmelsen er ny. Formålet med bestemmelsen er at give nye aktører en længere frist for salg af hele eller dele af deres kvoteandelsmængde, sådan at den udgør 48 måneder, for dermed at nedbryde adgangsbarrierer ved at gøre det nemmere for nye aktører at komme ind i fiskeriet. Der er også et ønske om spredning af ejerskabet i fiskeriet, og det vurderes, at en lettelse af adgangen for nye aktører vil medvirke hertil.

Bestemmelsen oplister 3 kriterier for, hvornår en aktør kan gøre brug af bestemmelsen.

De første 2 henviser til formålet om at give nye aktører lettere adgang til fiskeriet. Bestemmelserne fastsætter kriterierne for at være ny aktør.

Det sidste kriterium angiver en øvre grænse for den kvoteandel, en ny aktør kan anskaffe og samtidig stadig gøre brug af bestemmelsen. Den øvre grænse er fastsat til 1/4 af den maksimale kvoteandel (kvoteloftet) for at undgå større usikkerheder og forstyrrelser på markedet for kvoteandele.

Samtlige tre kriterier skal være opfyldt, for at bestemmelsen kan finde anvendelse.

§ 36, stk. 2, om salg af årskvote i anskaffelsesperioden, finder også anvendelse på disse aktører.

Om konsekvenserne hvis aktøren ikke overholder fristerne i §§ 36 og 37, henvises til § 40.

Til § 38

Til stk. 1.

Enhver aktør har mulighed for at overføre (flekse) 15% af sin årskvote. Dette gælder ”begge veje”: der kan overføres årskvote til det kommende år, eller der kan ”fiskes på forskud” i år 1, mod at den fiskede mængde modregnes i årskvoten for år 2.

Adgangen til fleks har som konsekvens, at den samlede årlige TAC i visse år vil kunne blive overfisket, uden at fiskeriet af den grund standses, ligesom TAC'en andre år vil kunne blive underfisket.

Til stk. 2.

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår for fleks. I den forbindelse skal man blot være opmærksom på, at enhver forringelse af vilkårene for udnyttelsen af kvoteandelene, som medfører væsentligt tab for aktøren, i princippet kan medføre et ansvar for Naalakkersuisut. Et eksempel på naturligt vilkår i denne forbindelse, vil være et krav om, at den fleksede mængde skal fiskes indenfor en bestemt periode af det pågældende år. Konkret vil udgangspunktet være, at årskvote, som flekses til næste år, skal fiskes inden 30. april (rejer) henholdsvis 30. juni (hellefisk) det følgende år.

Til § 39

Til stk. 1.

Grænsen for, hvor meget en aktør kan overføre som årskvotesalg, er sat til 8%. Det er sket efter en afvejning af hensynet til fleksibilitet henholdsvis til ønsket om, at de tildelte ressourcer fiskes af rettighedshaveren selv.

Til stk. 2.

Sælger en aktør en del af sin årskvote, kan han eller hun ikke selv fiske denne del, hvorfor den fratrækkes (modregnes) aktørens samlede årskvote. Det gælder både ved salg af årskvote i henhold til stk. 1 og stk. 4.

Til stk. 3.

Da aktøren skal fiske mindst 85% af årskvoten selv og indenfor det givne kvoteår, kan aktøren ikke både fiske 15% og sælge 8% af sin årskvote. Det solgte fratrækkes derfor i den del af årskvoten, som aktøren kan fiske.

Til stk. 4.

Det kan af mange grunde vise sig umuligt for aktøren at leve op til kravet i stk. 1 om udnyttelse af 85% af årskvoten, og der vil i sådanne situationer kunne søges dispensation til et større frasalg af årskvote end de 8%, som stk. 2 giver mulighed for, således at aktøren udnytter mindre end 85% af årskvoten. Det vil dog være et krav for opnåelse af dispensation, at den omstændighed, som giver anledning til dispensationsansøgningen, reelt har hindret aktøren i at nå de 85%.

Meddelelse af dispensation fra bestemmelsen om, at aktøren skal udnytte 85%, sådan at aktøren har mulighed for at overdrage en større del af sin årskvote til anden aktør, kan indeholde fritagelse for modregning i adgangen til kvotefleks. Hvis en sådan fritagelse meddeles, vil aktøren således kunne overdrage f.eks. 20% til anden aktør og alligevel kvoteflekse op til 15%. Der kan dog ikke gives tilladelse til at fiske mere end 15%.

Som eksempler på "tekniske årsager" kan nævnes havari, større uforudsete reparationer eller større og uforudsete ændringer eller udskiftning af udstyr ombord.

Som eksempler på "økonomiske årsager" kan nævnes investeringshensyn, hvor eksempelvis opbygningen af et kvotegrundlag sker over flere år.

Som eksempler på "markedsmæssige årsager" kan nævnes større uforudsete ændringer i markedet, f.eks. ændringer i forbrugsmønstret, forårsaget af pandemi.

Som eksempler på "andre særlige årsager" kan nævnes lukning af havne, krig, og for enkeltmandsvirksomheder alvorlig sygdom, borgerligt ombud eller varetagelse af politisk post. Det forventes, at der i væsentligt højere grad vil kunne blive meddelt dispensation i rejefiskeriet i Østgrønland, end i det vestgrønlandske fiskeri. Dette skyldes, at TAC'en i

Østgrønland er meget lille set i forhold til den vestgrønlandske, og at det ofte vil give bedst økonomisk mening at samle en større del af TAC'en på de fartøjer, som fisker i området.

Til stk. 5.

Bestemmelser udtrykker hovedprincippet omkring omsætning af årskvote, nemlig at den, der har rettigheden, skal udnytte den, og at man ikke må tjene penge på rettigheden ved at leje den ud. Bestemmelsen vil således også fungere som opsamlingsregel ved tvivlsspørgsmål, som måtte opstå i forhold til de foregående elementer i paragraffen.

Tvangsmæssig overdragelse af kvoter

Til § 40

Til stk. 1.

Nr. 1

I den situation, hvor det over en periode har vist sig, at aktøren ikke er i stand til at opfiske 85% af sin årskvote, og det ikke skyldes havari eller andre midlertidige forhindringer, skal aktøren sørge for at tilpasse sin kvoteandel til sin faktiske fiskerikapacitet. Det vil ske gennem frasalg af den del af kvoteandelen, som det har vist sig, at aktøren ikke er i stand til at opfiske.

Perioden er fastsat til tre år (i træk), og der skal ske frasalg af kvoteandel inden udløbet af det seneste af de tre år.

Nr. 2 og 3

I de §§ 36 og 37 omhandlede situationer, skal der ligeledes ske frasalg, hvis det ikke lykkes aktøren at anskaffe fiskefartøj indenfor de fastsatte frister. Kvoteandelen skal sættes til salg, og det skal ske indenfor fristen. En indehaver kan altså ikke vente til udløbet af de 18 måneder fra erhvervelsen, før indehaveren gennemfører salg af kvoteandelen.

Til stk. 2.

Bestemmelsen angiver fristen for salg. Ved manglende opfyldelse af § 35 vil det dreje sig om den del af kvoteandelen, som aktøren ikke har kunnet fiske, mens aktøren vil skulle sælge hele kvoteandelen ved manglende opfyldelse af §§ 36 og 37. De i § 32 angivne frister for opsigelse af kvoteandele finder ikke anvendelse i de i denne bestemmelse omhandlede tilfælde.

Til stk. 3.

Bestemmelsen angiver en løsning på den situation, hvor aktøren ikke lever op til kravet i stk. 1. I den situation sætter Naalakkersuisut kvoteandelen i udbud efter reglerne om licitation, se § 31.

Kvoteandelen tilhører i princippet fortsat aktøren, og salgssummen tilfalder denne, idet der dog kan tilgå Naalakkersuisut et gebyr i den forbindelse, hvis man har fastsat regler herom, se § 27.

Til stk. 4.

Det kan vise sig nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at betingelserne for, at en kvoteandel skal sættes til salg, og fremgangsmåden i forbindelse med salget beskrives nærmere.

Til § 41

Til stk. 1.

Har aktøren overtrådt vilkår for licensen og på den baggrund mistet sin licens permanent, se § 26, stk. 1, vil kvoteandelen i princippet fortsat tilhøre ham eller hende, men aktøren vil efter denne bestemmelse være forpligtet til at sælge den indenfor en frist på seks måneder, fra beslutningen om inddragelsen er kommet til aktørens kundskab. Dette kan ske i frit salg, og salgssummen tilfalder aktøren. Det bemærkes i den forbindelse, at overtrædelser af fiskerilovgivningen vil kunne medføre andre sanktioner efter kapitel 15.

Med kvoteandelen følger den del af årskvoten, som endnu ikke måtte være fisket det pågældende år. Denne årskvotedel skal være overdraget så betids, at den aktør, der overtager den, kan nå at fiske den indenfor det pågældende kvoteår. I tilfælde, hvor det ikke er muligt, for eksempel fordi inddragelsen af licensen sker sent på året, vil denne del af årskvoten alene kunne udnyttes i det omfang, den overtagende aktør har mulighed for at kvoteflekse eller videresælge årskvote.

Til stk. 2.

Sker salg af kvoteandelen ikke, sætter Naalakkersuisut kvoteandelen i udbud efter reglerne om licitation, se § 31.

Kvoteandelen tilhører i princippet fortsat aktøren, og salgssummen tilfalder denne, idet der dog kan tilgå Naalakkersuisut et gebyr i den forbindelse, hvis man har fastsat regler herom, se § 27.

Til stk. 3.

Det kan vise sig nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at betingelserne for at en kvoteandel skal sættes til salg, og fremgangsmåden i forbindelse med salget beskrives nærmere.

Til kapitel 8 Besætningen på fartøjer

Til § 42

Denne bestemmelse fastsætter, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om krav til besætningsmedlemmers tilknytningsforhold, herunder for eksempel en minimumsandel for ansættelse af personale med grønlandsk tilknytning med henblik på at opnå grønlandske ansættelse i størst muligt omfang.

Lovgivning vedrørende krav til sikkerhed, uddannelse mv. er fortsat et dansk anliggende.

Formålet med bestemmelsen er, at der kan fastsættes nærmere regler i fiskerierhvervet, som tilgodeser arbejdskraft med fast tilknytning til Grønland, sammenhold bemærkningerne til § 9, stk. 2, nr. 1. Bestemmelsen skal samtidig sikre, at den grønlandske befolkning får gavn af de uddannelsesmuligheder, der findes i fiskerierhvervet.

Til kapitel 9
Omladning, indhandling og forarbejdning
Omladning

Til § 43

Til stk. 1.

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler for landing og omladning i og udenfor grønlandsk fiskeriterritorium, herunder hvor omladninger og landinger skal foregå, anvisning af havn, fabrikker m.v.

Bestemmelsen dækker både grønlandske og udenlandske fartøjers omladning og landing i Grønlands fiskeriterritorium samt grønlandske fartøjers omladning eller landing udenfor Grønlands fiskeriterritorium, se i det hele § 2.

Formålet med at regulere omladninger og landinger er at opfylde Grønlands forpligtigelser i forhold til internationale aftaler. Især i forhold til illegal, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er det vigtigt at have kontrol med omladninger og landinger. Dette følger af FAO's ”*aftale om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri*”.

Omladninger og landinger er forhold, der er betydelig international fokus på. NEAFC har eksempelvis vedtaget et regelsæt om blandt andet landinger og omladninger, som er implementeret i den Grønlandske lovgivning.

Til stk. 2.

Bestemmelsen angiver den konkrete hjemmel til at kræve tilladelse som forudsætning for landing og omladning.

Ved tilladelse til omladning skal der tages højde for reglerne om forarbejdning ombord på fartøjer, jf. § 45.

Sidst under punkt B - Indhandling er angivet konkrete situationer, hvor omladning og indhandlingsfartøjer bør kunne meddeles tilladelse.

Indhandling

Til § 44

Til stk. 1.

Ifølge bestemmelsen må nye indhandlings- og produktionsanlæg ikke oprettes uden godkendelse fra kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken anlægget skal etableres. Ønskes et bestående anlæg omstillet til indhandling eller produktion af andre arter kræves ligeledes kommunalbestyrelsens godkendelse.

Ved godkendelse af oprettelse af nye indhandlings- og produktionsanlæg samt omstilling af disse indgår i afvejningen blandt andet hensyn til den økonomiske kapacitet og rentabilitet og de fødevaremæssige aspekter.

Dette medfører, at et indhandlings- eller produktionsanlæg skal godkendes både af kommunen og fødevarermyndigheden.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der tages de nødvendige økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv.

Disse hensyn knytter sig for så vidt angår indhandlings- og produktionsanlæg til, om det fornødne kapitalgrundlag er til stede, om der på stedet er tilstrækkelige muligheder for forsyning med el og vand, om der i forvejen er tilstrækkelige muligheder for fiskerierhvervet til at afsætte sine fangster og endelig til det pågældende steds arbejdskraftmæssige ressourcer. Ansøgeren skal således dokumentere, at en række vilkår er opfyldt.

Derudover er det en grundlæggende betingelse for oprettelse samt omstilling af sådanne anlæg, at de bliver godkendt af Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland eller, såfremt der er tale om eksportanlæg, Fødevarerstyrelsen i Danmark i henhold til fødevarerlovgivningens regler herom.

Samlet set skal der tages hensyn til sædvanlige erhvervsmæssige, forretningsmæssige samt fødevarerikkerhedsmæssige principper. Herudover tages der hensyn til sikringen af en langsigtet bæredygtighed i såvel udnyttelsen af de naturlige ressourcer som i de virksomheder, der baserer sig på udnyttelsen af de naturlige ressourcer.

Blandt de overvejelser, som kommunalbestyrelsen vil kunne pålægges at inddrage, er hensynet til den samlede indhandlingskapacitet. Jo mere denne kapacitet nemlig overstiger ressourcegrundlaget, jo større vil incitamentet for forhøjelse af fangstmulighederne være, og jo større er risikoen for at tabe hensynet til den biologiske bæredygtighed af sigte.

Vedrørende omstilling af bestående anlæg til indhandling eller produktion af andre arter (end dem, der hidtil har været indhandlet og forarbejdet) kræves der ligeledes godkendelse fra kommunen. Denne bestemmelse er ændret fra tidligere, hvor det alene var nødvendigt at indhente tilladelse, såfremt omstillingen krævede offentlige investeringer i eksempelvis udvidelse af vand- eller el-kapacitet eller andre infrastrukturinvesteringer som anlæggelse af veje, kajbyggeri eller lignende. Dette anses imidlertid ikke for hensigtsmæssigt, idet enhver omstilling i en virksomhed, som tilvirker fødevarer, kræver godkendelse fra fødevaremyndighederne. Godkendelse skal indhentes fra Veterinær- og Fødevaremyndigheden i Grønland, hvis der udelukkende er tale om produktion til hjemmemarkedet, eller fra den danske Fødevarestyrelse, hvis der er tale om produktion med henblik på eksport.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er i det væsentligste uændret i forhold til landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996 om fiskeri, og tillægger Naalakkersuisut kompetence til at udstede nærmere regler om oprettelse af nye indhandlingsanlæg og produktionsanlæg, samt om omstilling af bestående anlæg.

Det er tilføjet til bestemmelsen, at Naalakkersuisut også kan udstede regler om indsættelse af indhandlingsfartøjer. Sådanne bestemmelser kan blandt andet vedrøre:

- 1) operationsområde,
- 2) krav om oprettelse af landanlæg,
- 3) indhandlingsmuligheder,
- 4) tekniske krav til fartøjet,
- 5) art og mængde,
- 6) tidsbegrænsning, og
- 7) lige adgang til indhandling for alle.

- 1) Naalakkersuisut kan begrænse et indhandlingsfartøj til kun at operere i et begrænset område. Især hvor der indsættes indhandlingsfartøjer, er det vigtigt, at disse ikke udkonkurrerer landanlæg.
- 2) Da det ønskes, at indhandlingen foregår til landanlæg af hensyn til beskæftigelsen, kan der meddeles tilladelse til indsættelse af indhandlingsfartøjer for at finansiere oprettelsen af landanlæg.
- 3) Indhandlingsfartøjer kan indsættes i områder, hvor der er mangel på indhandlingsmuligheder. Det kan også være relevant at give tilladelse til indsættelse af indhandlingsfartøjer, såfremt der er en mangel på konkurrence i et afgrænset område.
- 4) Naalakkersuisut kan fastsætte tekniske krav for tilladelse til indhandling. Det kan for eksempel være tilfældet ved forarbejdning eller nedfrysning af den indhandlede fangst.
- 5) Naalakkersuisut kan fastsætte betingelser om, at tilladelsen til indhandling kun gælder bestemte arter og mængder.
- 6) Muligheden for at fastsætte en tidsbegrænsning for indsættelsen af indhandlingsfartøj er relevant, hvor indhandlingsfartøjet indsættes i områder, hvor der er tiliset, og adgangen til landanlæg derfor er umulig.
- 7) Hvor der gives tilladelse til indsættelse af indhandlingsfartøjer, kan indehaveren af indhandlingsfartøjet ikke afvise aktører. Et indhandlingsfartøj indsættes ofte med begrundelsen, at der er begrænsede indhandlingsmuligheder i et bestemt område, og da flere indhandlingsfartøjer som regel ikke kan dække samme område, skal alle kunne indhandle til indhandlingsfartøjer af hensyn til en fri konkurrence.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at der konkret kan gives tilladelse til indhandlings- og omladningsfartøjer i følgende situationer:

- For at opretholde indhandling i en periode, hvor fabriksanlæg skal gennem større vedligeholdelse.
- Når det reelt er besluttet at bygge fabrik, og der faktisk er igangsat og dokumenteret planlægning og finansiering deraf i en by eller bygd, som
 - o ikke har indhandlingsanlæg i forvejen eller har begrænset produktionskapacitet og kan dokumentere, at produktionskapaciteten forøges, og
 - o der er langt til nærmeste indhandlingssted.
- I forbindelse med fragt af fisk fra en by til en anden, og der er opstået udfordringer i forhold til forarbejdningen det ene sted.

- Hvor der ikke er kapacitet i land indenfor rimelig afstand, og en tilladelse således ikke vil undergrave indhandlingen til eksisterende landanlæg.

Tilsvarende kan Naalakkersuisut fastsætte regler om tilbagekaldelse af meddelte tilladelser. Hovedårsagen til en sådan tilbagekaldelse vil være manglende opfyldelse af betingelserne for tilladelsen.

Til stk. 3

Med henblik på at sikre en ensartet og korrekt rapportering er det af stor betydning, at der indføres ensartede markedsnormer, det vil sige normer for størrelses- og kvalitetssortering. Hensigten med denne bestemmelse er at sikre et grundlag for ensartet rapportering, hvilket igen kan danne grundlag for at forbedre konkurrenceevnen, ligesom det vil medføre gennemsigtighed for fiskerne i forhold til indhandlingspriser mv.

EU har indført tilsvarende ordninger, eksempelvis ved Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 1379/2013.

Forarbejdning

Til § 45

Bestemmelsen har historisk set været et væsentligt instrument for den grønlandske fiskeri-, fordelings- og arbejdsmarkedspolitik. Bestemmelsen fastsætter, at der ikke må produceres ombord på grønlandske fartøjer, medmindre Naalakkersuisut har meddelt tilladelse til dette.

Ved udstedelse af tilladelse til produktion ombord på et fartøj, skal Naalakkersuisut tage udgangspunkt i lovens formål, herunder særligt varetagelsen af et biologisk og kommercielt rentabelt og bæredygtigt fiskeri, som skal bidrage til størst muligt samfundsøkonomisk udbytte. Der skal endvidere lægges vægt på forhold, der kan effektivisere fiskeriet.

Naalakkersuisut meddeler tilladelse, men fødevarerområdet i Grønland er kun delvis hjemtaget, og kompetencen herover er derfor delt med de danske myndigheder. Dermed skal Naalakkersuisut sikre, at den nødvendige tilladelse fra fødevarermyndighederne foreligger, førend der meddeles tilladelse. Det er dog virksomheden selv, der skal ansøge de danske eller grønlandske fødevarermyndigheder om godkendelse.

Forarbejdning ombord må kun ske efter tilladelse fra fødevarermyndighederne efter de til enhver tid gældende regler om fødevarerhygiejne og fødevarerikkerhed. Den danske fødevarerstyrelse godkender samt fører tilsyn med forarbejdning ombord på eksportautoriserede fartøjer, indtil reglerne for eksport af fødevarer eventuelt hjemtages fra Danmark.

Er der tale om fartøjer, der udelukkende forarbejder fisk til videresalg på hjemmemarkedet, skelnes der mellem, om der foregår egentlig tilvirkning af fiskeproduktet ombord på fartøjet, eller forarbejdningen alene omfatter grovpartering af fangsten. Ved tilvirkning medregnes saltning, kogning, skylning, finpartering, nedfrysning, pakning, anvendelse af tilsætningsstoffer o.l. Sker der dermed en tilvirkning af fødevarer ombord på fartøjet, skal fartøjet godkendes af Veterinær- og Fødevarermyndigheden efter reglerne om krav til fødevarerproduktion, fødevarerhygiejne og fødevarer sikkerhed. Dette indebærer blandt andet et krav om, at vandet, der anvendes i forbindelse med tilvirkningen ombord på fartøjet, skal være af drikkevandskvalitet. Der må ikke anvendes hav- eller brakvand. Ligeledes skal Veterinær- og Fødevarermyndigheden have mulighed for at føre tilsyn og kontrol ombord på disse fartøjer samt i øvrigt sikre, at de øvrige krav i fødevarerlovgivningen overholdes.

Til kapitel 10

Fredning, tekniske bevaringsforanstaltninger mv.

Til § 46

Hvor kapitel 3, ”Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri”, angiver regulering af rammerne for fiskeriet, angiver kapitel 10 konkrete områder, indenfor hvilke Naalakkersuisut kan fastsætte regler med henblik på beskyttelse af ressourcerne.

Til stk. 1.

Der er i nr. 1-6 i bestemmelsen angivet en række områder, hvor Naalakkersuisut kan fastsætte regler med henblik på beskyttelse af fiskeriressourcer. Bestemmelsen er ikke udtømmende, hvorfor Naalakkersuisut kan fastsætte regler for andre områder, såfremt hensigten er den nævnte beskyttelse af fiskeriressourcer, ligesom reguleringen kan ske som en kombination af flere tiltag. I forslaget's stk. 1, nr. 4 er angivet ”forskellige arter”, da der også drives fiskeri efter andre akvatiske arter end fisk.

Nr. 1

Efter denne bestemmelse kan der fastsættes regler vedrørende fredningsperioder og områdelukninger med henblik på at fremme et biologisk bæredygtigt fiskeri. Regler om fredningsperioder og områdelukninger kan eksempelvis fastsættes for at beskytte en fiskebestands yngleperiode eller for at beskytte en bestand i perioder, hvor den har særlig lav eller høj værdi.

Der kan etableres områder, i hvilke der ikke må fiskes, eller hvor fartøjer, som omfattes af bestemte tekniske kriterier, ikke kan fiske eller kan fiske begrænset. "Kasserne" skal indgå i forvaltningsplaner og etableres formelt ved bekendtgørelse. Som følge af det grundliggende forvaltningsretlige princip, at lige skal behandles lige, må det forventes, at fartøjer, som forud

for ikraftsættelsen af loven på trods af deres størrelse har adgang til områder, som ellers er forbeholdt mindre fartøjer, ikke længere vil være omfattet af sådanne særlige regler.

Nr. 2

Redskaber, redskabstyper og fangstmetoder har stor betydning for fangsten – såvel af den art, der er givet tilladelse til at fiske efter, som af bifangster. Regler om disse forhold kan minimere bifangster af uønskede arter ved at udskille den art, der er givet licens til. Derved kan der opnås et mere biologisk og økonomisk bæredygtigt fiskeri.

Fastsættelse af regler for indretning og brug af fartøjer skal eksempelvis danne hjemmel for forbud mod udsmidsanordninger, hvor udsmid er forbudt. Som eksempel kan der efter denne bestemmelse stilles krav om, at stuveplaner udarbejdes efter nærmere beskrevne fremgangsmåder. Bestemmelsen kan ligeledes benyttes til at forbyde brug af bestemte redskaber, redskabstyper eller fangstmetoder, herunder for eksempel krav om anvendelse af såkaldte ”pingere”, som medvirker til at mindske fangst af havpattedyr i garn eller regler for opbevaring af fisk i bure.

Nr. 3

Ordensregler er en fællesbetegnelse for regler, der regulerer fiskeriets udførelse. Med hjemmel i den bestemmelse kan der fastsættes regler om, hvordan fiskeredskaber skal afmærkes, hvilke signaler der skal anvendes, hvordan fartøjer skal forholde sig, hvordan man skal forholde sig, hvis redskaber er viklet sammen med andres redskaber, eller hvordan fartøjer skal forholde sig, hvis der er flere fartøjer, der ønsker at komme ind på samme fiskefelt, men der er begrænset plads m.m.

Nr. 4

For at sikre en biologisk bæredygtig udvikling i fiskeriet kan der fastsættes regler om mindstestørrelser for fisk og for andre arter. Udgangspunktet for forvaltningen af fiskeriet i Grønland er det enkelte fiskeri på den enkelte bestand, men af praktiske grunde angiver bestemmelsen tillige ”arter”. De fastsatte regler skal blandt andet sikre, at arten eller bestanden har nået en gydemoden alder og størrelse, inden der påbegyndes fiskeri på disse. Disse regler skal sikre, at arten ikke opfiskes, forinden den opnår en mere økonomisk attraktiv størrelse.

Efter denne bestemmelse kan der ligeledes fastsættes regler for, hvor mange undermålsfisk, der må fanges i et fiskeri af samme art eller af andre arter.

Nr. 5

Maskestørrelser har afgørende betydning for størrelsen af den fangede fisk, og hvilken art der fanges. Fastsættelse af regler med hjemmel i denne bestemmelse forventes derfor at have stor betydning for udvikling af fiskeriet.

Der findes internationale standarder for, hvordan måling af maskerne skal foretages, og bestemmelsen forudsætter, at disse standarder anvendes.

Nr. 6

Bifangst af bestande, som er kvoteret, og som en aktør ikke har licens til at fiske, vil alt andet lige føre til for stor beskatning af den bestand, der sker bifangst på. For at beskytte disse bestande, kan der derfor fastsættes regler om omfanget af bifangster.

Denne bestemmelse har derfor til formål at sikre, at erhvervsmæssigt fiskeri udøves efter de arter, den enkelte fisker har tilladelse til at fiske efter.

Til stk. 2.

Denne bestemmelse giver Naalakkersuisut hjemmel til at bemyndige en kommune til at udstede regler på områder, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-3. Bemyndigelsen vil være i form af en bekendtgørelse. Bestemmelsen benyttes i praksis til udstedelse af kommunale vedtægter for fiskeri efter forskellige arter i begrænsede perioder.

Bestemmelsen er begrundet i, at kommunen ofte har bedre mulighed for at vurdere, hvilke beskyttelsesrelaterede reguleringer, der bør foretages indenfor kommunens grænser. Vedtægten skal godkendes af Naalakkersuisut.

Til kapitel 11

Fiskeribiologiske undersøgelser og erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri Fiskeribiologiske undersøgelser og fiskeri i uddannelsesøjemed

Til § 47

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastsætter, at fiskeribiologiske undersøgelser kræver tilladelse fra Naalakkersuisut for så vidt angår grønlandske fartøjer. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse, såfremt Grønlands Naturinstitut ønsker at gennemføre fiskeribiologiske undersøgelser, jf. stk. 3.

Udenlandske aktører, der ønsker at foretage fiskeribiologiske undersøgelser i Grønland, skal opnå tilladelse fra relevante danske myndigheder (pt. Udenrigsministeriet). Naalakkersuisut skal høres, inden der gives tilladelse.

Til stk. 2.

Det er et gennemgående princip, at fiskeri skal styrke fiskerisektoren og derved komme hele samfundet til gavn. For at vurdere hvorvidt et fiskeribiologisk projekt er realistisk, og

hvorvidt der er behov for yderligere fiskeribiologiske undersøgelser inden for en særlig bestand eller art, skal Naalakkersuisut indhente en udtalelse fra Grønlands Naturinstitut. Udtalelsen vil indgå i den samlede vurdering.

Til stk. 3.

Det fastsættes med denne bestemmelse, at Grønlands Naturinstitut af egen drift kan iværksætte og gennemføre fiskeribiologiske undersøgelser uden tilladelse fra Naalakkersuisut, og uden at Naalakkersuisut bliver involveret.

Til stk. 4.

Fiskeri, som foretages i uddannelsesøjemed, kan udøves med tilladelse fra Naalakkersuisut. Bestemmelsen fastsætter desuden, at fiskeri i uddannelsesøjemed kan ske selvom der er fastsat begrænsninger for fiskeriet. Det vil sige, at Naalakkersuisut kan meddele lempeligere vilkår i en tilladelse end dem, der generelt gælder for fiskeriet. Fangst, som er taget ved fiskeri efter tilladelse i henhold til denne bestemmelse, kan som udgangspunkt ikke omsættes, men tilladelsen kan indeholde adgang hertil under forudsætning af, at mængden af den tagne fangst ikke påvirker ressourcen eller markedet.

Bestemmelsen blev indføjet i 1988, i forbindelse med at det daværende Hjemmestyres Uddannelsesdirektorat havde anskaffet et fartøj på 312 BRT til uddannelse af folk inden for fiskerierhvervet. Dermed vil lignende fremtidige tiltag ligeledes falde inden for området for denne bestemmelse.

For at fiskeriet er omfattet af kategorien ”i uddannelsesøjemed” kan følgende momenter tillægges vægt:

- a) Om uddannelsen er officielt anerkendt, og
- b) om deltagelse og fuldendelse af uddannelsen medfører konkrete erhvervsmæssige færdigheder, som direkte kan anvendes på det grønlandske arbejdsmarked efterfølgende.

Ved udnyttelse af denne bestemmelse skal Naalakkersuisut tage konkret stilling til, hvorvidt den tagne fangst skal fratrækkes TAC'en / kvoten.

Til stk. 5.

Som udgangspunkt er fiskeribiologiske undersøgelser ikke omfattet af reglerne for udøvelse af fiskeri. Bestemmelsen understreger dog, at tilladelser til fiskeribiologiske undersøgelser og tilladelse til fiskeri i uddannelsesøjemed, som er meddelt af Naalakkersuisut, kan underlægges en række nærmere fastsatte krav. Det kan f.eks. være undersøgelser i et nærmere angivet område, undersøgelser foretaget med særligt udstyr eller med særlige teknikker.

Til stk. 6.

Naalakkersuisut behandler sager om fiskeribiologiske undersøgelser og fiskeri i uddannelsesøjemed, og det er også Naalakkersuisut, der udsteder tilladelser i den forbindelse.

Naalakkersuisut kan gennem fastsættelse af bestemmelser på området angive rammerne for behandling af sagerne og angive generelle vilkår for udstedelse af tilladelser. I den forbindelse vil der skulle lægges vægt på afrapportering.

Erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri

Til § 48

Formålet med erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri er at skaffe ny viden, som kan bidrage til øget værditilvækst i fiskeriet eller reducere uønsket påvirkning af økosystemet, herunder uønskede bifangster. Det er udgangspunktet, at erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri skal bidrage til udvikling af fiskerisektoren og dermed til udvikling af samfundet. Det kan for eksempel være for at skaffe ny viden om en bestand, om anvendelse af nye teknikker eller for at udforske nye fiskeområder.

Erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri kan være omkostnings- og risikofyldt for det enkelte rederi, og der kan være stor usikkerhed om resultatet. For at fremme incitamentet til at foretage erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri er der etableret adgang til at fritage rederier for afgifter i medfør af Inatsisartutlov nr. 46 af 23. november 2017 om ressourceafgift på grønlandsk fiskeri med senere ændringer, og mulighed for at rederierne kan modtage støtte i medfør af landtingslov nr. 15 af 20. november 2006 om fiskerifinansieringspulje med senere ændringer.

Til stk. 1.

For at udøve erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri er det en forudsætning, at der er meddelt tilladelse til forsøgsfiskeri fra Naalakkersuisut.

Til stk. 2.

Bestemmelsen indeholder krav til ansøgning om erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri, jf. nr. 1 – 4.

Forsøgsfiskeri foretages af havgående såvel som kystnære aktører, og der er stor forskel på den enkelte aktørs muligheder for at leve op til kravene. På den baggrund vil det være naturligt at stille større krav til rederier med havgående fartøjer end til enkeltpersoner med små ressourcer. I forhold til sidstnævnte kan eksempelvis udarbejdes paradigmer, som er enkle at udfylde, og som vil lette ansøgningsprocessen.

Til nr. 1

Det forudsættes, at formålet med forsøgsfiskeriet lever op til kravene om værditilvækst i fiskeriet, og ansøgninger skal indeholde redegørelse for, at dette er tilfældet.

Til nr. 2

For at forsøgsfiskeriet kan bidrage til viden om vores ressourcer som forudsat, skal det gennemføres professionelt og levere oplysninger på et niveau, som gør informationen anvendelig. Ansøgninger skal derfor på overbevisende vis redegøre for, hvordan fiskeriet forventes gennemført. Ved ”de forventede resultater” forstås, at kvaliteten af forsøgsfiskeriindsatsen og afrapportering mv. lever op til rimelige forventninger.

Til nr. 3

Som det fremgår af bemærkningerne ovenfor, udgør afrapporteringen en meget væsentlig del af forsøgsfiskeriprojekter, fordi den udgør forudsætningen for, at projekterne kan anvendes ved tilrettelæggelsen af det fremtidige fiskeri. Ansøgninger skal derfor på overbevisende vis redegøre for, hvordan afrapportering og offentliggørelse af resultaterne vil finde sted.

Til nr. 4

I visse tilfælde vil der være mulighed for støtte fra Naalakkersuisut, og ansøgning herom skal være indeholdt i ansøgningen om forsøgsfiskeri.

Til § 49

Til stk. 1.

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut fastsætter de nærmere betingelser for det enkelte forsøgsfiskeri. Det indebærer, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår om gennemførelse, afrapportering samt hvem der har adgang til fiskeriet, hvis forsøgsfiskeriet giver adgang til et alment fiskeri. Med bestemmelsen kan Naalakkersuisut endvidere fastsætte vilkår om eksempelvis størrelsesbegrænsninger, eksklusivitet og løbende afrapportering.

Til § 50

Til stk. 1.

Med denne bestemmelse indføres et krav om, at aktører, der har opnået tilladelse til erhvervmæssigt forsøgsfiskeri i medfør af § 48, stk. 2, er forpligtet til at gennemføre fiskeriet i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i den udstedte tilladelse. Bestemmelsen er indført for at sikre, at resultaterne af forsøgsfiskeriet bliver registeret og i fornødent omfang offentliggjort til gavn for fiskeriet.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger, at væsentlige ændringer i forsøgsfiskeriet i forhold til, hvad der er ansøgt om, jf. § 48, stk. 2, nr. 1-4, kræver en godkendelse fra Naalakkersuisut.

Til stk. 3.

Bestemmelsen indskærper, at en manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen kan medføre inddragelse af tilladelse til det erhvervsmæssige forsøgsfiskeri. Hertil skal proportionalitetsprincippet iagttages, hvilket medfører, at mindre forseelser som udgangspunkt ikke vil medføre inddragelse af tilladelse, såfremt aktøren har ageret simpelt uagtsomt. Hvis det derimod er en grov, gentagen eller forsætlig overtrædelse af betingelserne, har Naalakkersuisut mulighed for at inddrage tilladelsen.

Til kapitel 12

Data

Forslaget sikrer hjemmel til indhentelse af oplysninger fra fiskeriet. Forudsætningen for den bedst mulige forvaltning er, at grundlaget for de beslutninger, der træffes, er på højst mulige niveau. På samme måde er korrekte oplysninger om fiskeriet forudsætning for en god og troværdig kontrol og for en forskning, som kan anvendes. På den baggrund udgør indsamling af data en absolut grundsten i forhold til at sikre fiskeriets fremtid og samfundets størst mulige gavn af det.

Det følger helt umiddelbart af princippet om, at de grønlandske fiskeressourcer tilhører det grønlandske samfund, at samfundet har et legitimt krav på de her omhandlede oplysninger.

Det følger endvidere af princippet og af ønsket om gennemsigtighed i forvaltningen, at oplysningerne ikke alene skal tilgå forvaltningen, men at de tillige i vidt omfang bliver offentligt tilgængelige. Med dette forslag indføres derfor også et krav om gennemsigtighed: For at sikre, at offentligheden har adgang til relevante, data, skal Naalakkersuisut udarbejde en let tilgængelig oversigt herover, idet oversigten dog kan ikke omfatte fortrolige oplysninger, herunder særligt oplysninger, som af konkurrencemæssige årsager bør være beskyttede.

Hertil får forvaltningen en udvidet hjemmel til at kræve udlevering af oplysninger, der er nødvendige for administration af loven.

Indsamling og behandling af data

Til § 51

Til stk. 1.

Med denne bestemmelse opnår Naalakkersuisut (ved Departementet for Fiskeri og Fangst) adgang til alle oplysninger om fiskeriet i Grønland, som er relevante og nødvendige for forvaltningen af loven. Dette skal ske med henblik på at sikre tilstrækkeligt med

informationer til en forsvarlig forvaltning af fiskerisektoren i overensstemmelse med lovens målsætninger. Bestemmelsen fastlægger, at Naalakkersuisut har ansvaret for indsamling, bearbejdning og formidling af fiskerirelaterede oplysninger i Grønland. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der etableres en effektiv dataindsamling, der kan danne et tilfredsstillende datagrundlag for forvaltning af nærværende lov herunder til statistik- og analyseformål, samt udvikling og ændringer af lovforslag og bekendtgørelser. Datagrundlaget skal ligeledes anvendes til brug i kontroløjemed, til videnskabeligt brug, og til at fremskaffe viden om fiskerierhvervet som helhed. Det er endvidere hensigten, at Naalakkersuisut har fornøden hjemmel til at indsamle alle de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde analyser, der er relevante for fiskeriforvaltningen. Det omfatter analyser med henblik på lovarbejde, værdikædeanalyser, statistikker samt oplysninger i kontroløjemed.

Naalakkersuisut bør oplyse aktøren om muligheden for samkøring forud for ansøgningen.

Bestemmelsen kan også finde anvendelse ved sagsbehandling på fiskeriområdet. Således vil Naalakkersuisut, for eksempel i forbindelse med behandling af en ansøgning om licens til fiskeri, kunne indhente oplysninger om ansøgerens forhold hos Skattestyrelsen.

Til stk. 2.

Med denne bestemmelse sikres, at det til enhver tid er dokumenteret, hvem der varetager indsamling og behandling af data omfattet af loven, blandt andet med henblik på at forhindre dobbeltrapportering.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er en videreførelse af principperne fra § 25 i fiskeriloven fra 1996, med mindre justeringer. Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at pålægge interessenter i fiskerierhvervet at afgive data, der er nødvendige for forvaltningen af fiskeriet, herunder til kontrol-, analyse- og forskningsformål. Det er hensigten med denne bestemmelse, at Naalakkersuisut kan kræve oplysninger, der er relevante og nødvendige fra personer og virksomheder, der driver fiskerivirksomhed i Grønland, er licensindehaver, eller ejer eller råder over grønlandske og udenlandske fartøjer, produktionsanlæg med videre i Grønland. Bestemmelsen er indsat for at sikre et klart hjemmelsgrundlag til indsamling af data af hensyn til alle parter i fiskeriet.

Af bestemmelsen følger endvidere, at de indsamlede data skal være nødvendige for at forvaltning kan varetage sin administration af loven ansvarligt og tilstrækkeligt. Ved vurdering af begrebet "nødvendighed" skal proportionalitetsprincippet anvendes, således at det sikres, at nødvendigheden af at have de pågældende data står mål med omkostninger forbundet med indsamling og behandling af dem.

Data kan for eksempel være oplysninger, som er nødvendige for varetagelse af statistik, kontrol og formidlingsopgaver eller for udarbejdelse af videnskabelig rådgivning eller analyser anvendt i forvaltningen af loven.

Det bemærkes, at data som opbevares af Grønlands Statistik, ikke kan anvendes med henblik på kontrol af fiskerier.

Bestemmelsen giver ikke en bred adgang til indsamling af alle tænkelige oplysninger, men giver en klar hjemmel til, at Naalakkersuisut kan indhente oplysninger, såfremt de er nødvendige. Hertil skal det bemærkes, at videnskabelige undersøgelser til brug for eksempelvis fastsættelse af kvoter er særdeles nødvendige for ansvarlig forvaltning af fiskeriet. Det forventes, at det primært vil være forskningsaktiviteter ved Grønlands Naturinstitut, som er omfattet af denne bestemmelse, eller ved andre institutioner med tilsvarende formål.

For at minimere unødvendigt ressourceforbrug hos virksomhederne og myndighederne bør der i videst muligt omfang søges sikret en automatisering af indberetninger i medfør af loven. Det kan eksempelvis være data leveret ved hjælp af digitale skemaer via internettet, hvor data lagres direkte, og der herigennem opnås en administrativ forenkling.

I forhold til konkrete emner nævner bestemmelsen blandt andet beskæftigelse og økonomiske forhold, i hvilken forbindelse bemærkes, at oplysninger om for eksempel løn, inklusive eventuelle bonusordninger, samt oplysninger om eksport vil kunne vise sig at være af stor værdi.

Til stk. 4.

I videst muligt omfang skal der udarbejdes klare principper og metoder for dataindsamling og -leverance, ligesom den størst mulige grad af automatisering af processerne skal sikres. Ved anvendelse af denne bestemmelse bør det sikres, at Naalakkersuisut foretager en omkostningsvurdering for dataleverandørerne blandt andet via behørig høring, og sikre, at der foretages en proportionalitetsafvejning i forhold til nye krav om levering af data.

Til stk. 5.

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan udstede hel eller delvis bemyndigelse til indsamling, bearbejdning og formidling af oplysninger, jf. stk. 1. Med denne bestemmelse har Naalakkersuisut hjemmel til at uddelegere opgaver efter stk. 1 til andre, herunder andre myndigheder eller private firmaer. Dette kan eksempelvis være relevante kontrolmyndigheder, forskningsinstitutioner, kommuner eller private firmaer.

Det bemærkes, at personer, som udfører opgaver for det offentlige, er omfattet af tjenestlig tavshedspligt, jf. § 51 i Kriminallov for Grønland.

Til stk. 6.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut beføjelser til at fastsætte regler om fartøjers pligt til at medtage videnskabelige observatører med henblik på indsamling af data til videnskabeligt brug. Med bestemmelsen gives der ikke mulighed for, at Naalakkersuisut kan regulere, hvilke opgaver de videnskabelige observatører skal foretage. Bemyndigelsen omfatter udelukkende rammerne for fartøjsførerens pligt til at medtage videnskabelige observatører og de nærmere betingelser for de videnskabelige observatørers forhold, mens de er om bord, herunder regler om kost og logi.

Adgang til og formidling af data

Til § 52

For at fremme gennemsigtigheden i fiskeriet og forvaltningen er det hensigten med denne bestemmelse, at Naalakkersuisut skal udarbejde og offentliggøre en oversigt med relevante oplysninger om fiskeriet og fiskerflåden. Dette omfatter data, der vedrører videnskabelige, økonomiske, tekniske, og miljømæssige forhold samt data, der giver en økonomisk oversigt over virksomheder, der er aktive i fiskerisektoren, og forarbejdningsaktiviteten af fiskevarer samt beskæftigelsestendenser i erhvervet.

Bestemmelsen er indført for at sikre fornøden transparens og for at garantere, at alle borgere i det grønlandske samfund har adgang til relevante informationer om Grønlands fiskeri.

Til stk. 1.

Bestemmelsen pålægger Naalakkersuisut at stille data indsamlet efter stk.1 til rådighed for institutioner, som har en forvaltningsmæssig eller forskningsmæssig interesse i analyse af data.

Til stk. 2.

Hvor stk. 1 bestemmer, at indsamlet data skal stilles til rådighed for de relevante institutioner, se ovenfor, pålægges Naalakkersuisut ved stk. 2 at sikre offentlighedens mulighed for indsigt i fiskeriet, og i nummer 1 til 8 gennemgås, hvilke oplysninger der som minimum skal stilles til rådighed for offentligheden.

Nr. 1

Oversigten skal indeholde de udstedte licenser og vilkårene i det. Dette kan eventuelt ske ved offentliggørelse af licenserne som sådanne. Herudover skal oversigten indeholde en opgørelse af antal licensindehavere i fiskeriet og dertil knyttede erhverv med gennemgang af ejerskabsstruktur og en oversigt over eventuelle kvoteandele.

Nr. 2

Det følger af bestemmelsen, at oversigten skal indeholde oplysninger om TAC'er og kvoter for det enkelte kvoteår og bestande. Oversigten skal ud over TAC og kvoteoplysningerne også indeholde oplysninger om den videnskabelige rådgivning og kvotefordeling mellem fiskerier, f.eks. kystnære og havgående fiskeri.

Nr. 3

Efter denne bestemmelse skal oversigten ligeledes indeholde oplysninger om fordeling af kvotemængder og kvoteandele per bestand til licensindehaverne. Dette omfatter også kvotemængder og eventuelle kvoteandele, som bliver tildelt enkeltpersoner i kraft af enkeltmandsvirksomheder.

Nr. 4

Oversigten skal efter denne bestemmelse indeholde oplysninger om fiskefartøjer, herunder tekniske forhold, kapacitet og udnyttelse, indhandlingsmængder og indhandlingsværdier. Et fartøjs kapacitet indebærer blandt andet oplysninger om dets tonnage, mål og maskinkraft. Bestemmelsen er indført for at danne et fuldt overblik over udnyttelsesgraden på fartøjsniveau og sikre, at der er fuld transparens. For så vidt angår fartøjer under seks meter vil krav til data kunne begrænses.

Nr. 5

Det er hensigten med denne bestemmelse, at oplysninger om indhandlingsmængder og indhandlingsværdier på fabriksniveau er offentligt tilgængelige. Fiskeindustrien har en afgørende betydning for samfundet og beskæftiger en stor andel af arbejdsstyrken. Det er derfor vigtigt, at alle interessenter har mulighed for på let og overskuelig vis, at få adgang til en oversigt over indhandlingstal.

Nr. 6

Oversigten skal indeholde oplysninger om kvotehandler. Dette indebærer, at Naalakkersuisut kan offentliggøre oplysninger om antallet af kvotemængder, hvilke parter der har handlet, størrelsen på de handlede mængder og værdien af kvotehandlerne.

Nr. 7

For at sikre fuld transparens er der i denne bestemmelse indført en pligt til, at Naalakkersuisut skal oplyse den samlede kvoteudnyttelse pr. bestand og kvoteår.

Til stk. 3.

Det er hensigten med denne bestemmelse, at Naalakkersuisut løbende opdaterer oversigten, jf. stk. 2.

Til § 53

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut på baggrund af data, der er indsamlet efter § 51, stk. 1, skal fremlægge en beretning om fiskeriet og forvaltningen heraf på Inatsisartuts efterårssamling. Der er tale om en årlig beretning, som, blandt andet, skal beskrive og analysere udviklingen i det grønlandske fiskeri. Beretningen skal herunder indeholde en oversigt over gældende forvaltningsplaner inklusiv en redegørelse for eventuelle afvigelser og over gældende retsregler for fiskeriet i Grønland.

Det er hensigten, at bestemmelsen skal bidrage til et højt informationsniveau om det grønlandske fiskeri, og understøtte princippet om, at den grønlandske fiskeressource tilhører det grønlandske samfund. Beretningen har et bredt sigte og har til hensigt at sikre grundlaget for en kvalificeret debat om det grønlandske fiskeri. Det er derfor vigtigt at beretningen særligt behandler problemområder og udviklingstendenser i det grønlandske fiskeri. Af beretningen skal det ligeledes fremgå, hvilke bemyndigelsesbestemmelser, som er udnyttet, samt en redegørelse over eventuelle afvigelser og revision af forvaltningsplanerne. Det er hensigten, at bestemmelsen skal fremme gennemsigtigheden i fiskeriet og forvaltningen heraf.

Den årlige beretning erstatter og udvider den tidligere TAC-redegørelse. Bestemmelsen er indført for at sikre øget gennemsigtighed, og at armslængdeprincippet bliver overholdt.

*Til kapitel 13
Fiskerirådet*

Til § 54

Til stk. 1.

Naalakkersuisut nedsætter Fiskerirådet i henhold til kriterierne for rådets sammensætning, jf. stk. 4. Fiskerirådets opgave er herefter at afgive udtalelse til Naalakkersuisut vedrørende de områder, som er oplyst i stk. 2. Naalakkersuisut skal sikre, at Fiskerirådet inddrages i alle sager af generel karakter, som vedrører de i stk. 2 nævnte områder.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastsætter, hvornår Naalakkersuisut skal anmode Fiskerirådet om en udtalelse. Fiskerirådet kan alene høres i anliggender af generel karakter, og kan således ikke indgå i den konkrete sagsbehandling. Rådet skal inddrages i forbindelse med Naalakkersuisuts udarbejdelse af alle relevante regelsæt, ligesom rådet skal høres i forbindelse med generelle tiltag, som ikke udmønter sig i bekendtgørelse. Listen over obligatoriske emner i stk. 2 er udtømmende, men Naalakkersuisut kan anmode rådet om udtalelse vedrørende andre emner.

Som eksempler på emner, som rådet kan behandle er
- TAC,

- internationale aftaler,
- fiskeri udenfor Grønlands territorium,
- almindelig regulering af fiskeriet,
- regler om adgang for nye/ombyggede fartøjer,
- hjemfaldspligt,
- myndighedernes salg af kvoteandele,
- krav om indhandling som betingelse for fiskeri, og
- tekniske bevaringsforanstaltninger

Til stk. 2, nr. 1.

Naalakkersuisut skal anmode Fiskerirådet om en udtalelse i forbindelse med planlægningen af udøvelse og regulering af det erhvervsmæssige fiskeri.

Til stk. 2, nr. 2.

Naalakkersuisut anmoder Fiskerirådet om en udtalelse ved fastsættelse af fangstkapaciteten i et givent fiskeri. Desuden anmoder Naalakkersuisut om rådets udtalelse vedrørende kvoter, redskabsanvendelse i fiskeriet, indsættelse af indhandlingsskibe samt vedrørende spørgsmål om omsætning af fisk og fiskeprodukter. Dette gælder særligt nye omsætningstiltag.

Til stk. 2, nr. 3.

Naalakkersuisut anmoder Fiskerirådet om en udtalelse vedrørende initiativer, som skal fremme bæredygtigheden i det grønlandske fiskeri. Dette kan være med henblik på at høre rådet om konkrete initiativer, ligesom det kan være at indhente forslag fra rådet om nye initiativer for fremme af bæredygtighed.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut kan foretage en skriftlig høring af Fiskerirådet i uopsættelige spørgsmål, hvor rådet grundet sagens presserende omstændigheder er forhindret i at tage stilling i plenum.

Til stk. 4.

Da sammensætningen af relevante organisationer i det grønlandske fiskeri er dynamisk og således ændrer sig løbende, kan de enkelte deltagende organisationer ikke angives i loven, hvorfor det alene er angivet, at der skal være tale om interesseorganisationer, og at de skal være relevante. Heri ligger også, at organisationerne skal have en vis vægt i samfundet, og det kan have betydning, om de er lokale, regionale eller nationale. Naalakkersuisut må løbende tage stilling til, hvor mange og hvilke organisationer, der skal være medlem af rådet.

Sammensætningen af rådet vil afspejle rådets funktion som rådgiver for Naalakkersuisut. Rådet vil således bestå af interesseorganisationer, og hverken Departementet for Fiskeri og Fangst, Grønlands Naturinstitut eller Grønlands Fiskerilicenskontrol vil udgøre medlemmer af

rådet. Departementet vil alene bistå med sekretariatsfunktion, jf. stk. 6, mens fiskerilicenskontrollen og naturinstituttet forventes regelmæssigt at være tilforordnet rådet.

Ved nedsættelse af rådet skal medlemmerne underskrive en tavshedserklæring, hvilket er en betingelse for deres virke i rådet. Brud på en tjenstlig tavshedspligt er sanktioneret i henhold til § 50 i Kriminallov for Grønland.

Til stk. 5.

Det er op til Fiskerirådet selv, indenfor rammerne af bestemmelserne i denne lov, at fastsætte arbejdsgangen gennem forretningsorden. I den forbindelse fastlægges også reglerne om udpegning af formand og eventuel øvrig konstitution. Ved valg af formand kan der for eksempel lægges vægt på vedkommendes erfaring enten fra et langt erhvervsliv, tidligere deltagelse i Fiskerirådet eller ganske særligt kendskab til fiskerilovgivning og forvaltningen heraf. Rådet kan dog også beslutte – som det har været tilfældet forud for iværksættelsen af loven – at lade formandskabet gå på omgang.

Til stk. 6.

Departementets opgave for Fiskerirådet er at forestå sekretariatsfunktionen. Rådet vil i stor udstrækning behandle oplæg og tiltag fra Naalakkersuisut, og også i forhold til disse er det hensigtsmæssigt, at embedsværket står for præsentationen.

Naalakkersuisut betaler omkostninger i forbindelse med rådets møder, idet det forudsættes, at der er tale om relevante og rimelige omkostninger.

Til kapitel 14

Kontrol

Helt generelt gælder, at den kontrol, som udøves, skal være proportional med, og at ulemperne, som for aktørene forbundet med kontrollen, skal være proportionale med de hensyn, som begrundes kontrollen.

Til § 55

Til stk. 1.

Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler for kontrol af overholdelse af bestemmelser i loven. Herunder kan Naalakkersuisut fastsætte regler om grønlandske og udenlandske fartøjers landinger og omladning på Grønlands fiskeriterritorium. Bestemmelsen giver endvidere Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler for grønlandske fartøjers landinger og omladning uden for Grønlands fiskeriterritorium. Bestemmelsen omfatter fangster taget i og uden for Grønlands fiskeriterritorium.

Der erindres for en god ordens skyld om definitionen i § 3, nr. 27, ifølge hvilken Kontrolmyndigheden udgøres af Grønlands Fiskerilicenskontrol og Forsvarets Fiskeriinspektion.

Det vil være naturligt ved bekendtgørelse at angive rammerne for udstedelse af forbud og påbud. I den forbindelse vil man for eksempel kunne hente inspiration fra den danske fiskerilovs § 120, stk. 1, som lyder:

”Kontrolmyndigheden kan meddele påbud og forbud, i det omfang det er nødvendigt

1) for kontrollens udøvelse, herunder om landingssteder, landingstider og kontrolmyndighedens tilstedeværelse ved landing eller

2) for at sikre tilstedeværelsen af et fiskerfartøj, fisketransportfartøj, motorkøretøj, der transporterer fisk, og fiskeredskab samt fangst, indtil politiet kan komme til stede og foretage de nødvendige tvangsindgreb efter retsplejelovens regler om strafferetsplejen.”

Til stk. 2.

Med hjemmel i denne bestemmelse kan Naalakkersuisut indarbejde de til enhver tid gældende kontrolforpligtelser i henhold til internationale aftaler. Bestemmelsen giver hjemmel til at indarbejde kontrolbestemmelserne fra blandt andet NAFO og NEAFC i lovgivningen. Dette betyder eksempelvis, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om Port State Control.

Til stk. 3.

Med henblik på at forhindre ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri er det vigtigt, at Naalakkersuisut har mulighed for blandt andet at fastsætte regler for, hvordan fisk bliver købt og solgt.

Denne bestemmelse skal ses i lyset af, at internationale organisationer, som Grønland har tilsluttet sig, af hensyn til at sikre bæredygtigt fiskeri i alle farvande har stort fokus på begrænsning af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Disse organisationer stiller nøje krav til, hvordan landinger og omladninger skal foregå, og hvordan enkelte lande kan gøre mere for at begrænse IUU-fiskeri.

Nr. 1

Med henblik på at begrænse ulovligt fiskeri kan der fastsættes regler, der forpligter fysiske og juridiske personer til at afgive oplysninger om modtaget fangst. Det kunne eksempelvis være modtageranlæg, fabrikker og handelshuse, som kan pålægges denne pligt.

Hensigten er at udstyre Kontrolmyndigheden med de bedst mulige værktøjer for at kontrollere, om der foregår ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri, og for at kontrollere om fartøjers logbogsføring foregår efter gældende reglerne.

Nr. 2

Med henblik på at begrænse ulovligt fiskeri kan der endvidere fastsættes regler om, at modtageranlæg, fabrikker, handelshuse m.v. kan pålægges at skulle kontrollere, om fysiske og juridiske personer, der sælger fangster, har gyldig grønlandsk eller udenlandsk tilladelse til fiskeri.

Såfremt det konstateres, at en fysisk eller juridisk person har solgt sine fangster til et modtageranlæg uden at have en gyldig tilladelse, kan der fastsættes regler om, at modtageranlægget, fabrikken eller handelshuset m.v., der har købt en sådan fangst, kan pålægges sanktioner.

Nr. 3

Hvor en kvote er opfisket, og dette er offentliggjort gennem pressen, fiskerorganisationerne m.v., jf. eksempelvis § 21, nr. 2, kan der fastsættes regler, der forbyder modtageranlæg, fabrikker, handelshuse m.v. fra at modtage fangster fra sådan en kvote.

I forlængelse af ovenstående kan Naalakkersuisut fastsætte regler, der sanktionerer den, der modtager ulovlige fangster, såfremt vedkommende vidste eller burde vide, at fangsten var fisket ulovligt.

Til stk. 4.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut en bred bemyndigelse til med henblik på at lette Kontrolmyndighedens arbejde at indføre regler om landing af fisk, indretning og drift af fiskerfartøjer og fisketransportmidler, for eksempel således at den fysiske adgang til kontrol forhindres mindst muligt. Regeludstedelsen forudsættes at begrænse sig til den, der er nødvendig for kontrollens udøvelse.

Til § 56

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastlægger de beføjelser, som Kontrolmyndigheden har.

Kontrolmyndigheden kan i forbindelse med kontrollen med, om betingelser i tilladelser overholdes, undersøge fiskeredskaber og fangst ombord på skibe.

Indhandlingsskibe og andre fartøjer med omladningstilladelser er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter alle fartøjer, der fisker i det grønlandske fiskeriterritorium, samt grønlandske fartøjer, der fisker i internationale farvande. Bestemmelsen omfatter således alle de fartøjer, der har en relation til det grønlandske fiskeri og de grønlandske kvoter.

Beføjelserne omfatter adgang til kontrol af fangst, som er bearbejdet og pakket.

Til stk. 2.

Kontrolmyndigheden kan med henblik på at kontrollere, om betingelser i tilladelser overholdes, kræve at se et fartøjs papirer og legitimation. Dette vil i almindelighed betyde et gennemsyn af licensen for at sikre, at den fysiske eller juridiske person, der står som indehaver af licensen, er identisk med den fysiske eller juridiske person, der fisker.

Til stk. 3.

Kontrolmyndigheden kan udøve de i bestemmelsen nævnte beføjelser uden forudgående retskendelse. Personalet skal dog fremvise behørig legitimation.

Udvalget vedrørende visse forvaltningsretlige spørgsmål afgav i marts 1985 betænkning nr. 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, der blandt andet behandler spørgsmålene om udenretslig ransagning og beslaglæggelse.

Det fremgår af betænkning 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, side 137, punkt 6.3.2.2.2., at:

”Langt de fleste indgreb er begrundet i kontrolhensynet, ofte stikprøvekontrol... [Det er] netop det stikprøvemæssige - og dermed uforudsigeligheden - der giver ordningen værdi. På denne baggrund kan retsfaktumbeskrivelsen i disse tilfælde vanskeligt være præcis. Hvis der er tale om tvangsindgreb som oplysningsmiddel, er de retsstiftende kendsgerninger (betingelser) næsten altid enkle og let konstaterbare. Et krav om retskendelse vil efter udvalgets opfattelse derfor ofte være et unødigt omsvøb, der vil belaste domstolene med unødige sager og svækker forvaltningsmyndighedens kontrolmuligheder, uden at der reelt er vundet noget i retssikkerhedsmæssig henseende. Som tidligere nævnt er problemet i sidste ende, om det er domstolene eller forvaltningsmyndighederne, der skal have det overordnede ansvar for lovgivningens overholdelse. Udvalget finder derfor, at man i tilfælde, hvor tvangsindgreb er hjemlet af kontrolhensyn eller som oplysningsmiddel bør undlade at stille krav om retskendelse”.

Til stk. 4.

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for de beføjelser og arbejdsopgaver, der tillægges Kontrolmyndigheden.

I forbindelse med fastsættelse af de nærmere regler i henhold til stk. 4, skal det understreges, at den virksomhed, der udøves af jagt- og fiskeribetjentene under Grønlands Fiskerilicenskontrol, alene har karakter af administrativ tilsyns- og kontrolvirksomhed, og at jagt- og fiskeribetjentene ikke ved umiddelbar magtanvendelse kan gennemtvinge påbud m.v. Det vil således fortsat være politiet, der behandler sager i henhold til kriminalretsplejen.

Til § 57

Til stk. 1.

Efter denne bestemmelse kan Kontrolmyndigheden stoppe, borde og undersøge ethvert fartøj, når det skønnes nødvendigt. Fartøjer kan også blive beordret i land med henblik på visitation eller kontrol af fangst og redskaber.

I henhold til bestemmelsen er det nu ”Kontrolmyndigheden”, der kan stoppe og borde fartøjer, hvorfor det nu som udgangspunkt vil være Grønlands Fiskerilicenskontrol og/eller Forsvarets Fiskeriinspektion, der udfører denne opgave i henhold til ansvarsfordelingen i § 5. Dette vil være tilfældet, medmindre andet særskilt aftales med rigsmyndighederne i henhold til § 5.

Kontrolopgaverne i § 55 kan udføres uden hensyn til, om der er tale om et grønlandsk eller et udenlandsk fartøj.

Som udgangspunkt foretager Kontrolmyndigheden undersøgelser på stedet, hvor skibet er stoppet eller bordet. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, eller hvis det viser sig at være vanskeligt, skal skibet beordres til at afsejle til en udpeget grønlandsk havn.

Kontrolmyndigheden kan også beordre et skib i land, med henblik på bevissikring for at foretage en mere grundig optælling af fangsten.

Definitionen af landing i § 3, stk. 1, nr. 18, er her udvidet til også at gælde for redskaber.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastsætter, at Kontrolmyndigheden kan udføre beføjelserne i henhold til stk. 1 uden retskendelse, men med forevisning af gyldig legitimation. Dette er i overensstemmelse med hidtil gældende og anerkendt praksis for området.

Til stk. 3.

Bestemmelsen giver Kontrolmyndigheden hjemmel til at pålægge ejere af fiskefartøjer at installere en fartøjsovervågningsenhed (FOE), såfremt der ikke allerede er installeret et sådant system på fiskefartøjet. Enheden sender blandt andet fartøjets positioner, kurs og hastighed.

Det vil være muligt for kontrollen at anvende en bred vifte af overvågningsystemer, herunder for eksempel droner.

Bestemmelsen er ikke udtømmende og kan også omfatte andre aktivitetsrelaterede data.

Til stk. 4.

Denne bestemmelse bemyndiger Naalakkersuisut til at udstede nærmere regler for anvendelse af fartøjsoverovervågningssystemer, herunder blandt andet drift af systemet, tekniske specifikationer og andre aktivitetsrelaterede data.

Til § 58

Til stk. 1.

Kontrolmyndigheden kan pålægge grønlandske og udenlandske fartøjer, der udøver sit virke efter tilladelse fra Naalakkersuisut, at tage Kontrolmyndighedens repræsentanter med ombord med henblik på at kontrollere fartøjets fiskerirelaterede aktiviteter.

Det præciseres, at bestemmelsen ikke kun gælder for fartøjer, der driver fiskeri, men for alle fartøjer der foretager fiskerirelaterede aktiviteter, herunder for eksempel omladningsfartøjer, fartøjer der transporterer fisk, indhandlingsskibe, produktionsskibe og fryseskibe.

Endelig er bestemmelsen udvidet således, at fartøjsejere nu kan pålægges at medbringe repræsentanter fra Kontrolmyndigheden på fartøjer, der fisker, omlader eller udøver anden fiskerirelateret aktivitet med tilladelse fra Naalakkersuisut, når sådant et fartøj udøver dets aktivitet uden for Grønlands land- og fiskeriterritorium.

Kontrollen vil typisk tilrettelægges således, at Kontrolmyndighedens repræsentanter enten er ombord i nogle timer og foretager undersøgelser af redskaber, skibsdokumenter, last m.v. Kontrollen kan også foregå således, at Kontrolmyndighedens repræsentanter opholder sig ombord på fartøjet i længere perioder, og holder øje med fartøjets aktiviteter og foretager observationer og undersøgelser med henblik på kontrol af eventuelle ulovligheder. I sidstnævnte tilfælde skal aktøren være opmærksom på gældende sikkerhedsmæssige rammer. Dette område er fortsat dansk anliggende.

Tilstedeværelsen af Kontrolmyndigheden er med til at sikre, at fiskeriet foregår efter gældende regler.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse kan Kontrolmyndigheden pålægge grønlandske og udenlandske fiskefartøjer, fisketransportfartøjer og indhandlingsskibe, at repræsentanter fra Kontrolmyndigheden foretager kontrol med disse fartøjers landinger og omladninger på Grønlands fiskeriterritorium. Kontrolmyndigheden kan føre kontrol med grønlandske fartøjers omladninger udenfor Grønlands fiskeriterritorium.

Bestemmelsen gælder for fiskeri på og udenfor Grønlands fiskeriterritorium. Bestemmelsens relevans skal ses i lyset af, at Kontrolmyndigheden blandt andet skal have mulighed for at

kontrollere, om den omladede eller landede fangst er i overensstemmelse med optegninger i skibsdokumenter m.v.

Til stk. 3.

Betaling af omkostningen til Kontrolmyndighedens ophold og forplejning er minimale efter gældende praksis. Efter bestemmelsens 2. pkt., er der dog mulighed for at pålægge fartøjsejeren at betale en større del, eventuelt de samlede omkostninger ved kontrollen. Det skal dog vurderes, om det er rimeligt at pålægge rederierne at betale omkostningerne. Her skal størrelsen af omkostningerne vurderes op imod, hvad man kan opnå ved den handling omkostningerne vedrører eksempelvis udgiften ved rejse, ophold og forplejning af repræsentanter af Kontrolmyndigheden.

Regler, der udstedes efter denne bestemmelse, bør indeholde objektive kriterier for pålægning af fuld betaling, således at det fremgår klart, at rederier ikke kan pålægges yderligere eller fuld betaling, medmindre betalingskravet indføres for alle trawlere i et bestemt område eller i en bestemt periode.

En fuldstændig oprensning af forhold, der kan begrunde variationer af omfanget af betaling for kontrol kan ikke foretages, men som eksempler kan nævnes:

- 1) Gentagne manglende indrapporteringer fra en trawler.
- 2) Gentagelse af overtrædelser som tidligere er konstateret og påtalt over for skipperen.
- 3) Grove overtrædelser konstateret under fiskeriobservatørens rutinemæssige besøg.
- 4) Stærke indicier for ulovligt udsnid vist ved fangstens størrelsesmæssige sammensætning, væsentlig afvigende fra de øvrige fartøjers fangster i området eller fra den af Grønlands Fiskerilicenskontrol konstaterede størrelsesmæssige normalfordeling i området.
- 5) Nødvendigheden af vedvarende udstationering af fiskeriobservatører ombord, når en gruppe fartøjer ikke lader sig kontrollere effektivt ved rutinemæssige besøg.

Til stk. 4.

Det er afgørende, at repræsentanter fra Kontrolmyndigheden ombord på disse fartøjer har mulighed for at kommunikere med Grønlands Fiskerilicenskontrol, Arktisk Kommando og politiet. Kontrolpersonen kan på denne måde få sine overordnede til at vurdere, om en formodet overtrædelse skal undersøges nærmere, eller om der skal tilkaldes et inspektionsskib fra Arktisk Kommando for at foretage en nærmere undersøgelse.

Omkostninger for kontrollens arbejdsrelaterede benyttelse af fartøjets radio-, tele- og IT-kommunikationsudstyr, står rederiet for. Omkostninger for kontrollens anvendelse af fartøjets radio-, tele- og IT-kommunikationsudstyr, der ikke er arbejdsrelateret, står fiskeriobservatøren selv for.

Til stk. 5.

I henhold til gældende praksis kan Kontrolmyndighedens beføjelser i henhold til stk. 1 og 2 udøves uden retskendelse, mod forevisning af behørig legitimation.

Til stk. 6.

Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte regler og beføjelser for Kontrolmyndigheden, dets fiskeriobservatører, og andet personale der er udpeget til kontrolopgaver. Tilsyn med overholdelse af fiskeriregler, udføres i høj grad af Grønlands Fiskerilicenskontrol og Arktisk Kommando. Fastsættelse af regler om disse opgaver skal aftales i fællesskab med Rigsmyndighederne.

Til § 59

Bestemmelsen gør det muligt at oprette et såkaldt "check-point" system. Efter bestemmelsen kan et fartøj beordres til at sejle til en bestemt position, hvor inspektionen kan finde sted. Med dette system kan Kontrolmyndigheden foretage hyppigere og dermed mere effektive inspektioner.

For udenlandske fartøjer vil det typisk være efter indsejling til og før udsejling fra Grønlands fiskeriterritorium.

Check-point systemet er velegnet til situationer, hvor et fartøj fisker i forskellige reguleringsområder efter samme fiskeart, eller hvor fiskbarheden adskiller sig i disse områder. Ordningen er anvendt i andre lande, og erfaringer fra disse lande kan med nytte inddrages.

Det er vigtigt, at ordningen alene anvendes i nødvendigt omfang. Ordningen må ikke være en hindring for fiskeriet. I den sammenhæng kan det være formålstjenligt, at tid og sted så vidt muligt aftales med skibsføreren. Hertil kommer, at inspektioner skal udføres på en saglig og transparent måde og således, at fartøjet ikke forsinkes unødigt.

Til § 60

Bestemmelsen finder anvendelse på grønlandske og udenlandske fartøjer.

Efter bestemmelsen skal fiskeredskaber være bortstuede, når et fartøj befinder sig på et sted, hvor det ikke har tilladelse til at fiske. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke foregår fiskeri ud over, hvad fartøjet har tilladelse til. Fartøjer kan således sanktioneres ved blot at have fiskeredskaber fremme.

Bestemmelsen er egentlig ikke en kontrolbestemmelse, men snarere en bestemmelse, der har til hensigt at regulere, hvordan fartøjer skal agere, når de sejler i grønlandske farvande.

Bestemmelsen er dog medtaget under afsnittet om kontrolbestemmelser, da der er tale om en bestemmelse, der fastsætter krav, som fartøjerne skal opfylde af hensyn til kontrollen med ulovligt fiskeri.

Til § 61

Formålet med bestemmelsen er at sikre adgang til kontrol.

Kontrolmyndigheden kan for eksempel meddele påbud om, at et fartøj ikke må losse sin fangst, førend Kontrolmyndigheden har undersøgt fangsten, eller førend Kontrolmyndigheden er til stede. Endvidere kan bestemmelsen i praksis anvendes over for en bestemt gruppe af fartøjer og virksomheder, hvor der i en periode har været behov for en mere effektiv kontrol af landinger, for eksempel ved kontrol af omsætning af en bestemt art af fisk. Således kan der udstedes påbud til fartøjer om, at virksomhederne skal forud anmelde vejning til Kontrolmyndigheden straks ved landingen, omladningen eller sorteringen af et parti fisk. Der kan herunder udstedes påbud om, at vejningen skal foretages ved akkrediteret, vejer og måler.

Påbuddene og forbuddene skal således fungere som et væsentligt supplement til de almindelige krav om indberetning og afregning, når der i konkrete fiskerier eller områder opstår behov herfor.

Til § 62

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastlægger de kontrolleredes pligt til at yde Kontrolmyndigheden bistand.

Bestemmelsen skal sikre, at de, der er underlagt kontrollen, samarbejder med Kontrolmyndigheden og dennes repræsentanter og ikke søger at lægge hindringer i vejen for kontrollens opgaver. Udtrykket ”fornøden bistand” omfatter, at de nævnte persongrupper stiller mandskab og ekspertise til rådighed, såfremt dette findes nødvendigt af hensyn til kontrollens udførelse. De skal også sikre kontrollen adgang til de adspurgte og nødvendige faciliteter, materialer, dokumenter, redskaber, logbøger, elektroniske redskaber og radioudstyr, såfremt Kontrolmyndigheden har brug for dette som led i dens opgaver.

Til stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger, at Kontrolmyndigheden i særlige tilfælde for virksomhedens regning kan indhente bistand ved at udpege en revisor til fornøden gennemgang af det materiale, der kan undergives kontrol. Bestemmelsen omfatter både fartøjer og virksomheder, hvis udøvelsen af kontrollen gør dette nødvendigt.

Til § 63

Til stk. 1.

Naalakkersuisut har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at effektivisere gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt at indføre hjemmel til at gennemføre uanmeldt fiskerikontrol på fiskefartøjer og fiskerivirksomheder, der omsætter og opbevarer fisk m.v., for at kunne gennemføre en effektiv fiskerikontrol. Kriteriet for at opnå adgang til virksomheder og fartøjer er blot, at dette sker som led i udførelsen af Kontrolmyndighedens opgaver med at kontrollere overholdelsen af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Dette er således en almindelig adgang for Kontrolmyndigheden til at kunne udføre sine lovbundne opgaver.

Forslaget opretholder således Kontrolmyndighedens adgang til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse at foretage fiskerikontrol på de i forslaget nævnte fartøjer og virksomheder.

Til § 64

Til stk. 1.

Stk. 1 indeholder et generelt forbud mod overdragelse af fisk, hvis indholdet af det parti, der omsættes, ikke er fanget, omsat eller indberettet mv. i overensstemmelse med fiskerilovgivningen. Ordet ”indhold” dækker over fangster som sådan, men omfatter også det parti af fisk, som senere måtte befinde sig hos den, der overdrager.

Til stk. 2.

Bemyndigelsen omfatter alle omsætningsled. Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere retningslinjer om, at der skal foreligge en vis dokumentation for, at den, der overdrager, skal sikre sig, at de modtagne fisk f.eks. ikke er ulovligt fangede eller holdt uden for kvotesystemet.

Til stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at fisk som er omfattet af denne bestemmelse skal genudsættes straks og så vidt muligt i levende tilstand. ”Straks” skal forstås bogstaveligt, og fisken skal således udsættes uden ugrundet ophold.

Til § 65

Til stk. 1.

En omsætter mv., der modtager et ulovligt parti fisk, frigør sig for ansvar ved straks at anmelde det ulovlige parti til Kontrolmyndigheden. Partiet skal herefter opbevares i overensstemmelse med myndighedens anbefalinger og må ikke omsættes m.v., førend myndigheden eventuelt har givet tilladelse hertil.

Som fortolkningsbidrag kan henvises til Ugeskrift for Retsvæsen, 2005, side 1899 V, i hvilken sag tiltalte havde modtaget 2 ferske og 1 frossent parti dybvandshummere, hvoraf 273,6 kg var - de fleste nogle få millimeter - under mindstemålet. Tiltalte foretog stikprøvekontrol af de 2 ferske partier hummere ved modtagelse, uden at der blev fundet undermålere. En efterfølgende stikprøvekontrol foretaget af fiskerikontrollen påviste imidlertid et antal undermålere. Tiltalte foretog ikke stikprøvekontrol af det parti, som blev modtaget i frossen tilstand. Endelig kontrol af størrelsen blev af tiltalte foretaget under selve produktionen, som fandt sted inden for 24 timer efter modtagelsen.

Landsretten fastslog, at muligheden for at frigøre sig for ansvar alene gælder i de tilfælde, hvor der straks – d.v.s. inden for nogle få timer efter modtagelse foretages den fornødne stikprøvekontrol og indgives anmeldelse til fiskerikontrollen. At fisken indgår i produktionen inden for et døgn, og at undermålere i forbindelse hermed frasorteres, er ikke tilstrækkeligt til at frigøre sig for ansvar, ligesom det ikke kan begrunde en nedsættelse af bøden.

Tiltalte blev herefter fundet skyldig.

Bestemmelsen omfatter tillige de handlinger, som ikke er direkte omsætning, men som er omfattet af begrebet ”m.v.” i § 64, stk. 1.

Til stk. 2.

Kontrolmyndigheden skal sikres mulighed for at udøve kontrol, og bestemmelsen fastlægger på den baggrund krav til opbevaringen, ligesom omsætning uden samtykke fra myndigheden gøres ulovlig.

Til stk. 3.

Opdelingen af fangsten i en lovlig og en ikke lovlig del vil meget ofte være vanskelig, og Kontrolmyndigheden skal derfor overvære frasorteringen, hvis ikke hele fangsten skal erklæres ulovligt fanget. Har myndigheden ikke overværet frasorteringen, kan opdelingen dog også ske derved, at Kontrolmyndigheden foretager prøveudtagning, som fastslår, hvordan fangsten skal adskilles.

Til § 66

Kassation af fangst bør som udgangspunkt undgås og den tagne fangst anvendes, men blandt andet fordi denne anvendelse ikke må komme aktøren, som har overtrådt reglerne, til gode, vil der kunne forekomme situationer, hvor kassation er hensigtsmæssig og nødvendig. Bestemmelsen hjemler dette.

I en række tilfælde vil der dog kunne ske konfiskation i henhold til § 69, og kassation vil således kunne undgås.

Til § 67

Bestemmelsen giver hjemmel til Kontrolmyndigheden til blandt andet at gribe fysisk ind i fiskeriet, når de angivne bestemmelser om fiskeredskaber er overtrådt.

*Til kapitel 15
Foranstaltninger*

Overtrædelse af vilkårene for fiskeri, det vil sige for licensen, vil kunne medføre reaktioner i forhold til retten til at udnytte licensen. En sådan overtrædelse af vilkårene kan ske derved, at aktøren overtræder lovgivningen, idet overholdelse af lovgivningens bestemmelser udgør et vilkår for licensen.

Overtrædelse af lovgivningen kan dog også medføre egentlige foranstaltninger i henhold til kapitel 15.

Til § 68

Til stk. 1.

Ved udmåling af bødens størrelse forudsættes kriminallovens principper anvendt, jf. dennes §§ 121 og 127. Dette indebærer, at der ud over betalingsevnen og gerningens beskaffenhed skal lægges vægt på samfundets interesser i at modvirke handlinger af den pågældende art. Herunder skal tages udgangspunkt i værdien af et eventuelt ulovligt udbytte. Der kan tages hensyn til fartøjets størrelse, kapacitet og indretning, samt omstændighederne vedrørende lovovertrædelsen i øvrigt. Bødeniveauet bør dog fastsættes til en størrelse, der skaber en klar præventiv effekt.

Udgangspunktet i fiskerisager er, at det er føreren af fartøjet, der personligt bliver tiltalt for eventuelle overtrædelser. Der henvises dog til stk. 4, såfremt det ikke er ejeren, der er fører af fartøjet.

Nr. 1

Der kan idømmes bøde for overtrædelser af de angivne bestemmelser i loven.

Nr. 2

Der kan idømmes bøde til fysiske og juridiske personer, der undlader at efterkomme angivne påbud og meddelelser i loven.

Nr. 3

Der kan idømmes bøde for overtrædelser af vilkår i tilladelser udstedt efter loven.

Vilkår kan fastsættes i licensen, men vilkår kan også være fastsat i en såkaldt igangsættelsestilladelse forud for licensen. Som eksempel på vilkår kan nævnes, at produktionstilladelser og indhandlingspligt ofte fremgår som vilkår i licensen.

Nr. 4

Rapportering af korrekte oplysninger er grundlaget for fastsættelse af et bæredygtigt fiskerierhverv. Derfor foranstaltes den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, med bøde. Den der undlader at afgive oplysninger, som er påbudt, foranstaltes ligeledes med bøde.

Nr. 5

Der kan idømmes bøde til personer og selskaber der nægter at give kontrolmyndigheden adgang efter den angivne bestemmelse.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse har Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte, at overtrædelse af regler, der udstedes i bekendtgørelsesform, ligeledes kan medføre bøde. Loven giver således hjemmel til at fastsætte sanktioner i form af bøde i bekendtgørelser og kommunale vedtægter.

Til stk. 3.

Det fremgår af kapitel 5, § 18 i Kriminallov for Grønland, at bestemmelser om kriminalretligt ansvar for selskaber m.v., medmindre andet er bestemt, omfatter enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner, hjemmestyremyndigheder og statslige myndigheder.

Til stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 4 omhandler individuelt ansvar for den, der ejer eller råder over et fartøj. I almindelighed vil dette ofte være ejeren. Bestemmelsen indebærer dog, at også den, der lejer et fartøj og dermed har rådighed over fartøjet, kan drages til ansvar.

Til § 69

Til stk. 1.

Bestemmelsen vedrører vedtagelse af administrativt bødeforlæg og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Med forslaget indføres mulighed for udenretlig vedtagelse af bødeforlæg og konfiskation for overtrædelse af de i § 68, stk. 1, nævnte bestemmelser, således at bødeforlæg eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af lovens regler, eller regler udstedt i medfør heraf, kan vedtages administrativt.

Det er en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen, erklærer sig villig til at betale bøden indenfor en nærmere fastsat frist og er villig til at acceptere udenretlig

konfiskation. I forbindelse med vedtagelse af administrativt bødeforlæg indfører bestemmelsen mulighed for, at betalingsfristen efter begæring kan forlænges.

Den præcise procedure og udformningen af bødeforelæg vil blive fastlagt i instruks til Kontrolmyndigheden, herunder fiskeriinspektionen og kontrolskibene.

I dag anvendes bødeforlæg på fiskeriområdet i praksis i sager om for sen indsendelse af logbøger med hjemmel i EU-bemyndigelsesloven.

På samme måde medfører forslaget mulighed for, at konfiskation, herunder værdikonfiskation, kan vedtages administrativt.

Et ulovligt redskab tages i bevaring af Kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Er én af disse to forudsætninger ikke opfyldt, kan der ikke foretages udenretlig konfiskation.

På samme måde kan der foretages udenretlig værdikonfiskation.

Udenretlig konfiskation og et udenretligt bødeforelæg er en mere enkel og vil ofte opfattes som en mindre belastende afgørelsesform end en afgørelse via anklagemyndigheden og domstolene, og derfor – og af hensyn til aflastning af retssystemet – findes det hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge at få sagen afgjort administrativt.

Hvis forudsætningerne for udenretslig bødevedtagelse og konfiskation ikke er til stede, overgives sagen til politiet til behandling efter kriminalrettsplejen.

Til § 70

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at i sager, der behandles administrativt i henhold til § 72, skal reglerne i § 347, stk. 1, i Retsplejelov for Grønland tilsvarende anvendes. Det fremgår af § 347, stk. 1, at en sigtet inden afhøringen udtrykkeligt gøres bekendt med sigtelsen og med, at vedkommende ikke er forpligtet til at udtale sig. Det skal fremgå af rapporten, at disse regler er iagttaget. Tillige fremgår det af bestemmelsen, at den grønlandske retsplejelov for Grønland § 437, stk. 2, nr. 2-3 og stk. 3, om krav til anlageskrift, tilsvarende finder anvendelse.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er medtaget ”for en god ordens skyld”. Den fastslår, at en udenretlig bøde har samme betydning i forhold til retsforfølgning som anden foranstaltning, herunder indenretlig bøde. Således kan aktøren ikke forfølges yderligere, når foranstaltningen er gennemført, her i form af betaling af bøden.

Til § 71

Til stk. 1.

Reglerne i Kriminallov for Grønland om konfiskation finder tilsvarende anvendelse.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger i stk. 2, at konfiskation af fangst på et fartøj, der har drevet ulovligt fiskeri, omfatter al indenbords og udenbords fangst eller værdien heraf, bortset fra den del af fangsten, der godtgøres at hidrøre fra lovlige virksomhed.

Denne bestemmelse er en fravigelse fra kriminallovens principper. Fravigelsen skal ses i lyset af de vanskeligheder, der er forbundet med at skulle skelne mellem, hvilken del af fangsten der hidrører fra det ulovlige fiskeri.

Ved vurderingen af, hvilken del af fangsten der hidrører fra ulovligt fiskeri, skal der lægges vægt på de konkrete omstændigheder, der gør sig gældende for fartøjet. Dette kan være en vurdering af logbogen, stuveplanen, fiskeredskaberne ombord, hvilke redskaber der ifølge logbogen er anvendt m.v. Der kan også lægges vægt på, om fangsten svarer til, hvad der er oplyst.

Den konkrete vurdering i relation til, hvilken del af fangsten der hidrører fra ulovligt fiskeri, vil derfor være afhængig af, hvad der er dokumentation for.

Som eksempel på ulovligt fiskeri, der normalt vil medføre konfiskation af fangst, kan nævnes tilfælde, hvor et fartøj har fisket i et lukket område, eller hvor det pågældende fartøj ikke har licens til at fiske. Et andet eksempel kan være fiskeri, efter at et fiskeristop er trådt i kraft, eller efter at et fartøj har udnyttet sin kvote. Det kan også være, når et fartøj fisker med ulovlige fiskeredskaber, herunder fiskeri med for små masker m.v.

Til stk. 3.

Efter denne bestemmelse kan der ske konfiskation af fartøjet eller værdien af fartøjet ved grovere eller gentagne tilfælde af manglende rapportering om fartøjets fangst.

Ved grovere tilfælde forstås situationer, hvor der bevidst eller groft uagtsomt afgives manglende eller forkerte oplysninger om fangsten. Dette eksempelvis kan være i situationer,

hvor et fartøj har overfisket sin kvote, har fisket i et lukket område, har fisket med forbudte redskaber, for små masker, fiskeri efter forbudte arter eller lignende.

Til stk. 4.

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsesform om konfiskation. Ved udarbejdelsen af disse regler skal der anvendes samme afvejning som i stk. 2 og 3. Det vil sige, at hovedreglen er kriminallovens bestemmelser i § 166. Efter denne bestemmelse må genstande, der er af væsentlig betydning for gerningsmandens udøvelse af lovligt erhverv, ikke konfiskeres, medmindre ganske særlige omstændigheder taler derfor. Undtagelserne som anført i § stk. 2 og 3 finder dog tilsvarende anvendelse ved fastsættelse af regler i medfør af stk. 4.

Til stk. 5.

I forbindelse med konfiskation skal det, så vidt det overhovedet er muligt, sikres, at fangsten anvendes. Det kan ske derved, at der sker konfiskation af værdien af fangsten, eller ved at myndighederne overtager fangsten, og at fortjenesten ved afsætningen af den tilgår landskassen.

Den mest praktiske fremgangsmåde vil være, at fangsten transporteres til landanlæg, hvor den forarbejdes. Købesummen ved indhandlingen tilgår Landskassen, idet det må vurderes konkret, hvorvidt en del af købesummen skal tilgå aktøren som betaling for transport af den konfiskerede fangst.

Til § 72

Til stk. 1.

Denne bestemmelse angår separation af fangst i forbindelse med konfiskation. Separering af fangst i henhold til stk. 1 kan for eksempel udføres ved, at fangsten bliver stuvet for sig ombord på fartøjet.

Separering kan også ske ved en afmærkning af fangsten eller plombering af hele lasten eller det rum, hvor fangsten er opbevaret. Findes det påkrævet, kan begge disse muligheder anvendes samtidig.

Hvis det ikke er muligt at forhindre en sammenblanding ved separering eller afmærkning, kan fartøjet efter 2. pkt. pålægges at lande den fangst, der er konfiskeret, eller hvis værdi er konfiskeret.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse skal den konfiskerede fangst holdes separeret, så længe fartøjet er på Grønlands fiskeriterritorium.

Bestemmelsen finder anvendelse i tilfælde, hvor den konfiskerede fangst forbliver ombord.

Til § 73

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Kontrolmyndigheden bemyndigelse til at tilbageholde et fartøj, der har fisket ulovligt, og beordre fartøjet til havn med henblik på retsforfølgelse. I forbindelse med sådan en tilbageholdelse finder bestemmelserne i kapitel 37 i Retsplejelov for Grønland tilsvarende anvendelse. Kapitel 37 i Retsplejelov for Grønland fastsætter de processuelle kriterier for hvornår beslaglæggelse af genstande kan foretages. Det er samme regler, som finder anvendelse ved tilbageholdelse af fartøjer efter denne bestemmelse.

Det bemærkes, at tilbageholdelse er et søretsligt begreb, der ikke skal forveksles med tilbageholdelse af en person (varetægtsfængsling).

Tilbageholdelse kan ske såvel i som udenfor grønlandsk fiskeriterritorium.

Til stk. 2.

Bestemmelsen følger af art 111 i FN's Havretskonvention fra 1982 om forfølgelse af fartøjer (hot pursuit). I november 2003 blev det besluttet af Inatsisartut, at FN's havretskonvention ratificeres, jf. landstingsbeslutning af 5. december 2003.

Afgørende for iværksættelse af den såkaldte "hot pursuit" er, at overtrædelsen skal være sket på Grønlands fiskeriterritorium, og at fartøjet stadig befinder sig på Grønlands fiskeriterritorium, inden forfølgelsen blev igangsat. Dertil skal forfølgelsen forgå uden afbrydelse.

Til stk. 3.

Anmoder den, som indgrebet retter sig mod, om det, skal politiet snarest muligt og senest inden 3 gange 24 timer forelægge sagen for retten, der afgør, om indgrebet kan godkendes. Efter denne bestemmelse finder kapitel 37 i Retsplejelov for Grønland anvendelse, når der gøres indsigelser mod en tilbageholdelse. Under hensyn til værdien, som sager af denne karakter vedrører, skal de indbringes for Retten i Grønland i første instans.

Til § 74

Til stk. 1.

Efter denne bestemmelse kan tilbageholdelse af et fartøj ske, såfremt det er påkrævet for at sikre indfrielse af de i stk. 1 nævnte pengekrav, eller indtil der er stillet sikkerhed for

indfrielse af dem. Tilbageholdelse af sådant et fartøj kan opretholdes indtil foranstaltninger efter § 71 er gennemført. Bestemmelsen omfatter grønlandske og udenlandske fartøjer.

Efter bestemmelsen kan der søges fyldestgørelse i fartøjet og dets redskaber, såfremt kravene i stk. 1 ikke er indfriet indenfor 2 måneder efter sagens afgørelse.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse er reglen i stk. 1 ikke anvendelig, såfremt den, der havde rådighed over fartøjet, uberettiget havde taget besiddelse af fartøjet. Hensynet er, at konfiskation ikke vil være et proportionalt indgreb overfor en ejer, hvis en anden person uberettiget har tilegnet sig fartøjet.

Til § 75

Til stk. 1.

Fiskerisager må i almindelighed betragtes som forholdsvis komplicerede, og de vil i stort omfang forudsætte juridisk indsigt, som Retten i Grønland har.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse tilfalder bøder Landskassen. Bestemmelsen har hjemmel i kriminallovens § 127, stk. 4.

Til kapitel 16

Ikrafttræden og overgangsbestemmelse

Loven indeholder en række bestemmelser, som har karakter af påbud eller forbud, og som forudsætter, at aktører indretter sig herefter. Det gælder eksempelvis i forhold til kvotelofter i fiskeri, som er omfattet af IOK-regulering, ligesom det gælder registrering af joller, som ikke hidtil har været underlagt krav om registrering.

Under hensyn til at sikre aktørernes adgang til og mulighed for at indrette sig efter de nye bestemmelser, indarbejdes en overgangsordning i loven.

Til § 76

Til stk. 1.

Loven træder i kraft 1. januar 2025. Samtidigt træder en række bekendtgørelser, som loven bemyndiger Naalakkersuisut til at udstede, i kraft.

Til stk. 2.

Den hidtil gældende lov er fra 1996, men der er siden foretaget en række ændringer i loven. Loven fra 1996 og samtlige ændringer bortfalder ved ikrafttrædelsen af den nye lov.

Til stk. 3.

Regler, der er udstedt i medfør af landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996, forbliver i kraft, indtil disse afløses eller ophæves af andre regler.

Regler, der er sat i kraft forud for landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri, og som fortsat er gældende, forbliver i kraft, indtil disse afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love.

Til § 77

Overgangsordningerne er som følger:

Fuldstændigt grønlandsk ejerskab i fiskeriet (§ 9): 10 år

Kvoteloft for selskaber, enkeltpersoner og for offentligt ejede selskaber og uanset bestand (§ 32): 10 år

Registrering af fartøj af fartøjer under 6 meter l.o.a. (§ 10): 1 år

Til stk. 1.

Kravet om, at det fulde ejerskab i fiskeriet ved Grønland skal være grønlandsk, skal efter denne bestemmelse være opfyldt senest 10 år efter lovens ikrafttræden.

Til stk. 2.

Der indføres i medfør af § 32 kvoteloft i forhold til de bestande, der er omfattet af IOK-regulering. I rejefiskeriet, hvor kvotelofter allerede eksisterer, vil det for de nuværende havgående aktører blive begrænset. Hertil kommer, at der ved beregningen af den kvoteandel en aktør besidder, skal indgå de kvoteandele, vedkommende besidder via sine ejerandele i forskellige rederier. Se i det hele bemærkningerne til § 32.

Hvis en aktør som følge af de nye bestemmelser får ret til en del af den samlede kvote, som har et mindre omfang end den, vil det alt andet lige medføre en ringere økonomisk stilling og indtjening i det lange løb.

Hvorvidt ændringen indebærer ekspropriationsmæssige elementer, afhænger af en række omstændigheder, herunder særligt om indgrebet er sagligt begrundet, omfanget af de ændringer, der foretages i aktørens vilkår for at udøve sit erhverv og den tid, aktøren får til at indrette sig efter de nye omstændigheder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger og her skal alene anføres, at det er Naalakkersuisuts opfattelse, at naturressourcerne har en sådan karakter, at de ikke vil kunne overdrages for bestandigt til private. Det vil til enhver tid være muligt at tilbagekalde en rettighed, som er meddelt en borger til en fælles ressource. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at en omfordeling af ejerskab til de fælles ressourcer vil være saglig, og at det i den forbindelse vil have betydning, hvorvidt den sker som led i en langsigtet forvaltningsplan.

Samtidigt er det Naalakkersuisuts opfattelse, at borgere, som har modtaget brugsretten til en ressource, og som har indrettet sig på at kunne bruge denne ressource – og måske ligefrem betalt for denne rettighed – har krav på, at der tages hensyn til de berettigede forventninger, som vedkommende har til sin adgang til ressourcen.

Opfylder Naalakkersuisut dette krav, derved at ændringerne sker gradvist og/eller med et passende varsel, vil der kunne finde ændringer i vilkårene sted, også for så vidt angår størrelsen af kvoteandelen.

Det bemærkes i denne forbindelse, at der allerede i forbindelse med indførelsen af IOK i det havgående fiskeri i 1991 blev lagt vægt på, at de rettigheder, som blev overført til den enkelte aktør, ikke var overdraget for evigt, men ville kunne kaldes tilbage med et passende varsel, som dengang ansås for at være i størrelsesordenen fem år.

Bestemmelsen finder også anvendelse i forbindelse med, at loven inddrager ”nærtstående”. Familier skal indrette sig på begrænsningen, og det skal ske indenfor den i bestemmelsen angivne periode.

Til stk. 3.

Den i § 10, stk. 3, anførte udvidelse af reglerne om registrering af fartøjer, sådan at den nu også omfatter joller på 6 meter eller derunder l.o.a., der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri, skal være gennemført senest 1 år efter lovens ikrafttræden.